

KONTRA

Καρότο και μαστίγιο από τον
πανικόβλητο Μακρόν
**Δε φεύγουν από τους
δρόμους τα Κίτρινα
Γιλέκα**

ΣΕΛΙΔΑ 5

Δίκη ΧΑ
**Κοινοβουλευτική δράση στην
υπηρεσία του κεφαλαίου**

ΣΕΛΙΔΑ 8

ΜΚΟ, πρόσφυγες και εργαζόμενοι
**Στυγνά αφεντικά,
τσιράκια μιας αστικής
κυβέρνησης**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Μια ακόμα
κοκορομαχία με στόχο
την εξαπάτηση του λαού**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Ισραηλινοί έποικοι και
στρατιώτες στο στόχαστρο
της Παλαιστινιακής
Αντίστασης**

ΣΕΛΙΔΑ 5

Απορρίφθηκε η αίτηση αποφυλάκισης
του Σάββα Ξηρού

**Αμα δεν είσαι μεγαλολαμόγιο, δεν
πα' να έχεις και 95% αναπηρία...**

ΣΕΛΙΔΑ 13

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 988 - 15 Δεκέμβρη 2018

www.eksegersi.gr

Ταξική άνοιξη στο καπιταλιστικό καταχθινώ

Scripta... Verba...

Ο,τι πέτυχε η κυβέρνηση είναι έργο Τσίπρα, που αναδείχθηκε αυτοδύναμο ως πολιτικός ηγέτης, επέβαλε το δικαίωμα της Αριστεράς να κυβερνήσει, εξελίχθηκε σε φυσικό επικεφαλής της εγχώριας Κεντροαριστεράς και προνομιακό συνομιλητή της Ευρωπαϊκής Σοσιαλδημοκρατίας.

Γιώργος Λακόπουλος

Εκτός από τα κομματικά, υπάρχουν και τα προσωπικά θυμιάτα. Το εν λόγω -πέραν των άλλων- επιφορτίστηκε με το καθήκον να αποδείξει ότι ο Τσίπρας δεν είναι αμερικανό-δούλος!

Κάποιοι που είναι ομοφυλόφιλοι και παντρεμένοι με άντρα να είναι υποψήφιος για πρόεδρος της CDU, ήταν αδιανόητο πριν από 15-20 χρόνια.

Γενς Σπαν

Ας μην ξεχνάει ο ακροδεξιός υπουργός της Μέρκελ (τρίτος και καταδρωμένος ήρθε στην ψηφοφορία για το διάδοχο της Μέρκελ), ότι ομοφυλόφιλος ήταν και ο αρχηγός των ταγμάτων εφόδου Ερνστ Ρεμ και άλλα μεγαλοστελέχη του χιτλεροναζισμού.

Το σημερινό δημοσίευμα της εφημερίδας Documento δημιουργεί νέα εύλογα ερωτήματα για τις σχέσεις Σαμαρά - Φρουζή. Ο Α. Σαμαράς καλείται να δώσει απαντήσεις και να μην κρυφτεί πίσω από τις θεωρίες του περί «σκευωρίας». Ο ίδιος, πάντως, διαβεβαιώνει ότι ουδέποτε είχε ιδιαίτερες σχέσεις με τον κ. Φρουζή. Μήπως τώρα θυμάται κάτι παραπάνω;

ΣΥΡΙΖΑ

Βαξεβάνης κόβει, ΣΥΡΙΖΑ ράβει. Κι ο «Ρασπούτιν» σε ρόλο delivery boy που παραδίδει στον Βαξεβάνη το υλικό. Πότε άραγε θα δούμε και το βίντεο που (υποτίθεται ότι) έχει στην κατοχή του το FBI;

Είναι γεγονός ότι εμείς είμαστε το βόρειο τμήμα αυτής της ιστορικής περιοχής, όπως είναι γεγονός ότι δεν έχουμε φιλοδοξία να προσαρτήσουμε την Ελλάδα, την Αλβανία, τη Βουλγαρία ή την όποια άλλη γειτονική χώρα.

Ζόραν Ζάεφ

Πρέπει να έχει υψηλή αίσθηση του χιούμορ ο σλαβομακεδόνας πρωθυπουργός.

Αυτή η συμφωνία ενισχύει τον αλυτρωτισμό και κάνει πολύ μεγάλη ζημιά στα εθνικά μας συμφέροντα. Θα πρέπει να πάμε από την αρχή σε νέα διαπραγμάτευση και να βρούμε μία άλλη συμφωνία, η οποία θα εξυπηρετεί τα συμφέροντα της Ελλάδας και όχι των Σκοπίων.

Κωνσταντίνος Κυρανάκης

Εμάς, τώρα, γιατί η δήλωση του γαλάζιου αναπληρωτή εκπροσώπου μας φαίνεται περισσότερο ως προεκλογική μπλόφα και όχι ως αίτημα που το εννοεί ο Κούλης;

ΡΙΠΕΣ

◆ «Δεν κάνουμε εξωτερική πολιτική χάριν τρίτων» έγραψε ο Τσίπρας ◆ Και γέλασε το πανελλήνιον ◆ Παιδιά, μην μπερδεύεστε ◆ Όταν ο κιτρινογιλέκας συνταξιούχος λέει ότι δεν μπορεί να ζήσει με ένα χιλιάριο σύνταξη, έχει δίκιο ◆ Είναι σαν να παίρνει εδώ σύνταξη τέσσερα κατοστάκια ◆ Πλήρη αγωνιστική γκαρνταρόμπα διαθέτει η ΛΑΕ για τον Λαφαζάνη ◆ Παλαιότερα τον είδαμε σε συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από την πρεσβεία των σιωνιστών να φοράει παλαιστινιακή κουφίγια ◆ Την περασμένη βδομάδα τον είδαμε με κίτρινο γιλέκο έξω από τη γαλλική πρεσβεία ◆ Μόλις τελειώνει η εκδήλωση, τον έχουμε δει να παραδίδει το αξεσουάρ στον υπεύθυνο ενδυματολογίας του κόμματος ◆ Ομιλία Λεβέντη σε ξενοδοχείο της πλατείας Συντάγματος με παρουσία Νικολόπουλου και... Καραμπελιά ◆ «Όλα τα νούμερα μαζί»

◆ Ελάτε, δε θέλω αηδίες ◆ Κινδυνεύει η «Μακεδονία μας», γι' αυτό και συγκεντρώνονται όλες οι υγιείς πατριωτικές δυνάμεις ◆ Α, όπως διαβάσαμε, ο Καραμπελιάς έκανε και δώρο ένα βιβλίο του στον Λεβέντη ◆ Αντε, και υποψήφιος στις επόμενες εκλογές ◆ Αν και η ευκαιρία χάθηκε το 2015 ◆ Τότε που ο Λεβέντης ήταν στα πάνω του ◆ «Εκεί που ο κ. Τσίπρας διχάζει, ο Κυριάκος Μητσοτάκης ενώνει» ◆ Εγραψε πάλι ο τεράστιος Βασίλης Κικιλίας ◆ Όσο ο Θεοδωράκης επαναλαμβάνει ότι το Ποτάμι θα είναι στην επόμενη Βουλή τόσο επιβεβαιώνει τα παρασκηνιακά παζάρια που κάνει για τη σωτηρία του ◆ Το σημειώνουμε επειδή δεν τον έχουμε για μαλάκα, να πιστεύει ότι μπορεί το Ποτάμι να ξαναμπει στη Βουλή ◆ Μετά τον Λεβέντη, ο Θεοδωράκης είναι ο επόμενος που μιλά για τον εαυτό του σε τρίτο πρόσωπο ◆ «Ο Σταύρος δεν είναι

σαν τους παλιούς πολιτικούς αρχηγούς» ◆ Από μια άποψη λογικό ◆ Δε βρίσκει άλλον να τα πει, οπότε τα λέει μόνος του και μπερδεύεται ◆ Έχει τίποτα η αντιπολίτευση γι' αυτόν τον Πετσίτη; ◆ Ή απλά κάνουν θόρυβο χωρίς στοιχεία; ◆ Πολιτικά, πάντως, κάποια ζημιά θα την κάνουν στους συριζαίους ◆ Και στο... ηθικό τους πλεονέκτημα ◆ Όταν μάλιστα «παίζει» και βίλα με πισίνα στην Πάρνηθα, το πράγμα γίνεται πιο γαργαλιστικό ◆ Όλα τα λεφτά η φωτογραφία του Πετσίτη να παριστάνει τον... Τσίπρα στο πόντιο του μεγάρου Μαξίμου ◆ Τα παιδιά ζουν τον μύθο τους ◆ Κανονική παιδική χαρά ◆ Θρίλερ, λέει, με την ανανέωση της σύμβασης της Ακριβοπούλου με την ΕΡΤ ◆ Θα θυσιάσουν την καλύτερη προπαγανδίστρια, για να επιστρέψουν οι νεοδημοκράτες στα πλατό της ΕΡΤ; ◆ Μια χαρά δεν παίρνουν τώρα όλο το χρόνο οι συριζαίοι και

τα παπαγαλάκια τους; ◆ Μεγάλο πρόβλημα για την Κατερίνα την Παπακώστα ◆ Ο Γκλέτσος την προειδοποίησε πως αν ψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, δε θα δεχτεί τη στήριξή της! ◆ Αλλά και η κυβέρνηση έχει πρόβλημα ◆ «Αν περάσει η Συμφωνία των Πρεσπών, θα παραιτηθώ από δήμαρχος Στυλίδας», δήλωσε ο Απόστολος ◆ Μήπως να τους απειλούσε ότι θα βουλώσει στόμα και μύτη με τα χέρια του και θα σκάσει; ◆ Εμείς μια ιδέα ρίχνουμε ◆ Ζεμπεκίες στα μπουζούκια έριξε ο Μπουτάρης ◆ Και φρόντισε να γίνει γνωστό ◆ Πώς το λένε αυτό το σύνδρομο, γιατρέ μου; ◆ Μπουμπούκος για Αντετοκούνμπο, με στυλ Μιχαλολιάκου ◆ Προς τι η έκπληξη; ◆ «Θα τράβαγα τα αυτιά του Ζάεφ με όλους τους τρόπους, αν ήμουν στη θέση του υπουργού Εξωτερικών», δήλωσε ο Κοτζιάς ◆ Αντε, την εξασφάλισε πάλι την ποθητή δημοσιότητα ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Μειώνουμε το ΦΠΑ και φέτος και του χρόνου δήλωνε με καμάρι η Θεανώ Φωτίου. Μόλις συνήλθε ο δημοσιογράφος από το πλήγμα (δεν το περίμενε), κατάφερε να ψελλίσει ότι αυτό που μειώνεται είναι ο φόρος στα κέρδη των επιχειρήσεων. «Γιατί, αυτό ΦΠΑ δεν είναι;», τον αποτειλίστηκε η Φωτίου, με ύφος που δε σήκωνε αντίρρηση! Εντάξει, έχει την πλάκα του το φαινόμενο, όμως η κυρία αυτή, που δεν ξέρει τη διαφορά ανάμεσα στο βασικό έμμεσο φόρο (ΦΠΑ) και σε έναν άμεσο φόρο (φόρος κερδών) είναι ακλόνητη σε πόστο υπουργού εδώ και τέσσερα χρόνια. Κι αυτό λέει πολλά, όχι για τη Φωτίου, αλλά για τους ανθρώπους που τοποθετήθηκαν από τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ στα υπουργεία. Δεν είναι απλά ζήτημα πλήρους αγραμματοσύνης. Είναι ζήτημα κοινωνικής αναληψίας. Γιατί η Φωτίου (και σίγουρα δεν είναι η μόνη) δεν ξέρει ότι ο ΦΠΑ είναι ένας

κατεξοχήν αντιλαϊκός φόρος, ενώ ο φόρος στα κέρδη αφορά τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Όταν αυξάνεται ο ΦΠΑ και μετά παραμένει στα ίδια επίπεδα, την ώρα που μειώνεται ο φόρος επιχειρηματικών κερδών, η κυβέρνηση ασκεί ταξική πολιτική (για να θυμηθούμε και τον Τσακαλώτο). Υπέρ του κεφαλαίου, βεβαίως.

Κ Στενοχωρήθηκε ο Τραμπ για όσα έγιναν στο Παρίσι το τελευταίο Σάββατο. Και... βρήκε τη λύση: «Μήπως είναι ώρα να τερματίσουμε τη

γελοία και εξαιρετικά ακριβή Συμφωνία του Παρισιού και να επιστρέψουμε τα χρήματα στο λαό με τη μορφή χαμηλότερων φόρων»; Απαιχτος! Μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Και στον Μακρόν να «την πει» και την απόσυρση των ΗΠΑ από τη Συμφωνία για το Κλίμα να δικαιολογήσει. Στην Ευρώπη μπορεί πολλοί (σίγουρα όχι όλοι) να γελούν με τους λογικούς ακροβατισμούς του καραγκιόζη, όμως σίγουρα δεν ισχύει το ίδιο για τους ψηφοφόρους του στις ΗΠΑ. Κάπως έτσι νίκησε το 2016 και ονειρεύεται να ξανακερδίσει

το 2020.

Κ Ο Βούτσης διαβίβασε στον εισαγγελέα το Πόρισμα της Εξεταστικής Επιτροπής «για την διερεύνηση σκανδάλων στο χώρο της Υγείας κατά τα έτη 1997-2014», όπως είχε αποφασίσει κατά την τελευταία συνεδρίαση της Επιτροπής η συριζανελίτικη πλειοψηφία της. Κρίθηκε, προφανώς, ότι το θέμα δεν μπορεί να «πουλήσει» κοινοβουλευτικά (αλλιώς θα πρότειναν τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής) και το έστειλαν στον εισαγγελέα, ο οποίος δεν μπορεί να «ακουμπήσει» πρώην υπουργούς.

Κ «Την προηγούμενη εβδομάδα έπεσα και εγώ, για μία ακόμη φορά, θύμα παραπληροφόρησης και fake news», δήλωσε ο Τσίπρας, αναφερόμενος στην «είδηση» (δικά του τα εισαγωγικά), ότι στο Μάτι, ρώτησε μια κυρία που καθόταν δίπλα του, για κάποια νεαρή κοπέλα που είχε πάρει το λόγο: «δικιά μας είναι αυτή;». Μπορεί να είναι κι έτσι (δεν ήμασταν εκεί), όμως την είδηση ότι είπε σε μια πυρόπληκτη που διαμαρτυρόταν ότι δεν έχει πάρει την αποζημίωση, «τι να τα κάνεις τα δυο χιλιάρικά; Σε λίγο θα τα έχεις χαλάσει», δεν τόλμησε να τη διαψεύσει. Ήταν, βλέπετε, γραμμένη σε κασετόφωνο και την ακούσαμε όλοι.

Very sad day & night in Paris. Maybe it's time to end the ridiculous and extremely expensive Paris Agreement and return money back to the people in the form of lower taxes? The U.S. was way ahead of the curve on that and the only major country where emissions went down last year!

Following

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είμαστε μια κυβέρνηση με ταξική μεροληψία. Ναι, παραδεχόμαστε ότι μεροληπτούμε ταξικά υπέρ των ασθενέστερων οικονομικά τάξεων.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

15/12/1954: Αιματηρές διαδηλώσεις για το Κυπριακό (Αθήνα), 25 αστυνομικοί και 38 πολίτες τραυματίες 15/12/1965: Ίδρυση «Ρήγα Φεραίου» 15/12/1955: Πρώτη σύγκρουση Αγγλων-ΕΟΚΑ, νεκρός ο Χαράλαμπος Μούσκος (Κύπρος) 16/12: Μπαχρέιν: Εθνική γιορτή, Μπαγκλαντές: Ημέρα νίκης (1971), Νεπάλ: Ημέρα συντάγματος (1962) 16/12/1916: Δολοφονία Γκριγκόρι Ρασπούτιν 16/12/1974: Θάνατος Κώστα Βάρναλη 16/12/1976: «Αγανακτισμένοι» αστυνομικοί και χουντικοί τραυματίζουν μαζικά δημοσιογράφους στην κηδεία Μάλλιου 16/12/1990: Δύο ρουκέτες κατά γραφείων ΕΟΚ (17 Ν) 17/12: Κολομβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1819), Μπουτάν: Εθνική γιορτή 17/12/1954: Αιματηρές διαδηλώσεις για το Κυπριακό (Θεσσαλονίκη), 51 τραυμα-

τίες 17/12/1978: 51 βόμβες ακροδεξιών σε Αθήνα και Πειραιά ως «μνημόσυνο» για Μάλλιο, επτά τραυματίες, δύο συλλήψεις 17/12/1981: Απαγωγή αμερικανού στρατηγού Τζέιμς Λι Ντόζιερ (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 18/12: Ημέρα μετανάστη, Νιγηρίας: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 18/12/1943: Γερμανοί εκτελούν 118 κατοίκους της Δράκειας Μαγνησίας 18/12/1954: Γενική απεργία και αιματηρές διαδηλώσεις (Κύπρος), 35 τραυματίες, 37 συλλήψεις 19/12/1990: Εκτέλεση ψυχιάτρου Μάριου Μαράτου (Επαναστατική Αλληλεγγύη) 19/12/1924: Καθιέρωση οκτάωρου (48ωρο εβδομαδιαίως) στην Ελλάδα 19/12/1980: Επιστροφή Ελλάδας στο στρατιωτικό σκέλος του NATO 19/12/1994: Χτύπημα «Citibank» Χαλανδρίου (17Ν) 20/12/1968: Τρεις καταδίκες

μελών «29 Μάη» (Θεσσαλονίκη) 20/12/1950: Σύλληψη Νίκου Μπελογιάννη 20/12/1995: Ίδρυση ΔηΚΚι (Δημήτρης Τσοβόλας) 20/12/1973: Εκτέλεση φασίστα ισπανού πρωθυπουργού Λουίς Καρέρο Μπλάνκο (ΕΤΑ) 21/12: Νεπάλ: Ημέρα ανεξαρτησίας-ένωσης (1923) 21/12/1879: Γέννηση Ιωσήφ Στάλιν 21/12/1900: Ο Λένιν εκδίδει την εφημερίδα «Ισκρα» 21/12/1976: Πέντε οπλοφόροι εισβάλλουν σε συνδιάσκεψη ΟΠΕΚ, σκοτώνουν τρεις και κρατούν ομήρους έντεκα υπουργούς πετρελαίου και 80 συνέδρους 21/12/1991: Εντεκα από τις δεκαπέντε πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες δημιουργούν την Κοινοπολιτεία Ανεξαρτήτων Κρατών 21/12/1992: Τραυματισμός βουλευτή ΝΔ Ελευθέριου Παπαδημητρίου (17Ν) 21/12/1994: Βόμβα στη Β' ΔΟΥ Πειραιά (ΕΛΑ-1η Μάη).

Πολιτικό γιουσουρούμ

Η είδηση διοχετεύθηκε σε δυο κυριακάτικες εφημερίδες, μια καθαρόαιμη συριζαϊκή (Νέα Σελίδα) και μια συντηρητική αλλά όχι με απευθείας σχέση με τη ΝΔ (Real News). Οπότε δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία για την πηγή της διαρροής: ήταν το επιτελείο του μεγάρου Μαξίμου. Αλλωστε, και να αμφέβαλε κανείς γι' αυτό, ήταν το ίδιο το Μαξίμου που διέλυσε κάθε αμφιβολία, παίρνοντας πάσα από το δημοσίευμα και στήνοντας δημόσιο «διάλογο» με τον Σταύρο Θεοδωράκη σχετικά με τα διαλαμβανόμενα στο δημοσίευμα.

Σύμφωνα με τη διαρροή που έγινε πρωτοσέλιδο, λοιπόν, ο Θεοδωράκης κάνει μυστικά παζάρια με τον Μητσοτάκη, προκειμένου να καταψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, με αντάλλαγμα μια θέση στο Επικρατείας της ΝΔ και ένα υπουργείο μετεκλογικά. Ο Θεοδωράκης το έριξε στην πλακίτσα (ξεχάσατε να γράψετε ότι ζήτησα και μια θέση πάρκινγκ και έναν τενεκέ λάδι), όμως το Μαξίμου τον επανέφερε στη... σοβαρότητα, δηλώνοντας ότι δεν είπε λέξη για το τι θα κάνει με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Ο Θεοδωράκης και οι δικοί του άρχισαν να λένε ότι δεν αλλάζουν θέση, αλλά μ' αυτά που λέει ο Ζάεφ το ξανασκέφτονται και θα τοποθετηθούν όταν κατατεθεί η Συμφωνία στη Βουλή, και γενικά άφησαν το θέμα ανοιχτό.

Σενάρια μπορεί κανείς να κάνει πολλά. Γιατί να θέλει ο Κούλης να καταψηφιστεί η Συμφωνία, για να φάει μετά αυτός τις πιέσεις από Αμερικάνους, Γερμανούς και λοιπές... δημοκρατικές δυνάμεις; Ναι, αλλά μπορεί να θέλει να φανεί αυτός σαν επικεφαλής της «μακεδοномаχίας», να αποτρέψει τη δημιουργία ακροδεξιού κόμματος και να μαζέψει όλο το δεξιό-ακροδεξιό «χαρτί» στις κάλπες. Αυτά είναι μόνο δύο από τα πολλά σεναριακά παραδείγματα. Όπως αντιλαμβάνεστε, όταν δεν ξέρεις τα πράγματα «από μέσα», δεν μπορείς να είσαι σίγουρος για τίποτα. Ακόμα και για τα χοντρά

λάθι που μπορεί να κάνει ένα αστικό κόμμα.

Το βέβαιο είναι πως έχει ανοίξει εδώ και καιρό ένα πολιτικό γιουσουρούμ. Κάποιοι «πουλάνε» και κάποιοι «αγοράζουν». Ισως κάτι να έμαθαν οι συριζαίοι και έσπευσαν να «κάψουν» το παρασκήνιο Θεοδωράκη-Κούλη. Για να «πάρουν» τον Θεοδωράκη, όμως, κάτι πρέπει να «δώσουν» κι αυτοί.

Κι ενώ το συγκεκριμένο ζήτημα κόντευε να ξεχαστεί (εννοείται πως το παρασκήνιο έχει πάρει φωτιά), ήρθε ο βουλευτής του Λεβέντη, Σαρίδης, να δηλώσει ότι υπερψηφίζει τον προϋπολογισμό! Προϋπολογισμός είν' αυτός, όχι κάποιο δευτερεύον νομοσχέδιο. Η ψήφος ισοδυναμεί με ψήφο εμπιστοσύνης ή μομφής προς την κυβέρνηση. Δημιούργησε «σχολή» η Ουδώρα η Μεγαλοοικονόμου; Θα το μάθουμε τις επόμενες μέρες.

Με τον Θεοδωράκη «ταλαντευόμενο» και με τον κίνδυνο να πεταχτεί κάνας Μιχελιογιαννάκης και να ψηφίσει «όχι» στη Συμφωνία των Πρεσπών, η αριθμητική των «κουκιών» αποκτά νέο ενδιαφέρον. Γιατί υπάρχει και ο Καμμένος που αισθάνεται... σαν ρινόκερος σε κλουβί.

Είχε πολλά νεύρα ο Καμμένος την Τρίτη στη Βουλή. Καταρχάς, «τα πήρε» όταν διαπίστωσε ότι Τσίπρας και Μητσοτάκης «μολομαχούσαν» επί τρίωρο με βασικό θέμα το «Μακεδονικό», έχοντας αποκλείσει τον ίδιο, τον μέγα «μακεδονομάχο». Και όχι

μόνο τον είχαν αποκλείσει, αλλά ο Μητσοτάκης τον εμφανίζει σαν ενεργούμενο του Τσίπρα, εκθέτοντάς τον στο δεξιό εκλογικό ακροατήριο. Τα έβαλε, λοιπόν, με τον Βούτση: «Παραβιάζετε τον Κανονισμό συνέχεια. Δίνετε χρόνο... Είστε ο πρώτος Πρόεδρος της Βουλής που καταργείτε τον Κανονισμό». Ο Βούτσης τον προσπέρασε περιφρονητικά: «Να είστε καλά, ευχαριστώ!».

Όταν ήρθε η ώρα να πάρει το λόγο, διαπίστωσε ότι δεν είχε αποχωρήσει μόνον ο Μητσοτάκης, αλλά και ο Τσίπρας. Εγινε «τούρμπο», όπως αντιλαμβάνεστε, και τα ξανάβαλε με τον Βούτση: «Θέλω να διαμαρτυρηθώ εντόνως, διότι έχετε καταλύσει τον Κανονισμό της Βουλής και βλέπετε τι συμβαίνει (...) Σας λέω ότι εμείς συμμετέχουμε τελευταία φορά σε τέτοιου είδους συζήτηση. Ζητούμε την εφαρμογή του Κανονισμού της Βουλής και ζητούμε και το σεβασμό σας απέναντι σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής, και στα μικρότερα κόμματα και στα μεγαλύτερα. Δεν είναι δυνατόν να παραβιάζεται ο Κανονισμός σε κάθε συνεδρίαση της Βουλής».

Αφού είπε διάφορα για την «εγκληματική οργάνωση», της οποίας «πολιτικό βραχίονα αποτελεί η ΝΔ», τόνισε ότι «δεν έχουμε πράξει ως Κυβέρνηση αυτά που οφείλουμε να έχουμε πράξει για την απονομή της Δικαιοσύνης» (!) και άρχισε να μιλά για δικαστές που δεν κάνουν το καθήκον τους, για να καταλήξει

στη γνήσια... καμμενική κορόνα: «Ελέγχθησαν ποτέ οι αναφορές στη Βουλή και σε μέσα ενημέρωσης για το διορισμό παιδιών δικαστών σε εφοπλιστικά συμφέροντα, τα οποία τυγχάνει να συμπίπτουν με αυτά του κ. Μαρινάκη; Δεν ελέγχθησαν!».

Μετά, ήρθε η ώρα του Κοτζιά. Αφού διακήρυξε ότι «η Συμφωνία των Πρεσπών έχει πεθάνει», εξήγησε ότι αυτό συνέβη «διότι ο ίδιος ο κ. Ζάεφ, παρ' όλες τις προσπάθειες που έκανε η ελληνική πλευρά να βρεθεί μία λύση, με συνεχείς του δηλώσεις, αναιρεί την ίδια τη Συμφωνία». Και συμπλήρωσε: «Εκτός κι αν έχει κάνει άλλη συμφωνία με τον κ. Κοτζιά κάτω από το τραπέζι. Οφείλει να το πει δημόσια. Τέτοια συμφωνία, όμως, εμείς δεν γνωρίζουμε».

Φυσικά, ο Κοτζιάς δεν υπήρχε περίπτωση να το αφήσει να περάσει έτσι. Το «Πράττω» εξέδωσε οργισμένη ανακοίνωση ζητώντας από το Μαξίμου να καταδικάσει τον «εταίρο της κυβέρνησης», ενώ ο Κοτζιάς εμφανίστηκε σε ραδιοφωνική εκπομπή για να δηλώσει ότι «πεθαμένος πολιτικά είναι ο κ. Καμμένος και το κόμμα του», να αποκαλέσει «ανοησίες» όσα λέει ο υπουργός Αμυνας και να τον αντιμετωπίσει με έσχατη περιφρόνηση («δεν κάνει ούτε για φίλος μου ούτε για εχθρός μου»).

ΥΓ. Μιλώντας στη Βουλή, ο Καμμένος ξεπέρασε ακόμα και τον... Καμμένο, αναπέμποντας ύμνο στον Ανδρέα Παπανδρέου που «πίστεψε στην κοινωνική δικαιοσύνη και όχι στη λογική των αγορών. Δεν είχε σχέση με τη συμμορία του Σημίτη, η οποία σιγά-σιγά οδηγείται στα δικαστήρια. Είχε σχέση με το λαϊκό κίνημα. Είχε σχέση με την ανάγκη αποκατάστασης του δικαίου σε εκείνους οι οποίοι είχαν πληγεί από το δίκαιο των ισχυρών». Για να του θυμίσει λίγο αργότερα ο Μπουμπούκος, ότι «τη δεκαετία του 1980 είχε εκδώσει βιβλίο όπου κατηγορούσε τον αείμνηστο Ανδρέα Παπανδρέου ότι ήταν ο αρχηγός της "17 Νοέμβρη"»!.

Πρωθύστερη πρόταση μομφής από τη ΝΔ;

Με ένα μπαράζ δηλώσεων στελεχών της, που ολοκληρώθηκε με επίσημη δήλωση της εκπροσώπου Τύπου Μ. Σπυράκη, η ΝΔ άφησε να εννοηθεί ότι δεν αποκλείει ακόμα και την κατάθεση πρότασης μομφής κατά της κυβέρνησης στο αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα και προτού η Συμφωνία των Πρεσπών εισαχθεί στην ελληνική Βουλή για κύρωση (αυτό δεν πρόκειται να γίνει πριν από το τελευταίο δεκαήμερο του Γενάρη, αφού η τελική ψηφοφορία στη μακεδονική Βουλή αναμένεται στις 15 Γενάρη, όπως δήλωσε ο πρόεδρος της Βουλής της γειτονικής χώρας).

Ο Τσίπρας, στην παράσταση καραγκιόζη που έστησε με τον Μητσοτάκη στη Βουλή την περασμένη Τρίτη, βγήκε μπροστά για να «κάψει» το νεοδημοκρατικό σενάριο, δείχνοντας ότι δε φοβάται: «Σε ό,τι δε αφορά το ζήτημα του Μακεδονικού, ξέρετε πολύ καλά -και κλείνω με αυτό- ότι σε λίγες μέρες εκπνέει ο χρόνος όπου μπορείτε να μετρήσετε τις δυνάμεις σας, όπως το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής προβλέπουν. Εκπνέει ο χρόνος. Σε λίγες μέρες, την επόμενη εβδομάδα κιόλας μπορείτε, αν θέλετε, και αν πιστεύετε ότι υπάρχει τόσο μεγάλη αντίθεση και ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν έχει την εμπιστοσύνη του λαού και των Βουλευτών, να καταθέσετε εκ νέου ψήφο δυσπιστίας». Κι ενώ οι βουλευτές των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τον χειροκροτούσαν (αυτό σημείωσαν οι πρακτικογράφοι της Βουλής), επανέλαβε την πρόκληση: «Κάντε το, λοιπόν. Καταθέστε πρόταση μομφής για να δούμε πόσα απίδια πιάνει ο σάκος. Και θα έχουμε όσο χρόνο θέλετε για να συζητήσουμε, κύριε Μητσοτάκη».

Φυσικά, ο Μητσοτάκης δε στοχεύει τον κοινοβουλευτικό λόγο του ΣΥΡΙΖΑ. Τον Καμμένο στοχεύει, θέλοντας να τον βγάλει ανακόλουθο ως προς τα όσα λέει για το Μακεδονικό. Δηλαδή, να του πει: «Θέλεις να μην ψηφιστεί η Συμφωνία των Πρεσπών; Ψήφισε την πρόταση μομφής, για να πέσει η κυβέρνηση πριν προλάβει να κυρώσει τη Συμφωνία». Ο Καμμένος, όμως, δεν έχει καμιά τέτοια διάθεση και το κατέστησε σαφές, επινοώντας νέα θεωρία. Αφού προεξόφλησε ότι «αν συνεχίσει την πολιτική που ακολουθεί σήμερα η κυβέρνηση των Σκοπίων, να μιλάει, δηλαδή, για πολιτική που συμπεριλαμβάνει την "μακεδονική εθνότητα" ή την "μακεδονική γλώσσα" ή ακόμα περισσότερο να μιλάει για "μακεδονική μειονότητα" μέσα στη χώρα, αυτή η Συμφωνία δεν μπορεί να έρθει ποτέ και από καμία κυβέρνηση να ψηφιστεί στη Βουλή των Ελλήνων» (άλλ' αντ' άλλα της Παρασκευής το γάλα), κατέληξε: «Αν για οποιοδήποτε, όμως, λόγο η Συμφωνία αυτή έρθει στη Βουλή των Ελλήνων, δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι οι Ανεξάρτητοι Ελληνες αποχωρούμε από την Κυβέρνηση και την κυβερνητική πλειοψηφία. Και τότε, θα καλέσω τον κ. Μητσοτάκη, πριν κάνει τις παλικαριές για την ψήφο της πρότασης μομφής, να δηλώσει δημόσια: Πρώτον, αποδέχεται ή όχι τον όρο "Βόρεια Μακεδονία"; Δεύτερον, εάν ψηφιστεί, θα την καταργήσει εάν ποτέ ο λαός του δώσει την πλειοψηφία; Γιατί έτσι παίρνονται οι πολιτικές αποφάσεις: στα ίσια! (...) Εάν η Νέα Δημοκρατία πράγματι πιστεύει αυτά που λέει, πρέπει να ανέβει στο Βήμα και να τα δηλώσει δημόσια. Αν χρησιμοποιούν, όμως, το όνομα της Μακεδονίας ως μέσο, δήθεν, για να προκαλέσουν κυβερνητική αστάθεια, τους λέμε να ψάξουν αλλού».

Το μόνο σαφές είναι το τελευταίο: ο Καμμένος δεν πρόκειται να ψηφίσει πρόταση μομφής κατά της κυβέρνησης Τσίπρα, ειδικά αν αυτή υποβληθεί από τη ΝΔ πριν ο Τσίπρας καταθέσει για κύρωση από την ελληνική Βουλή τη Συμφωνία των Πρεσπών. Αρα, αν ο Μητσοτάκης θέλει να εκθέσει τον Καμμένο, θα πρέπει να καταθέσει την πρόταση μομφής όταν ο Ζάεφ θα έχει ολοκληρώσει τη διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης στη Μακεδονία και ο Τσίπρας θα είναι αναγκασμένος να καταθέσει τη συμφωνία για κύρωση, όπως έχει δεσμευτεί.

Τι θα κάνει τότε ο Καμμένος; Θα καταψηφίσει την πρόταση μομφής, αντιμετωπίζοντας τη χλεύη του συνόλου των «μακεδονομάχων», αφού η πρόταση μομφής θα συνδέεται ευθέως με την επικείμενη επικύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών, οπότε δε θα έχει τη δικαιολογία ότι πρέπει η κυβέρνηση να ολοκληρώσει το έργο της; Τα μηνύματα που στέλνει είναι αντιφατικά. Το πρωί της Τετάρτης, μάζεψε την ΚΟ των ΑΝΕΛ και αποφάσισαν ότι είναι αντίθετοι στη Συμφωνία, αλλά δε θα ρίξουν την κυβέρνηση. Λίγες ώρες μετά, από το βήμα της Βουλής έλεγε ότι, αν ο Τσίπρας καταθέσει για κύρωση τη Συμφωνία, οι ΑΝΕΛ δε θα αποχωρήσουν μόνο από την κυβέρνηση, αλλά και από την κυβερνητική πλειοψηφία (άρα η κυβέρνηση πέφτει). Δε διευκρίνισε, όμως, αν αυτό θα γίνει και με υπερψήφηση της πρότασης μομφής της ΝΔ, πριν ξεκινήσει η διαδικασία κύρωσης της Συμφωνίας. Το βράδυ της ίδιας μέρας, μιλώντας στην προπαγανδιστική εκπομπή της ΕΡΤ, περιστοιχιζόμενος μόνο από φιλικούς δημοσιογράφους (Κοτρώστο, Παππά, Δελατόλα), ο Τζανακόπουλος είπε πως μέχρι να φτάσουμε στην κύρωση της συμφωνίας, θα υπάρξει συζήτηση μεταξύ Τσίπρα και Καμμένου και θα διευθετηθούν όλες οι εκκρεμότητες. Ανακοίνωσε, δηλαδή, ένα ακόμα παζάρι ανάμεσα στον Τσίπρα και τον κυβερνητικό του εταίρο.

Τα βάρη στις πλάτες των εργατών

Την περασμένη Τετάρτη, ο Σταθάκης συναντήθηκε πρώτα με τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ από τους νομούς Φθιώτιδας, Εύβοιας, Καστοριάς και Βοιωτίας και στη συνέχεια με εκπροσώπους σωματείων εργαζομένων στη ΛΑΡΚΟ, «αναζητώντας τρόπους αντιμετώπισης του άμεσου κινδύνου διακοπής λειτουργίας του εργοστασίου», όπως αναφέρθηκε σε δελτίο Τύπου του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

«Καθώς η πορεία της τιμής του νικελίου υπήρξε χειρότερη των προβλέψεων», αναφέρει το δελτίο Τύπου, «η εταιρία καταγράφει ζημιές και συσσωρεύει νέες οφειλές προς τη ΔΕΗ, που δικαιούται να προχωρήσει σε άρση της εκπροσώπησης». Τη βρήκε, όμως, τη λύση ο Σταθάκης: «Δια-

μεσολαβούμε ώστε να αρθεί το αδιέξοδο και να βρεθεί κοινός τόπος συνεννόησης με αμοιβαία αποδεκτή λύση στο ζήτημα της ΛΑΡΚΟ. Η λύση που προσπαθούμε να προωθήσουμε, από την πλευρά του Υπουργείου, κινείται σε τρεις άξονες. Πρώτον, να προχωρήσουν οι διαδικασίες για την υπογραφή νέας σύμβασης μεταξύ ΔΕΗ και ΛΑΡΚΟ. Δεύτερον, **η ΛΑΡΚΟ να προσαρμόσει το επίπεδο παραγωγής σε χαμηλότερα επίπεδα** που υπαγορεύουν οι χαμηλές τιμές του νικελίου, να μεταβιβάσει πρόσθετες χρηματοροές της στη ΔΕΗ και **να προχωρήσει σε εξορθολογισμό του μισθολογικού κόστους**. Τρίτον, η ΔΕΗ να αποδεχθεί οι συνέπειες της άρσης εκπροσώπησης να μετατεθούν για την έναρξη

του νέου έτους».

Δε χρειάζεται να πούμε τι σημαίνει «εξορθολογισμός του μισθολογικού κόστους». Μείωση των μισθών των εργατών της ΛΑΡΚΟ. Για μια ακόμα φορά, οι εργάτες καλούνται να σηκώσουν τα βάρη της κρίσης και τα παιχνίδια των τραπεζών και της ΔΕΗ, σε μια καπιταλιστική επιχείρηση που είναι η πρώτη σε παραγωγή νικελίου στην Ευρώπη. Οι «αριστεροί» διαχειριστές του αστικού κράτους αποδεικνύονται ίδιοι κι απαράλλαχτοι με τους προηγούμενους. Την ίδια στιγμή που εισηγούνται μειώσεις μισθών για τους εργάτες της ΛΑΡΚΟ, έχουν το θράσος να εξαπολύουν μια εκκωφαντική προπαγάνδα για «ανάκτηση της εργασίας», «αυξήσεις μισθών» κτλ.

Ομαλή διαδοχή, όλα καλά...

Ακόμα και οι Γερμανοί βαριούνται να προφέρουν ή να γράφουν το μακρόσυρτο όνομά της (Ανεγκρετ Κραμπ-Καρενμπάουερ) και της έχουν δώσει ένα ακρωνύμιο που θυμίζει εταιρία ηχοουσιτημάτων: ΑΚΚ. Η ΑΚΚ, πάντως, κατάφερε να νικήσει με 35 ψήφους διαφορά (517 έναντι 482 επί συνόλου 1.001 συνέδρων) τον αντίπαλό της Φρίντριχ Μερτς και είναι η νέα πρόεδρος της Χριστιανοδημοκρατικής Ενωσης (CDU) και υποψήφια καγκελάριας της στις εκλογές του 2021.

Όπως συμβαίνει πάντοτε στη γερμανική πολιτική σκηνή τα δεκαοχτώ τελευταία χρόνια, το σόου τελείωσε με την άρια της χοντλής κυρίας. Η Ανγκελα Μέρκελ, που προώθησε και στήριξε την υποψηφιότητα της ΑΚΚ, νίκησε για μια ακόμα φορά τον Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, που έδωσε δημόσια μάχη για την επικράτηση του Μερτς. Του είχε αρπάξει μέσα από τα χέρια την καγκελαρία, όταν είχε παραιτηθεί ο Κολ, πέρυσι τον έβγαλε από την κυβέρνηση και τον έστειλε στην προεδρία της Βουλής και τώρα του ξαναπήρε τον έλεγχο του κόμματος, εκλέγοντας το δικό της «πουλέν».

Φυσικά, στις αναλύσεις του γερμανικού και του ευρωπαϊκού Τύπου κυριαρχεί η παραπολιτική και η σεναριολογία, με ιδιαίτερη έμφαση στα προσωπικά χαρακτηριστικά των πρωταγωνιστών στο κόμμα της γερμανικής Δεξιάς. Αυτοί, όμως, που προεξοφλούν μια εύκολη θητεία για τη Μέρκελ, ξεχνούν (ή κάνουν πως ξεχνούν) την πρόσφατη γερμανική πολιτική ιστορία. Ήταν η Μέρκελ που εξανάγκασε τον Κολ σε παραίτηση. Η πιο πιστή του μαθήτριά, αυτή που την πήρε από άσημο νεαρό στέλεχος των ανατολικο-γερμανικών κρατιδίων, την έφερε στην κεντρική πολιτική σκηνή του Βερολίνου και την έκανε υπουργό του. Όπως η Μέρκελ, στην πρώτη ευκαιρία που βρήκε, εκπαρθύρωσε τον Κολ και έγινε καγκελάριας, έτσι και η ΑΚΚ, αν βρει κάποια ευκαιρία, μπορεί να εκπαρθύρωσει τη Μέρκελ και να της αρπάξει την καγκελαρία. Στην αστική πολιτική δεν υπάρχουν φιλίες, υποχρεώσεις και αισθήματα ευγνωμοσύνης. It's only business, που έλεγαν και οι μαφιόζοι στον «Νονό» του Κόπολα.

Η ΑΚΚ θέλει να ξαναενώσει τη διχασμένη CDU, γι' αυτό και πρότεινε για τη θέση του γενικού γραμματέα (την οποία κατείχε η ίδια, με πρόεδρο τη Μέρκελ) τον Πάουλ Τσίμιακ, τον 33χρονο πρώην γραμματέα της Νεολαίας (JU), στενό πολιτικό και προσωπικό φίλο του Γενς Σπαν, του πιο δεξιού από τους υποψήφιους προέδρους. Ο Τσίμιακ αρχικά αρνήθηκε την πρόταση της ΑΚΚ. Όταν η πρόταση επαναλήφθηκε, μετά τη νίκη της ΑΚΚ, τη δέχτηκε. Όλα είχαν κανονιστεί όμορφα στο παζάρι του παρασκήνιου, όπου ΑΚΚ και Τσίμιακ ρύθμισαν τη σχέση τους.

Η ΑΚΚ ανακοίνωσε ότι τον Γενάρη θα ξεκινήσει κύκλο συζητήσεων για την πολιτική μετανάστευσης και ασφάλειας, συμπεριλαμβάνοντας στις συζητήσεις και επικριτές της πολιτικής της κυβέρνησης Μέρκελ. Το SPD αντέδρασε με δηλώσεις στελεχών του, σύμφωνα με τις οποίες «παρεκκλίσεις από την κυβερνητική συμφωνία, όπως στο ζήτημα του δικαιώματος παραμονής για τους πρόσφυγες που βρίσκονται σε προγράμματα εκπαίδευσης και εργασίας, δεν υπάρχει περίπτωση να τεθούν».

Κάπως έτσι θα βαδίζουν τα πράγματα από τώρα και μετά, καθώς η CDU απέκτησε και τρίτο πόλο άσκησης εξουσίας. Η Μέρκελ έχει την κυβέρνηση, ο Σόιμπλε την κοινοβουλευτική ομάδα και η ΑΚΚ πρέπει να βγάλει στο προσκήνιο το κόμμα, προκειμένου να τονώσει το προσωπικό της προφίλ, αφού σε δύομισι χρόνια θα κληθεί να διεκδικήσει την καγκελαρία. Αναγκαστικά, θα εμφανίζονται κάποιες τριβές ανάμεσα σ' αυτούς τους τρεις πόλους, όμως τα γερμανικά κόμματα εξουσίας έχουν εκπαιδευτεί εδώ και πολλά χρόνια και διαθέτουν την ικανότητα να διαχειρίζονται τέτοιες καταστάσεις με τρόπο που δεν επιτρέπεται στις τριβές να μετατρέπονται σε κρίση και να απειλούν την ενότητα του κόμματος. Εκτός αν τύχει καμιά «στραβή», οπότε η διαχείριση απαιτεί «να χυθεί αίμα». Σε μια τέτοια περίπτωση, έτσι όπως έχουν σήμερα τα πράγματα, η πρώτη υποψήφια θα είναι η Μέρκελ.

Κατά τα άλλα, με Μέρκελ ή με ΑΚΚ, με Σόιμπλε ή με Σολτς, με «μεγάλο συνασπισμό» ή «συνασπισμό Τζαμάικα», ο γερμανικός ιμπεριαλισμός παραμένει ιμπεριαλισμός, και στο εσωτερικό της χώρας και στο εξωτερικό.

Τρεκλίζει η κυβέρνηση Μεί

Στις συμπληγάδες του Brexit

Τα αλληπάλληλα κοινοβουλευτικά πλήγματα που δέχτηκε το τελευταίο διάστημα η Μεί και η έντονη δυσφορία στο βρετανικό κοινοβούλιο για την πρόσφατη συμφωνία με την ΕΕ, την ανάγκασαν να αναβάλει επ' αόριστον την ψηφοφορία που προβλεπόταν να γίνει την περασμένη Τρίτη. Αν καταψηφιζόταν η συμφωνία, το κοινοβούλιο θα αποκτούσε αυξημένες αρμοδιότητες και η Μεί θα οδηγούνταν το πιθανότερο σε μία μεγαλοπρεπή παραίτηση, ενώ θα ξεκινούσε μια άνευ προηγουμένου πολιτική κρίση στη χώρα. Για την ώρα, έχοντας γλιτώσει από την πρόταση μομφής, που κατέθεσε τελικά μερίδα των συντηρητικών βουλευτών, κερδίζοντας την ψήφο εμπιστοσύνης του 63% της κοινοβουλευτικής της ομάδας, η Μεί απλά εξακολουθεί να επιβιώνει, μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας όμως. Η ίδια αναγκάστηκε να δηλώσει ότι δε θα βρίσκεται στην ηγεσία του συντηρητικού κόμματος στις εκλογές του 2022, αποδεχόμενη ότι το πολιτικό της τέλος πλησιάζει, αφού ένα μεγάλο μέρος του κόμματός της (117 βουλευτές) δεν την αποδέχεται πλέον.

Γι' αυτό η Μεί προτίμησε να μην κάνει την ψηφοφορία, αφού -όπως η ίδια δήλωσε- δε θα περνούσε (και μάλιστα με διαφορά), αλλά να πάει ξανά στις Βρυξέλλες (αφού πρώτα πέρασε από τη «μαμά» Μέρκελ, χωρίς όμως να κερδίσει τίποτα ιδιαίτερο) και να ζητήσει τη βοήθειά τους για να περάσει τη συμφωνία! Το πώς θα βοηθούσαν οι Βρυξέλλες, από τη στιγμή που διά στόματος

Τουσκ και Μέρκελ ξεκαθαρίστηκε ότι καμία ουσιαστική επαναδιαπραγμάτευση επί της συμφωνίας δεν πρόκειται να γίνει, ίσως να το γνωρίζετε όταν θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές, καθώς η σύγκληση της έκτακτης συνόδου κορυφής για το Brexit έγινε την Πέμπτη.

Το αγκάθι που δημιουργεί σημαντικό πρόβλημα είναι το λεγόμενο backstop, δηλαδή η εξασφάλιση της αποφυγής «σκληρών συνόρων» μεταξύ Βόρειας και Νότιας Ιρλανδίας. Αυτό σημαίνει ότι η Βόρεια Ιρλανδία, που ανήκει στη Βρετανία, και η Νότια, που αποτελεί ανεξάρτητο κράτος, το οποίο παραμένει εντός ΕΕ, θα εξακολουθήσουν και μετά το Brexit να είναι συνδεδεμένες τελωνειακά, όπως και σήμερα. Η Μεί αναφέρει ότι αυτό είναι προσωρινό, αλλά πολλοί δεν την πιστεύουν, βάσει του γνωστού ρητού «ουδέν μονιμότερον του προσωρινού». Ορισμένοι (όπως ο Μπόρις Τζόνσον) θεωρούν ότι με τη συμφωνία αυτή θα έχει μεγαλύτερο ρόλο η Νότια Ιρλανδία στα ζητήματα της Βόρειας, απ' όσο έχει η Βρετανία! Από την άλλη μεριά, η μελλοντική σχέση της Βρετανίας με την ΕΕ εξακολουθεί να παραμένει θολή, πράγμα που κάνει τους βουλευτές ακόμα πιο διστακτικούς στο να υπερψηφίσουν τη συμφωνία.

Ετσι, η Μεί βρίσκεται στριμωγμένη όσο ποτέ, με τους καπιταλιστές μέσω του συνδέσμου τους (CBI) να εξακολουθούν να διαμηνύουν προς όλες τις κατευθύνσεις ότι ακόμα

κι αν η συμφωνία δεν είναι τέλεια, αποτελεί μία πρόοδο, γι' αυτό και την υποστηρίζουν. Οι κινδυνολογίες για ξέσπασμα οικονομικής κρίσης σε περίπτωση άτακτης αποχώρησης της Βρετανίας από την ΕΕ (χωρίς συμφωνία δηλαδή) εξακολουθούν να ακούγονται. Η γενική γραμματέας του CBI, σχολιάζοντας την αναβολή της ψηφοφορίας στο βρετανικό κοινοβούλιο, που αποφάσισε η Μεί, δήλωσε ότι αποτελεί ένα ακόμα πλήγμα στην «απελπισμένη ανάγκη των επιχειρήσεων» για ξεκαθάρισμα της κατάστασης και υπενθύμισε ότι εδώ και δυόμισι χρόνια οι καπιταλιστές έχουν παγώσει επενδυτικά σχέδια και ότι αν δεν εγκριθεί γρήγορα η συμφωνία, η χώρα κινδυνεύει να διολισθήσει σε εθνική κρίση! Κανένας -συμπλήρωσε- δεν μπορεί να ψωνίσει τα Χριστούγεννα, υπό τη δαμόκλειο σπάθη της μη συμφωνίας, που θα οδηγήσει σε μείωση των θέσεων εργασίας και επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης στη χώρα!

Μένει να δούμε πώς θα λυθεί αυτός ο γόρδιος δεσμός, όμως θα πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι το Brexit (ακόμα κι αν γίνει τελικά) δε θα μοιάζει καθόλου με αυτό που φαντάστηκαν οι υποστηρικτές του. Η ιμπεριαλιστική Βρετανία έχει δεθεί στενά με την υπόλοιπη Ευρώπη, της οποίας οι ισχυρότερες (εξίσου ιμπεριαλιστικές κι αυτές) χώρες δε θα της κάνουν τη χάρη να της δώσουν τα αγαθά αυτής της συμμαχίας, απαλλάσσοντάς την από τις υποχρεώσεις της προς αυτήν.

Καταρρέει ξανά η αυταπάτη της «ασφάλειας»

Το Στρασβούργο είναι μία από τις πιο γνωστές πόλεις της Ευρώπης, αφού εκεί εδρεύει το ευρωπαϊκό κοινοβούλιο και άλλα ευρωπαϊκά σώματα, όπως το Συμβούλιο της Ευρώπης, το Ευρωπαϊκό Σώμα Στρατού (Eurocorps) κτλ. Με 270 χιλιάδες κατοίκους, που φτάνουν τους 450 χιλιάδες αν συμπεριληφθούν τα προάστια, το Στρασβούργο αποτελεί την ένατη μεγαλύτερη πόλη της Γαλλίας. Το 85% των κατοίκων της πόλης είναι γάλλοι υπήκοοι, ενώ το 21% είναι μετανάστες (ορισμένοι από τους οποίους έχουν τη γαλλική υπηκοότητα).

Ποιος θα περίμενε ότι σ' αυτήν την πόλη, που βρίσκεται στα γαλλογερμανικά σύνορα και κάθε χρόνο τέτοιοι καιρό προσελκύει χιλιάδες τουρίστες για να απολαύσουν τη χριστουγεννιάτικη αγορά της, θα εκτυλίσσονταν σκηνές βίας σαν αυτές που είδαμε την περασμένη Τρίτη. Χρειάστηκαν δέκα μόλις λεπτά για να μετατραπεί το Στρασβούργο σε... εμπολέμη ζώνη, με τρεις νεκρούς και τουλάχιστον 14 τραυματίες, με στρατιώτες να περιπολούν στους δρόμους και με το κράτος να καλεί τους κατοίκους να κλειδωθούν στα σπίτια τους!

Δεν είναι ότι δεν έχει ξανασυμβεί αλλού. Το Στρασβούργο, όμως, δεν είναι μια οποιαδήποτε πόλη. Θα περίμενε κανείς ότι είναι ασφαλής, αφού είναι η έδρα τόσων ευρωπαϊκών οργανισμών.

Κι όμως, ούτε αυτή η πόλη δε γλίτωσε από το σκηνικό πολέμου. Δράστης φέρεται να είναι ένας 29χρονος γάλλος υπήκοος μαροκινής καταγωγής, γεννημένος στο Στρασβούργο, ο οποίος είχε φυλακιστεί στη Γερμανία και στη Γαλλία για κλοπές και βρισκόταν στο στόχαστρο της αστυνομίας και της ειδικής υπηρεσίας για τον ισλαμικό «ριζοσπαστισμό».

Σε μία περίοδο που ολοένα και πιο πλατιές μάζες ανθρώπων βιώνουν μια μίζερη ζωή, γεμάτη διακρίσεις, ατομισμό, ανταγωνισμούς και εκμετάλλευση, είναι πλέον «φυσικό» να «παράγονται» τέτοιοι άνθρωποι, που σκορπούν το θάνατο ανελέητα, χωρίς κανέναν ηθικό φραγμό. Σε πόλεις όπως το Στρασβούργο, που φτώχεια και πλούτος συνυπάρχουν, αυτές οι διακρίσεις γίνονται ακόμα πιο ανελέητες. Μεγαλεπίβολα κτίρια και πολυτελή αυτοκίνητα από τη μια, έμποροι του δρόμου στα φτωχά

νολικό τους εισόδημα (μαζί με τα διάφορα επιδόματα) να μην ξεπερνά το βασικό μισθό των χιλίων ευρώ (βλ. <https://www.theguardian.com/world/2013/oct/01/strasbourg-schiltigheim-poverty-grey-economy>).

Τα γεγονότα στο Στρασβούργο δεν είναι παρά ένα μικρό δείγμα των πολέμων που μαστίζουν τον πλανήτη, ακόμα και των αόρατων πολέμων που μαίνονται μέσα στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις, οι οποίοι διαρρέουν στις «ασφαλείς» περιοχές. Μας θυμίζουν ότι αν δεν ξεσηκωθούμε να ανατρέψουμε τον καπιταλισμό, αυτός θα μετατραπεί σε εφιάλτη, από τον οποίο δε θα γλιτώσουν ούτε οι ανυποψίαστοι.

Οχι στην ακρίβεια, τους φόρους και την ανεργία!

Πρώτα ξεκίνησαν οι φοιτητές. Η απαίτηση της σχολής Αρχιτεκτόνων στα Τίρανα, την προηγούμενη Τρίτη, να πληρώσουν οι φοιτητές μέχρι τις 15 Δεκέμβρη προκαταβολικά τα ετήσια διδάκτρα για να μπορέσει να λειτουργήσει η σχολή, προκάλεσε οργή. Οι φοιτητές απείχαν από τα μαθήματα και ξεκίνησαν τις διαδηλώσεις. Μέσα σε λίγες μέρες ακολούθησαν φοιτητές και από άλλα πανεπιστήμια της χώρας, με το φοιτητικό κίνημα να φουντώνει.

Κι εκεί που η κυβέρνηση Ράμα είχε μόνο ένα ανοικτό μέτωπο, άνοιξαν και άλλα. Η φωτιά απλώθηκε, καθώς χιλιάδες άτομα ξεχύθηκαν στους δρόμους τη βδομάδα που πέρασε, διαδηλώνοντας κατά της ακρίβειας, των φόρων, της ανεργίας και της διαφθοράς. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, οι διαδηλώσεις είναι για την ώρα ειρηνικές, όμως έχουν απλωθεί σε πολλές πόλεις (από τη Σκόδρα στο βορρά, την πρωτεύουσα Τίρανα, το Ελμπασάν και το Δυρράχιο στο κέντρο, μέχρι την Αυλώνα στο νότο), κάνοντας το φάντασμα της εξέγερσης του '97 να στοιχειώνει τον ύπνο των κρατούντων.

Καρότο και μαστίγιο από τον πανικόβλητο Μακρόν Δε φεύγουν από τους δρόμους τα Κίτρινα Γιλέκα

Παρά το πρωτοφανές κλίμα τρομοκρατίας σε βάρος του γαλλικού λαού και της εργατικής τάξης, που καλλιεργήθηκε συστηματικά από τα αστικά μίντια επί μια βδομάδα, παρά τις τερατώδεις «αύρες» των γαλλικών CRS (MAT), που στάθμευαν σε όλο το κέντρο του Παρισιού, παρά τις εξαγγελίες του πρωθυπουργού για ενίσχυση των δυνάμεων καταστολής, που έφτασαν τους 8.000 μπάτσους στο Παρίσι και τους 89.000 σε πανεθνική κλίμακα, παρά τη στρατοχωροφυλακή με τα τεθωρακισμένα της, που κατέβηκε στο δρόμο για πρώτη φορά μετά την εξέγερση της νεολαίας στα γαλλικά προάστια το 2005, εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στο Παρίσι και σε άλλες μεγάλες γαλλικές πόλεις και συγκρούστηκαν μαζί με τις δυνάμεις καταστολής του γαλλικού κράτους, τρίβοντας στη μούρη του Μακρόν την προσπάθεια τρομοκράτησής τους και αναγκάζοντάς τον να κάνει νέους ελιγμούς, με στόχο (τουλάχιστον) να κατασιγάσει κάπως η φωτιά της λαϊκής αντίστασης, που καίει τις πιο πλούσιες συνοικίες της γαλλικής ιμπεριαλιστικής μητρόπολης.

Από την πρώτη μέρα των διαδηλώσεων των Κίτρινων Γιλέκων στο Παρίσι μέχρι σήμερα, οι συλλήψεις διαδηλωτών από τους αστυνομία έχουν ξεπεράσει τις 4.500, με τους 4.100 από τους συλληφθέντες να παραμένουν υπό κράτηση. Σύμφωνα με τον υπουργό Εσωτερικών Κριστόφ Καστανέρ, μόνο το Σάββατο 8 Δεκέμβρη οι μπάτσοι συνέλαβαν 1.900 διαδηλωτές από τους οποίους οι 1.700 παραμένουν υπό κράτηση. Κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων, τα γαλλικά MAT χτύπησαν στο ψαχνό, σκοτώνοντας μια ηλικιωμένη γυναίκα με κάνιστρο δακρυγόνου που τη χτύπησε στο κεφάλι, ενώ από τις χειροβομβίδες κρότου-λάμψης που πέταξαν κατά εκατο-

ντάδες ακρωτηριάστηκε το χέρι ενός διαδηλωτή. Ενδεικτικό της κτηνώδους κρατικής καταστολής είναι το βίντεο που έκανε το γύρο του κόσμου και προβλήθηκε ευρύτατα ακόμα και από καθεστωτικά τηλεοπτικά δίκτυα και απεικονίζει γάλλο ΜΑΤατζή να χτυπάει εν ψυχρώ και από πολύ κοντινή απόσταση με πλαστική σφαίρα στο στήθος, διαδηλωτή που στέκεται μπροστά τους με σηκωμένα τα χέρια για να τους δείξει ότι δεν αποτελεί απειλή για τα ΜΑΤ.

Το γύρο του κόσμου έκανε και ένα άλλο βίντεο που δείχνει γάλλους ΜΑΤάδες, οι οποίοι μόλις έχουν εισβάλει σε υπό κατάληψη σχολείο, να έχουν στοιχίσει τους νεαρούς μαθητές στο προαύλιο και να τους κρατούν εκεί γονατιστούς και με τα χέρια δεμένα πίσω από το κεφάλι, σαν να πρόκειται για αιχμάλωτους πολέμου.

Στις διαδηλώσεις των Κίτρινων Γιλέκων άρχισαν να προστίθενται οι μαθητικές κινητοποιήσεις ενάντια στη σχεδιαζόμενη αύξηση της δυσκολίας της εξέτασης για την λήψη του

απολυτήριου Λυκείου, που έχει στόχο να περιορίσει την πρόσβαση της νεολαίας των φτωχών λαϊκών στρωμάτων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Οι μαθητές απαιτούν, επίσης, την κατάργηση νόμου που δυσχεραίνει τα κριτήρια εισαγωγής στο πανεπιστήμιο. Την Τρίτη 11 Δεκέμβρη, χιλιάδες μαθητές από 450 λύκεια της χώρας διαδήλωσαν, ενώ 60 λύκεια τελούν υπό κατάληψη. Κατά τη διάρκεια της προηγούμενης εβδομάδας, μαθητές κατέλαβαν 300 λύκεια σε όλη τη χώρα, έστησαν οδοφράγματα και συγκρούστηκαν με τα ΜΑΤ.

Βλέποντας ότι οι εξαγγελίες περί κατάργησης του «περιβαλλοντικού» φόρου (που θα τίνανε στα ύψη τις τιμές των καυσίμων), τις οποίες υπαγόρευσε στον πρωθυπουργό Φιλίπ, δεν έφεραν το ποθούμενο αποτέλεσμα, καθώς το Παρίσι «κάηκε» για δεύτερο συνεχές Σάββατο, ένας έντρομος Μακρόν αποφάσισε να σταματήσει να κρύβεται πίσω από τον πρωθυπουργό του και να βγει ο ίδιος μπροστά με διάγγελμά του προς το γαλλικό

λαό (δείτε σε διπλανή στήλη).

Ήταν μια άθλια εμφάνιση ενός άθλιου αστού πολιτικού. Αυτός που απέδιδε στους διαμαρτυρόμενους... ελλιπή περιβαλλοντική συνείδηση, μιλώντας με το γνωστό αυτοκρατορικό στυλ που τον χαρακτηρίζει, προσπάθησε να εμφανιστεί γλυκός, συμπονετικός και... απολογητικός (δεν άκουσα όσο έπρεπε τη φωνή των Γάλλων, είπε), σε μια προσπάθεια να προκαλέσει ρήγμα στο κίνημα διαμαρτυρίας και αντίστασης. Το αγαπησιάρικο ύφος, όμως, δεν μπόρεσε να κρύψει το στεγνό ταξικό στίγμα ακόμα και σ' αυτό το διάγγελμα, αφού ξεκαθάρισε ότι δε θα επαναφέρει το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας, ενώ την αύξηση στον κατώτατο μισθό θα την πληρώσει το κράτος και όχι οι καπιταλιστές.

Τα ψίχουλα που υποσχέθηκε ο Μακρόν δεν έπιασαν στον κόσμο. Χαρακτηρίστηκαν ως «ημίμετρα» από στελέχη του κινήματος των Κίτρινων Γιλέκων, όπως ο Μπενζαμίν Κοσί. Υπάρχουν, βέβαια και διαφοροποιήσεις, με κάποιους «μετριοπαθείς», όπως η Ζακλίν Μουρό, να καλούν σε σταμάτημα των κινητοποιήσεων. Σύμφωνα με το Γαλλικό Πρακτορείο, το κλίμα σε ορισμένα μπλόκα ήταν αρνητικό για τις υποσχέσεις Μακρόν, με κάποιους να λένε ότι είναι μία πιρουέτα για να ξανασταθεί στα πόδια του, ότι δεν είναι ειλικρινής και όλα όσα εξήγγειλε είναι καθρεφτάκια για ιθαγενείς και καπνός παραλλαγής.

Η σημερινή διαδήλωση θα δείξει πόσα «καύσιμα» διαθέτει το κίνημα που αναπτύχθηκε. Ο,τι και να γίνει, όμως, αυτό που πρέπει να κρατήσουμε από το γαλλικό κίνημα είναι ότι και οι μικρότερες παραχωρήσεις κατακτώνται μόνο με μαχητικό αγώνα και όχι με εκλογικές κοκορομαχίες. Κι αυτό στη Γαλλία έχει γίνει αρκετές φορές.

Ισραηλινοί έποικοι και στρατιώτες στο στόχαστρο της Παλαιστινιακής Αντίστασης

Μαχητές της Παλαιστινιακής Αντίστασης στη Δυτική Οχθη επιτέθηκαν με πυροβόλα όπλα εναντίον ομάδας εποίκων, που περίμενε σε στάση λεωφορείου στην είσοδο του ισραηλινού εποικισμού Οφρα, κοντά στη Ραμάλα της Δυτικής Οχθης, τη νύχτα της Κυριακής 9 Δεκέμβρη. Από την επίθεση τραυματίστηκαν σοβαρά εφτά έποικοι, ενώ ο ισραηλινός στρατός εξαπέλυσε ένα κύμα καταστολής και κυνηγητού στα παλαιστινιακά εδάφη, εντοπίζοντας και εκτελώντας το βράδυ της Τετάρτης έναν από τους μαχητές της επίθεσης, τον Σαλάχ Αλ Μπαργούθι, στο χωριό Σούρντα κοντά στη Ραμάλα. Σε νέα επιχείρηση, λίγες ώρες μετά τη δολοφονία του Μπαργούθι, μαχητές της Αντίστασης επιτέθηκαν εναντίον στρατιωτικού μπλόκου στην είσοδο του εποικισμού Οφρα, σκοτώνοντας δυο ισραηλινούς στρατιώτες και τραυματίζοντας άλλους δυο, πριν διαφύγουν από το σημείο της επίθεσης, σύμφωνα με τον παλαιστινιακό ειδησεογραφικό ιστότοπο Maan.

Αμέσως μετά την επίθεση της Κυριακής, οι σιωνιστές έκλεισαν τους γύρω δρόμους, τοποθετώντας στρατιωτικά μπλόκα και σφράγισαν τις εισόδους στους γειτονικούς παλαιστινιακούς οικισμούς. Τη Δευτέρα 10 Δεκέμβρη, ισραηλινοί στρατιώτες εισέβαλαν στα γραφεία του επίσημου ειδησεογραφικού δικτύου της Παλαιστινιακής Αρχής, Wafa, και κατέσχεσαν οπτικό υλικό, ενώ οι συγκρούσεις μεταξύ παλαιστίνιων νεολαίων και του ισραηλινού στρατού στη Ραμάλα έφτασαν μέχρι και την κατοικία του Αμπάς.

Οι συγκρούσεις συνεχίστηκαν την επόμενη μέρα στην πόλη Αλ Μπίρεχ της Δυτικής Οχθης, κατά τη διάρκεια εξάωρης εισβολής του ισραηλινού στρατού. Εκατοντάδες ισραηλινοί στρατιώτες σφράγισαν δεκάδες μαγαζιά και κατέσχεσαν οπτικό υλικό από τις κάμερες ασφαλείας τους. Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων ο ισραηλινός στρατός δε δίστασε να χρησιμοποιήσει πραγματικά πυρά, τραυματίζοντας τουλάχιστον είκοσι Παλαιστίνιους.

Το κυνήγι και οι απαγωγές Παλαιστίνιων από τον ισραηλινό στρατό σε όλες τις πόλεις γύρω από τη Ραμάλα είναι πρωτοφανές ακόμα και για τους σιωνιστές. Οι αστυνομικές δυνάμεις της Παλαιστινιακής Αρχής έχουν αποσυρθεί τελείως, ενώ οι ισραηλινοί στρατιώτες αλωνίζουν ελεύθερα στη Δυτική Οχθη συλλαμβάνοντας ανθρώπους και εισβάλλοντας σε σπίτια και μαγαζιά, ψάχνοντας για το παραμικρό στοιχείο που θα τους οδηγήσει στους πυρήνες των μαχητών της Αντίστασης που έκαναν τις δυο επιθέσεις.

Η Χαμάς, με επίσημη ανακοίνωση της, χαιρέτισε την επίθεση εναντίον των ισραηλινών εποίκων, τονίζοντας ότι αποδεικνύει πως η Αντίσταση στη Δυτική Οχθη παραμένει ζωντανή.

Οι τελευταίες επιθέσεις είναι οι πιο σοβαρές στη Δυτική Οχθη από τις 7 Οκτώβρη, όταν ο Παλαιστίνιος Ασράφ Νααλούα σκότωσε δυο έποικους στη βιομηχανική περιοχή ισραηλινού εποικισμού της Δυτικής Οχθης, για να πέσει νεκρός από τα πυρά του ισραηλινού στρατού τα ξημερώματα της Πέμπτης 13 Δεκέμβρη στο κρησφύγετό του στο προσφυγικό στρατόπεδο Αλ Τζαντίντ στη Νάμπλους.

Η ολοένα αυξανόμενη επιθετικότητα των πάνοπλων εβραίων εποίκων που δρουν σαν μακρύ χέρι της σιωνιστικής κατοχής στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ, υπό την κάλυψη του ισραηλινού στρατού, πήρε για άλλη μια φορά την απάντηση που της αναλογεί από την Αντίσταση.

Βρισκόμαστε ακόμα στην προϊστορία

Οι 258 εκατομμύρια μετανάστες που υπάρχουν παγκόσμια θα πρέπει να αισθάνονται... ευτυχισμένοι, επειδή 164 ηγέτες που μαζεύτηκαν στο Μαρακές του Μαρόκου, στο πλαίσιο μίας ακόμα συνόδου υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, ψήφισαν το «Παγκόσμιο Σύμφωνο για τη Μετανάστευση», με το οποίο υποτίθεται ότι θα γίνεται καλύτερη διαχείριση του μεταναστευτικού προβλήματος από τις κυβερνήσεις για να αποφευχθεί το χάος και τα βάσανα των μεταναστών! Το σύμφωνο αναμένεται να πάει προς επικύρωση στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ τις επρχόμενες μέρες.

Μη βιαστείτε να χαρείτε, γιατί η συμφωνία αυτή δεν είναι δεσμευτική

για κανέναν. Τα ωραία λογάκια τζάμπα είναι, άλλωστε, και τέτοια επανέλαβε και η Μέρκελ που ήταν από τους φανατικούς υπερασπιστές της συμφωνίας. «Η μετανάστευση είναι φυσικό φαινόμενο. Συμβαίνει πάντοτε στον κόσμο και αν γίνεται νόμιμα είναι καλό πράγμα». Αυτά είπε η Μέρκελ, προκειμένου να «πεισει» τις χώρες που είχαν ενδοιασμούς να υποστηρίξουν το σύμφωνο (όπως η Βουλγαρία, η Εσθονία, η Ιταλία, η Ισραήλ, η Σλοβενία και η Ελβετία), χωρίς ακόμα να τα καταφέρει. Το Ισραήλ ειδικά έχει δείξει έμπρακτα πώς καταλαβαίνει τη μετανάστευση (διώχνοντας κόσμο και όχι υποδεχόμενο τον)! Υπήρξαν και μια σειρά χώρες, όπως η Αυστρα-

λία, η Αυστρία, η Λιθουανία, η Τσεχία, η Σλοβακία, η Ουγγαρία, η Πολωνία, η Χιλή και η Δομινικανή Δημοκρατία, που δεν καταδέχτηκαν καν να συμμετάσχουν στη σύνοδο, μιας και είναι κάθετα αντιμεταναστευτικές. Αφήσαμε τελευταίες τις ΗΠΑ, γιατί αποτελούν τη φανατικότερη αντιμεταναστευτική χώρα απ' όλες. Ο Τραμπ έφτασε στο σημείο να χαρακτηρίσει τη σύνοδο του ΟΗΕ σαν μία προσπάθεια για «παγκόσμια κυριαρχία εις βάρος των δικαιωμάτων των ανεξάρτητων κρατών»! Αυτό κι αν αποτελεί πρόκληση! Να εκπροσωπείς τη χώρα-πλανητάρχη και να καταγγέλλεις μία συμφωνία-ευχολόγιο για προσπάθεια «παγκόσμιας κυριαρχίας»!

Η ουσία είναι ότι η άθλια κατάσταση των μεταναστών θα παραμείνει άθλια. Οι χιλιάδες θάνατοι μεταναστών (60 χιλιάδες από το 2000, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ), στην προσπάθειά τους να φύγουν από τις χώρες με τη μεγαλύτερη εξαθλίωση (το 80% των μεταναστών προέρχεται από αυτές τις χώρες), θα συνεχίσουν να σωρεύονται. Φανταστείτε ότι οι μετανάστες αποτελούν μόλις το 3.4% του παγκόσμιου πληθυσμού! Μπορεί να αυξάνονται γρηγορότερα από την αύξηση του πληθυσμού, αποτελούν όμως ένα μικρό ποσοστό ανθρώπων συγκριτικά με το σύνολο. Αυτό το μικρό ποσοστό θεωρείται ως «εχθρός» και τα «πολιτισμένα» κράτη εμφανί-

ζονται απρόθυμα να το βοηθήσουν! Δεν είχαν καθόλου άδικο οι θεωρητικοί του κομμουνισμού που έλεγαν ότι βρισκόμαστε ακόμα στην προϊστορία της ανθρωπότητας!

ΥΓ. Το σύμφωνο-ευχολόγιο, πάντως, δημιούργησε τα πρώτα προβλήματα. Στο Βέλγιο, οι ακροδεξιοί φλαμανδοί εθνικιστές αποχώρησαν από την κυβέρνηση, γιατί ο πρωθυπουργός το ψήφισε. Ετσι, λένε, το Βέλγιο δε θα μπορεί να ασκήσει ανεξάρτητη πολιτική για το μεταναστευτικό! Η κυβέρνηση Σαρλ Μισέλ ελέγχει πλέον πολύ λιγότερο από το μισό του κοινοβουλίου (γύρω στο ένα τρίτο, για την ακρίβεια) με αποτέλεσμα να είναι υπό κατάρρευση.

στο ψαχνό

Διδάγματα

Στην Ελλάδα (και όχι μόνο) η συζήτηση για το πολιτικό περιεχόμενο του κινήματος των Κίτρινων Γιλέκων, που εξακολουθεί να πυρπολεί τη Γαλλία και να βάζει τη σφραγίδα του στις εξελίξεις στη χώρα, τείνει να επισκιάσει τη συζήτηση για τον ταξικό χαρακτήρα αυτού του κινήματος, για τον τρόπο αντιπαράθεσής του με το γαλλικό κράτος και την κυβέρνηση του και για τα αποτελέσματα που αυτή η αντιπαράθεση έφερε.

Δε δίνουμε καμιά βάση στις δημοσκοπήσεις και στις αναλύσεις που τις συνοδεύουν, σύμφωνα με τις οποίες η πλειοψηφία των Κίτρινων Γιλέκων είναι ψηφοφόροι της Λεπέν, με τη μειοψηφία να είναι ψηφοφόροι του Μελανσόν. Ξέρετε γιατί; Γιατί το ποσοστό που πήρε ο Μακρόν στις εκλογές ήταν πολύ μεγάλο για να το αποδώσει κανείς σε αστικά και ανώτερα μικροαστικά στρώματα. Τον Μακρόν τον ψήφισαν και εργάτες, που είναι εξίσου οργισμένοι με τους εργάτες που ψήφισαν Μελανσόν, Λεπέν, Φιγιόν ή ό,τι άλλο.

Αυτό που κυριαρχεί στο κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων δεν είναι η προηγούμενη ή η μελλοντική εκλογική συμπεριφορά των ανθρώπων που το στηρίζουν, αλλά η ταξική ιδιότητά τους. Εργάτες, χαμηλότερα μικροαστικά στρώματα και νέοι απαρτίζουν αυτό το κίνημα. Και στη συμπεριφορά τους εμπνέονται από τις καλύτερες παραδόσεις της γαλλικής εργατικής τάξης, που διαμορφώθηκαν μέσα από μια μακρά ιστορία ταξικών αγώνων.

Όταν το γαλλικό κοινωνικό κίνημα φτάνει στο «αμήν», κινείται βίαια στην αντιπαράθεσή του με την αστική εξουσία, γνωρίζοντας πως αυτή η εξουσία δεν υπάρχει περίπτωση να φοβηθεί παρά μόνο τη βίαιη ταξική αντίσταση. Αυτό είναι λίγο-πολύ γνωστό παντού, όμως η Γαλλία είναι η χώρα που το εργατικό κίνημα κάνει αυτή την επιλογή με μεγαλύτερη ευκολία από οποιαδήποτε άλλη χώρα, αγνοώντας τις φωνές της «λογικής», της «υπευθυνότητας» και της «μετριοπάθειας». Δε χρειάζεται να πάμε στους ταξικούς αγώνες του 1848-52 και μετά στην Κομμούνα για να θεμελιώσουμε αυτό το συμπέρασμα. Αρκεί να θυμηθούμε πόσα βίαια ξεσπάσματα υπήρξαν στη Γαλλία τα τελευταία 20-30 χρόνια, σε σύγκριση με όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Αυτή η ειδοποιός διαφορά έχει καθορίσει και τους κοινωνικούς συσχετισμούς στο επίπεδο της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας. Μολονότι και αυτή έχει χάσει πολλά, η γαλλική εργατική τάξη έχει καταφέρει να δώσει τους πιο αποτελεσματικούς αμυντικούς αγώνες και να διατηρεί ακόμα το καλύτερο επίπεδο μισθών, εργασιακών σχέσεων, ασφαλιστικής προστασίας στην Ευρώπη.

Σ' έναν τέτοιο αμυντικό αγώνα, ο υπερφίαλος και αλαζών Μακρόν, ο τραπεζίτης που έγινε πολιτικός και επελέγη ως εκείνος που θα ανανέωνε το κλυδωνιζόμενο γαλλικό πολιτικό σύστημα, ανάλωσε όλο σχεδόν το πολιτικό του κεφάλαιο (αρνητικό ρεκόρ θετικών γνώμων καταγράφουν όλες οι δημοσκοπήσεις που γίνονται) μέσα σε λίγες εβδομάδες. Και η εργατική τάξη έχει ήδη κάποιες κατακτήσεις, είτε με αρνητικό τρόπο (ακύρωση των νέων φόρων στα καύσιμα) είτε με θετικό (τα μέτρα που ανακοίνωσε ο Μακρόν για εργαζόμενους και συνταξιούχους - βλ. σελίδα 5).

Αντί, λοιπόν, για σχολαστικιστικές αναλύσεις αργόσχολων περί του ποιος θα βάλει την πολιτική σφραγίδα του σ' αυτό το κίνημα (το οποίο σε μερικές εβδομάδες μπορεί και να μην υπάρχει και για το οποίο δεν έχουμε όλα τα δεδομένα για μια τέτοια συζήτηση), ας αντλήσουμε διδάγματα από τον ΤΡΟΠΟ με τον οποίο κινήθηκε το κίνημα.

Αποκαλυπτήρια

Αυτό είναι το «ραβασάκι», που έλαβαν πρόσφατα οι περίπου 150 εργαζόμενοι στους ξενώνες της «φιланθρωπικής» ΜΚΟ PRAKSIS. Τους ενημερώνουν ότι θα κάνουν Χριστούγεννα ως εργαζόμενοι και Πρωτοχρονιά ως άνεργοι. Ετσι, στεγνά, χωρίς ούτε μια -υποκριτική έστω- συγγνώμη.

Αναλυτικά γι' αυτή την υπόθεση γράφουμε στη διπλανή στήλη. Εδώ μένουμε μόνο στον προκλητικό τρόπο με τον οποίο επιδεικνύουν την αναληγσία τους κάποιιοι που αυτομοστράρονται σαν μεγάλοι ανθρωπιστές.

Αλήθεια, τι είδους «Σωματείο» είναι αυτό που διαθέτει τμήμα «Ανθρώπινου Δυναμικού»; Τέτοια τμήματα (HR τα ονομάζουν, για ν' αποφύγουν την... κακόχη λέξη «προσωπάρχης») έχουν οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Καθήκον τους είναι οι προσλήψεις και οι απολύσεις των «μη αποδοτικών» ή «πλεοναζόντων».

Οι ΜΚΟ αυτοαποκαλύπτονται ως στενγρές καπιταλιστικές επιχειρήσεις που παίζουν -με το αζημίωτο- το ρόλο της φιλανθρωπικής βιτρίνας του αστικού κράτους.

KONTRES

Αφηγήματα

Από την πρώτη στιγμή που εμφανίστηκαν τα Κίτρινα Γιλέκα, το αφήγημα ήταν έτοιμο: πρόκειται για οπαδούς της Λεπέν και του Μελανσόν, για την άκρα δεξιά και την άκρα αριστερά, που συνεργάζονται με τυχοδιωκτικό τρόπο, μόνο και μόνο για να δημιουργήσουν πολιτικά προβλήματα στον μέγα αναμορφωτή Μακρόν. Μετά, βγήκαν και κάποια γκάλοπ που στήριζαν αυτή τη θεωρία. Όλα αυτά τα αφηγήματα έβαλαν στη μπάνα το ταξικό κριτήριο, βάσει του οποίου βγήκε στο δρόμο τόσος κόσμος, και έβαλε μπροστά το κομματικό κριτήριο, το κριτήριο της ψήφου.

Υστερα, ήρθε ο ίδιος ο Μακρόν με την πανικόβλητη υποχώρησή του (κατά δόσεις, μάλιστα, γεγονός που αποκάλυψε τον πανικό, να βάλει τέλος στα αφηγήματα. Εκτός αν ο πρόεδρος της πλειοψηφίας που κυβερνά φοβήθηκε από μια μειοψηφία ακροδεξιών και ακροαριστερών! Ούτε πρόκειται να το πουν αυτό ούτε αλήθεια είναι. Απλούστατα, ο πρόεδρος που εκπροσωπεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου αναγκάστηκε να κάνει υποχωρήσεις έναντι μιας εργατικής (κυρίως) και μικροαστικής (δευτερευόντως) κοινωνικής πλειοψηφίας, προκειμένου η ιμπεριαλιστική Γαλλία ν' αποφύγει τα χειρότερα.

Προφήτες!

«Χαιρετίζω τη μεγάλη νίκη του Εμμανουέλ Μακρόν. Σήμερα ξεκινά μια νέα εποχή ρεαλισμού και ελπίδας για τη Γαλλία και γρήγορα θα έρθει και η σειρά της πατρίδας μας». Ποιος έκανε αυτή τη δήλωση, αμέσως μετά τον εκλογικό θρίαμβο του Μακρόν; Για να μην ψάχνετε, ήταν ο Κούλης.

Το φορέα της επόμενης δήλωσης δε θα δυσκολευτείτε να τον βρείτε. Ήταν ο Τσίπρας: «Η νίκη του Εμμανουέλ Μακρόν είναι μια ανάσα για την Γαλλία και ολόκληρη την Ευρώπη. Είμαι βέβαιος ότι θα εργαστούμε μαζί στενά προκειμένου να αλλάξει πορεία η Ευρώπη. Η Ευρώπη να εμπνεύσει ξανά τους λαούς της, να μην

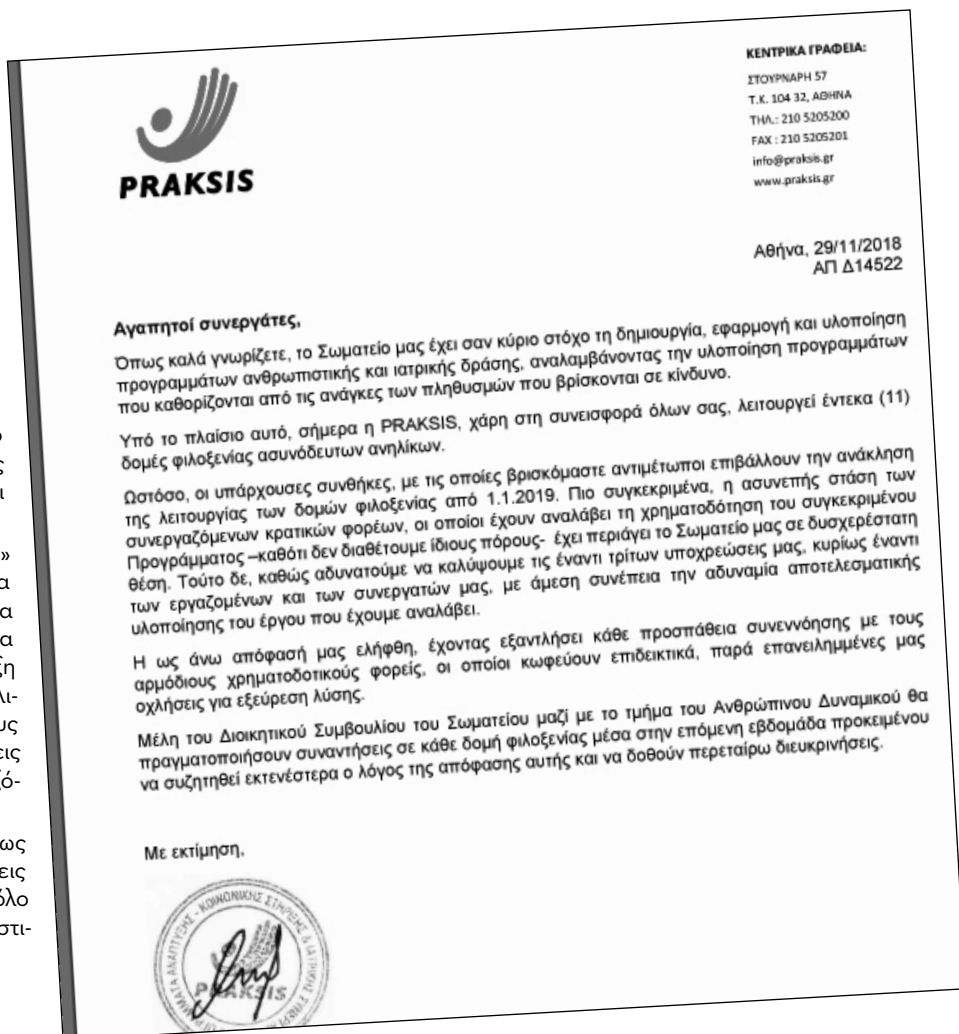
ξαναζήσουμε ποτέ τον εφιάλτη της ακροδεξιάς».

Ενόψει των όσων συμβαίνουν τις τελευταίες εβδομάδες στη Γαλλία, γίνεται αντιληπτός ο λόγος για τον οποίο έχουν πάθει και οι δύο (και όχι μόνον αυτοί) αφωνία.

ΥΓ. Ενα από τα παπαγαλάκια της συριζαϊκής προπαγάνδας, ο Γ. Λακόπουλος, φρόντισε να μας θυμίσει τις δηλώσεις του Κούλη, για να τον ταυτίσει με τον Μακρόν («Η ομοιότητα Μακρόν Μητσοτάκη» είναι ο χαρακτηριστικός εσωτερικός τίτλος του πονήματός του). Τις δηλώσεις του Τσίπρα τις έθαψε, λες και είναι δύσκολο να τις βρει κανείς μ' ένα απλό γκουγκλάρισμα. Ο κιτρινισμός στις δόξες του...

Μούγκα

Ξεσηκώθηκαν και πάλι, όχι μόνο οι ανοιχτοί εθνικοφασίστες, αλλά το σύνολο σχεδόν του αστικού κόσμου και των ΜΜΕ του, από τη «νέα πρόκληση» του αλβανικού υπουργείου Εξωτερικών, που σε ανακοίνωσή του μίλησε μια «σειρά δολοφονιών Αλβανών» στην Ελλάδα, την οποία απέδωσε στη «ρητορική του μίσους» και στο «εξτρεμιστικό υπόβαθρο». Τον 18χρονο στην Καβάλα τον σκότωσε συνομήλικος συμπατριώτης του και δεν υπάρχει ρατσιστική χροιά στο έγκλημα, επαναλάμβαναν εν χορώ τα παπαγαλάκια, «ξεχνώντας» το ρατσιστικό έγκλημα στη Λευκίμμη, όπου ένας χρυσαυγίτης παραμόνεψε και σκότωσε με καραμπίνα τον 63χρονο αλβανό εργάτη γης Πετρίτ Ζίφλε, επειδή αυτός (ο Ζίφλε) εναντιώθηκε στο εθνικιστικό-ρατσιστικό κήρυγμα που ο χρυσαυγίτης προσπάθησε να κάνει στο καφενείο. Δε χρειάζεται να είναι κανείς... φίλος του Ράμα για να χαρακτηρίσει το συγκεκριμένο έγκλημα ρατσιστικό, που γεννήθηκε στο θερμοκήπιο του αντιαλβανικού ρατσισμού και του ελληνικού εθνικισμού, που χτίστηκε μετά τη θανάτωση του ακροδεξιού εθνικιστή Κατσιφα από αλβανούς μπάτσους.

Δεξιό ψάλτες

Ο περιβόητος Μπομπ Τράα, το στέλεχος του ΔΝΤ που διηύθυνε το γραφείο του στην Ελλάδα όταν άρχισαν τα Μνημόνια, ξέρετε πως ο ρόλος του είναι αυτός του δεξιού ψάλτη. Δηλαδή, να βρίσκει πάντοτε... επεκτατική την πο-

Ο φίλος τον φίλο...

Εξώ πάμε καλά, θα μπορούσε να αναφωνήσει ο ακροδεξιός σιωνιστής Μπενιαμίν Νετανιάχου. Τόσες συναντήσεις με τον... «αριστερό» Τσίπρα δεν έχει κάνει άλλος σιωνιστής πρωθυπουργός. Και δεν είναι και λίγο ν' ακούει όλος ο κόσμος τον Τσίπρα να μιλά για τον «φίλο Μπέντζαμιν», να σφίγγει τα χέρια μαζί του και με τον Αναστασιάδη της Κύπρου, να αποκαλεί το Ισραήλ φορέα ειρήνης και σταθερότητας στη Μεσόγειο κτλ κτλ.

Μέσα, όμως, ο Νετανιάχου αντιμετωπίζει την ισραηλινή αστυνομία που προτείνει να απαγγελθούν σ' αυτόν και τη σύζυγό του Σάρα κατηγορίες για απάτη και διαφθορά, για τρίτη στη σειρά υπόθεση. Η νέα υπόθεση αφορά συναλλαγή με τον ειδησεογραφικό ιστότοπο Walla. Ο Νετανιάχου, προκειμένου να εξασφαλίσει προσωπική στήριξη από τον ιστότοπο, έκανε διάφορες κυβερνητικές «χάρες» που απέφεραν κέρδη εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων στον μεγάλο όμιλο τηλεπικοινωνιών Bezeq, που είναι ιδιοκτήτης και του Walla.

Την απόφαση για το αν θα ασκηθεί δίωξη στο ζεύγος Νετανιάχου θα πάρει ο γενικός εισαγγελέας του κυβερνητικού μορφώματος, όμως η ξεφτίλα είναι δεδομένη. Διάολε, η σιωνιστική αστυνομία τον κατηγορεί, όχι κάποια παλαιστινιακή οργάνωση. Είπαμε, όμως, ο Νετανιάχου μπορεί να υπολογίζει στη φιλία του Τσίπρα. Πέραν των άλλων, τον βοηθά να οικοδομήσει και το προσωπικό προφίλ του... ηθικού πολιτικού.

Ρετάλια

Ο κύριος που αγκαλιάζει με στοργή και χαρά τον Μακρόν είναι ο Ντανιέλ Κον Μπεντίτ. Ο άνθρωπος που εδώ και μισό αιώνα πουλάει τη συμμετοχή του στο Μάη του '68. Δεν έγινε υπουργός Περιβάλλοντος του Μακρόν (φύλαξε τον κώλο του), όμως με το που ξέσπασε το κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» έσπευσε να χύσει τη χολή του. Δεν έχει, λέει, καμιά σχέση το σημερινό κίνημα με τον Μάη του '68. «Τότε θέλαμε να απαλλαγούμε από έναν στρατηγό (σ.σ. αναφέρεται στον Ντε Γκολ), ενώ σήμερα οι άνθρωποι αυτοί θέλουν να βάλουν έναν στρατηγό στην εξουσία». Βγήκαν κάποιοι -οπαδοί της Λεπέν, προφανώς- και ζήτησαν να γίνει πρωθυπουργός ο στρατηγός Πιέρ ντε Βιλιέ και ο Κον Μπεντίτ, σαν κοινός προβοκάτορας, το πήρε αυτό και το απέδωσε σε όλον αυτόν τον κόσμο που κινητοποιείται και συγκρούεται στους δρόμους και στα εκατομμύρια (τη συντριπτική πλειοψηφία των Γάλλων) που βλέπει με συμπάθεια και στηρίζει αυτό το κίνημα.

Ως σφουγγοκαλάριος του Μακρόν ο Κον Μπεντίτ έχει χάσει την «έξωθεν καλή μαρτυρία». Ενας φανατικός οπαδός του πρώην τραπεζίτη και νυν προέδρου της Γαλλίας δεν μπορεί να κρίνει αυτούς που αμφισβητούν στους δρόμους την πολιτική του. Αυτοί που αγωνίζονται έχουν έτσι κι αλλιώς «γραμμένα κανονικότητα» τα διάφορα ρετάλια τύπου Κον Μπεντίτ. Το δυστύχημα γι' αυτόν είναι ότι πλέον γελούν μαζί του και άνθρωποι του αστικού στρατόπεδου. Σε λίγο θα καταντήσει ο... γάλλος Πάγκαλος.

λιτική των αστικών κυβερνήσεων και να προειδοποιεί για επερχόμενα δεινά. Είναι μια πίεση πάνω στις κυβερνήσεις, μια δημιουργία κλίματος για συνέχιση των πολιτικών σκληρής λιτότητας.

Σε πρόσφατη συνέντευξή του σε ελληνική εφημερίδα, ο Τράα φοράει το πιο ξινό ύφος του τεχνοκράτη και προειδοποιεί: «Η Ελλάδα έχει κάνει δεσμεύσεις, ορισμένες μάλιστα προνομοθετήθηκαν, αλλά μία εβδομάδα μετά την έξοδο από το πρόγραμμα άρχισε η συζήτηση για την ανατροπή ακόμα και προνομοθετημένων δεσμεύσεων. Αν θέλει μια χώρα να κερδίσει την εμπιστοσύνη των αγορών, δεν είναι αυτός ο τρόπος. Τα σπρεντ συνεχίζουν να είναι υψηλά, διότι οι αγορές "βλέπουν" στις αποφάσεις προεκλογικές παροχές».

Ο Τράα είναι τεχνοκράτης, στέλεχος του ΔΝΤ. Γι' αυτό και φροντίζει να μη θεωρηθεί η τοποθέτησή του αντικυβερνητική ή παρέμβαση προς όφελος της αντιπολίτευσης: «Δεν υπάρχει πειστική στρατηγική, ούτε από την αντιπολίτευση, για να επιλυθούν τα προβλήματα, παρά τις θυσιές και την προσπάθεια όλων αυτών των ετών».

Εσμιξαν τ' αηδόνια

Εξήντα εννιά «Σοσιαλιστές και Προοδευτικοί», με επικεφαλής τον γερμανό ευρωβουλευτή Ούντο Μπούλμαν, πρόεδρο της σοσιαλδημοκρατικής ομάδας στο Ευρωκοινοβούλιο, έστειλαν επιστολή στον Τζέρεμι Κόρμπιν, ζητώντας του να αγωνιστεί για να παραμείνει η Βρετανία στην ΕΕ, ώστε όλοι μαζί να ξεκινήσουν «ένα πρόγραμμα μετασχηματισμού σε ολόκληρη την Ευρώπη». Δε θα είχε κανένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον η επιστολή (τέτοιες παπάρες λέγονται και γράφονται άπειρες καθημερινά), αν δεν προσέχαμε τις ελληνικές υπογραφές. Ο Γιωργάκης Παπανδρέου, ως πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, κανένας πασόκος ευρωβουλευτής ή βουλευτής ή στέλεχος, αλλά και δυο συριζαίοι: ο ευρωβουλευτής Παπαδημούλης και ο υπουργός Τσακαλώτος! Αυτοί είναι οι «προοδευτικοί» που πλαισιώνουν τους «σοσιαλιστές».

Αντιδραστική παπαρολογία

Άλλοι παπαρολόγοι (120 αυτοί, διανοούμενοι και πολιτικοί από 16 ευρωπαϊκές χώρες) δημοσιοποίησαν... μανιφέστο, στο οποίο προτείνουν μια... νέα αρχιτεκτονική για την Ευρώπη. Οι γνωστοί βερμπαλισμοί, από ανθρώπους όπως ο... ροκ οικονομολόγος Τομά Πικετί και ο ξεπεσμένος πρώην ιταλός πρωθυπουργός Μάσιμο ντ' Αλέμα. Απορούμε πώς δεν συμπεριέλαβαν και τον Μπαρουφάκη στην παρέα. Φαίνεται πως φοβήθηκαν ότι θα τους κλέψει την πρωτοκαθεδρία στα αστικά μίντια.

Εννοείται πως δεν έχει καμιά σημασία ν' ασχοληθεί κανείς με τους παπαρολόγους. Η παρέα τους μόνο τους διαβάζει.

Στυγνά αφεντικά, τσιράκια μιας αστικής κυβέρνησης

Το γεγονός: Στις 29 Νοεμβρίου, η ΜΚΟ PRAKSIS αποφάσισε να γνωστοποιήσει μέσω μέιλ στους εργαζόμενους των έντεκα (σε όλη τη χώρα) δομών φιλοξενίας ασυνόδευτων ανήλικων προσφυγόπουλων την αναστολή λειτουργίας των ξενώνων από την αρχή του νέου έτους. Αιτία, σύμφωνα με την ανακοίνωση, είναι η «ασυνεπής στάση των συνεργαζόμενων κρατικών φορέων οι οποίοι έχουν αναλάβει τη χρηματοδότηση του συγκεκριμένου προγράμματος». Η ασυνεπής αυτή στάση έχει οδηγήσει, κατά την ανακοίνωση, την εν λόγω ΜΚΟ σε δυσχερή θέση καθότι, μη διαθέτοντας ιδίους πόρους, αδυνατεί να καλύψει τις έναντι τρίτων υποχρεώσεις της.

Οι συνέπειες: Το πρακτικό αποτέλεσμα της απόφασης αυτής είναι διπλό.

Αφενός, **χάνουν τη στέγη τους 150 ανήλικα προσφυγόπουλα** σε μια περίοδο που το στεγαστικό θέμα οξύνεται όλο και περισσότερο γι' αυτόν τον πληθυσμό, με τα κέντρα «υποδοχής» (ή, αλλιώς, τις ανοιχτές φυλακές) σε νησιά αλλά και στην ηπειρωτική χώρα, να είναι ξέχειλα από κόσμο και με τα παιδιά να βρίσκονται έκθετα σε κάθε είδους κίνδυνο, εντός και εκτός μεγάλων αστικών κέντρων της χώρας.

Αφετέρου, απολύονται 150 και πλέον εργαζόμενοι στις δομές αυτές, οι οποίοι ζούσαν υπό καθεστώς συνεχούς εργασιακής ανασφάλειας από την αρχή του έτους, με συμβάσεις που δεν ξεπερνούσαν τον ένα μήνα, με μη καταβολή δεδουλευμένων ή καταβολή «έναντι» για έναν και δύο μήνες.

Στυγνά αφεντικά με ανθρωπιστικό προσωπείο: Γνωρίζουμε πολύ καλά το βρόμικο ρόλο που έπαιζαν και εξακολουθούν να παίζουν οι διάφορες ΜΚΟ, τον πακτωλό χρημάτων που έχουν «μασήσει» για να λειτουργήσουν τα διάφορα «ανθρωπιστικά» προγράμματά τους, εκμεταλλευόμενες το δράμα των ανθρώπων (είτε αυτοί είναι άστεγοι, είτε είναι πρόσφυγες, είτε οποιεσδήποτε άλλες ομάδες πληθυσμού που υποφέρουν και βρίσκονται σε εξαθλίωση), δίνοντάς τους ψίχουλα, κάποιες ελάχιστες και μίζερες παροχές. Είναι η βιτρίνα του αστικού κράτους. Το υποκατάστατο της άθλιας προνοιακής πολιτικής του, που συρρικνώνεται συνεχώς στο πλαίσιο της δημοσιονομικής λιτότητας, που δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο. Αντί για κρατική προνοιακή πολιτική, βάζουν μπροστά τις ΜΚΟ, που ξέρουν καλά τις «δημόσιες σχέσεις» και την προπαγάνδα-προβολή.

Πάνω σ' αυτά βασίζεται άλλωστε το ανθρωπιστικό τους προσωπείο που, με αφορμή την προσφυγική κρίση, έγινε πιο «γλυκό», έχουν δάκρυα συμπόνιας και έβγαζε πύρινους λόγους μπροστά στους υπεύθυνους, ενώ την ίδια ώρα, κάτω απ' το τραπέζι, έκανε τις πιο ρυπαρές συναλλαγές με εγχώριους και μη φορείς.

Πού βρισκόταν ο ανθρωπισμός, όταν αποφασίζατε, «κύριοι» των ΜΚΟ, να πεταχτούν τόσα ανήλικα παιδιά στο δρόμο; Πού βρισκόταν ο ανθρωπισμός, όταν αποφασίζατε να περάσουν μαύρες γιορτές τόσες οικογένειες εργαζόμενων που περιμένουν ακόμα τα δεδουλευμένα του Σεπτεμβρίου; Αναλάβετε τη στέγαση των προσφυγόπουλων με το αζημίωτο. Μισθώσατε (με όρους καπιταλιστικής αγοράς εργασίας) εργαζόμενους για να σας

κάνουν τη δουλειά. Και τώρα, επειδή η μπίζα δεν πάει όσο καλά θα θέλατε, πετάτε τα παιδιά στο δρόμο και τους εργαζόμενους στην ανεργία, αδιαφορώντας για τις συνέπειες και στα μεν και στους δε. Ή χρησιμοποιείτε και τα παιδιά και τους εργαζόμενους ως διαπραγματευτικό χαρτί απέναντι στην κυβέρνηση, για να πάει καλύτερα η μπίζα σας.

Ο ανθρωπισμός σας φτάνει μέχρι εκεί που φτάνει η πλειοδοσία σ' ένα πρόγραμμα. Αυτό που μετράει για σας είναι να μπαίνουν τα λεφτά στο ταμείο, να είστε ισχυροί συνομιλητές με τις κυβερνήσεις, να μπορείτε να ζείτε κάνοντας εμπόριο ελπίδας και δικαιωμάτων, ενώ στην πραγματικότητα δε δίνετε δεκάρα τσακιστή για τίποτα απ' αυτά. Γι' αυτό και φτάσατε στο σημείο τώρα, μετά από έναν και πλέον χρόνο συνομιλιών με τους κυβερνητικούς φορείς, να τα «σπάσετε». Αλλά και μόνον ο τρόπος που επιλέγετε να το κάνετε σας εκθέτει. Γιατί, είτε αποφασίσατε ότι πια δε σας συμφέρει να λειτουργείτε τους ξενώνες είτε θέλετε να πιέσετε την κυβέρνηση να σας δώσει πιο γρήγορα τα όσα έχει υποσχεθεί, ο τρόπος σας παραμένει κοινωνικά ανάλγητος και πολιτικά ανήθικος απέναντι στα ανήλικα προσφυγόπουλα και στους εργαζόμενους. Αποδεικνύετε ότι λειτουργείτε κι εσείς ως στυγνά αφεντικά (κι ας ονομάζεστε, ευσεχίμως και χωρίς αιδώ, «σωματείο»).

Κυβέρνηση της ξεφτίλας: Την ίδια στιγμή που συμβαίνουν όλα αυτά, τα εμπλεκόμενα υπουργεία τηρούν σιγήν ιχθύος, παίζοντας και αυτά με τη σειρά τους το παιχνίδι της απόδοσης των ευθυνών. Ενώ, σύμφωνα με τα όσα έχουν γίνει γνωστά από το ρεπορτάζ, έχουν ενημερωθεί για το γεγονός της αναστολής λειτουργίας των 11 δομών φιλοξενίας προσφυγόπουλων, τόσο το υπουργείο Οικονομικών (αρμόδιο για τις πληρωμές) όσο και το Μεταναστευτικής Πολιτικής (αρμόδιο για τα προσφυγόπουλα) και το Εργασίας (αρμόδιο για τις ομαδικές απολύσεις) δεν έχουν λάβει επισήμως και δημοσιώς την παραμικρή θέση, δεν έχουν δώσει την παραμικρή απάντηση στις «κατηγορίες» των μηχανοκινήτων περι μη καταβολής των χρημάτων που απαιτούνται για να λειτουργήσει αυτό το πρόγραμμα όπως έχει αποφασιστεί. Μόνο όταν έγιναν οι πρώτες κινητοποιήσεις των εργαζόμενων και υπήρξε δημοσιότητα του κυοφορούμενου κοινωνικού και εργασιακού εγκλήματος «πηγές των υπουργείων Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Οικονομίας και Μεταναστευτικής Πολιτικής» (προσοχή: πηγές, όχι οι υπουργοί) έστειλαν μέσω ΕφΣυν «μήνυμα διασφάλισης της προστασίας και της ασφάλειας των ασυνόδευτων ανήλικων, καθώς και των αποδοχών και των θέσεων των εργαζομένων των δομών της PRAKSIS».

Σιγή τηρεί και η Εισαγγελία Ανηλίκων (που είναι νομικά υπεύθυνη για όλα τα ασυνόδευτα ανήλικα προσφυγόπουλα) μη προβαίνοντας σε καμία απολύτως ενέργεια που μπορεί να ασκήσει έστω μια κάποια πίεση στους υπεύθυνους. Ούτε για τα μάτια του κόσμου, που λέει ο λαός.

Η κυβέρνηση δείχνει για ακόμα μια φορά τους πραγματικούς της σκοπούς. Μια κυβέρνηση που έχει βάλει στο κρεβάτι του Προκρούστη εργαζόμενους και συνταξιούχους γιατί να μη βάλει

και τους πρόσφυγες (και δη ανήλικους); Όπως οι πρώτοι έτσι και οι υπόλοιποι θα σπρωχτούν σε χειρότερη εξαθλίωση και ταπείνωση. Θα χτυπηθούν ανελέητα για να τους κλέψουν ακόμα και τα ελάχιστα που έπαιρναν. Πρόκειται για κυβέρνηση που διακρίνεται για την αλητεία και την αγύρτικη συμπεριφορά στις πλάτες όλων αυτών των ανθρώπων.

Η στάση των εργαζόμενων: Μπροστά στις προκλητικές ενέργειες της ΜΚΟ PRAKSIS, οι εργαζόμενοι έχουν ξεκινήσει ήδη να αντιδρούν με μαζικές καταγγελίες στην Επιθεώρηση Εργασίας. Την περασμένη Τετάρτη πραγματοποιήθηκε η πρώτη συγκέντρωση και ολιγόωρη κατάληψη των γραφείων της ΜΚΟ από εργαζόμενους στους ξενώνες, ενώ χαρακτηριστική είναι η αντιμετώπιση που είχαν από τα μέλη του ΔΣ, τα οποία -όπως παραδόξως- «έλειπαν εκτός...» (γενικά και αόριστα) σε διάφορες «προγραμματισμένες συναντήσεις», προφανώς πιο σημαντικές απ' αυτή με τους εργαζόμενους, και δε θα επέστρεφε κανένας τους μέχρι τις 5 το απόγευμα, που θα έκλειναν τα γραφεία. Λίγη ώρα μετά, κι αφού οι συγκεντρωμένοι εργαζόμενοι αρνούσαν να φύγουν, έγινε εκ νέου ενημέρωση ότι μέλος του ΔΣ θα μπορούσε να τους δεχτεί την επομένη και να τους ενημερώσει για τις όποιες εξελίξεις υπάρχουν.

Οι εργαζόμενοι προγραμματίσαν εκ νέου συγκέντρωση έξω από τα κεντρικά γραφεία της PRAKSIS για τη 1η μεσημέρι της Πέμπτης, με σκοπό να απαιτήσουν έγγραφη δέσμευση από τους υπεύθυνους της ΜΚΟ, ότι τα παιδιά θα έχουν ασφαλή διαμονή εκτός των περιβόητων camp και ότι θα καταβληθεί το σύνολο των δεδουλευμένων σε όλους τους μέχρι το τέλος του έτους.

Μερικές ώρες αργότερα, η κυβέρνηση ανακοίνωσε με δελτίο Τύπου της Φωτίου, ότι οι ξενώνες φεύγουν από την PRAKSIS (την οποία δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει για τη συνεργασία!) και τους αναλαμβάνει ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (ΔΟΜ). Οτι «η χρηματοδότηση του έργου είναι εξασφαλισμένη από το εθνικό πρόγραμμα AMIF (Ευρωπαϊκό Ταμείο Ασύλου, Μετανάστευσης και Ενταξης)» και ότι «το υπουργείο Εργασίας και ο ΔΟΜ, με στόχο την ομαλή μετάβαση ανήλικων και προσωπικού, δεσμεύονται ότι θα απορροφηθεί η πλειονότητα των εργαζομένων που θα αποδεσμευτούν από την PRAKSIS και διαθέτουν τα απαιτούμενα προσόντα».

Κανένας εργαζόμενος χωρίς δουλειά: Η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχει πάρει διαζύγιο από λέξεις όπως «δέσμευση» και «φερεγγυότητα». Δεν είναι τυχαίο ότι εδώ και μήνες παζαρεύει στα κρυφά με τη ΜΚΟ και βγήκε να μιλήσει μόνο όταν οι εργαζόμενοι άρχισαν να κινητοποιούνται, φοβούμενη ότι θα χαλάσει η βιτρίνα της. Κυβέρνηση και ΜΚΟ είναι συνένοχοι στο ίδιο έγκλημα. Εχοντας αποδεχτεί πλήρως το ρόλο του μπάτσου στα Βαλκάνια, παραμένοντας τσιράκι των ευρωπαίων και των αμερικανών ιμπεριαλιστών, η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχει αναλάβει και κάποιες υποχρεώσεις. Γι' αυτό απαιτούμε: **Κανένα προσφυγόπουλο στο δρόμο, κανένας εργαζόμενος χωρίς δουλειά.**

Απειλές εναντίον φοιτητών και εργαζόμενων στο ΕΚΠΑ

Σε σοβαρή καταγγελία προβαίνει η Πρωτοβουλία Εργαζομένων Πανεπιστημίου Αθηνών. «Πρόκειται για μια συνολική στροφή του Ιδρύματος προς πιο αυταρχικές μεθόδους, με στόχο την επιβολή του δόγματος "Νόμος και τάξη"», που έχει εκφραστεί με έμμεσες ή άμεσες απειλές εναντίον φοιτητών και εργαζόμενων «οι οποίες σχετίζονται είτε με την καθημερινότητα στη δουλειά είτε με τη συνδικαλιστική δράση».

Για τα γεγονότα είναι ενήμερη και η διοίκηση του Ιδρύματος, η οποία, όμως, ποιεί την νήσσαν.

Φαίνεται, ότι το κλίμα που φτιάχνει η ΝΔ και σιγοντάρεται από τα Μέσα Μαζικής Παραπληροφόρησης, με τις κραυγές για μια γενικευμένη «ανομία» στα πανεπιστημιακά ιδρύματα, έχει βρει αποδέκτες μέσα στο Πανεπιστήμιο. Η «ανομία», προφανώς αφορά και όσους αντιστέκονται στην επιβολή των επισφαλών εργασιακών σχέσεων, στη συνέχιση της άγριας μνημονιακής πολιτικής, στις αυθαιρεσίες και τον αυταρχισμό αστικού κράτους και διοίκησης, και εδώ έχει την αποκλειστικότητα η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Ακολουθεί η ανακοίνωση-καταγγελία της Πρωτοβουλίας Εργαζομένων Πανεπιστημίου Αθηνών:

Ο ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

Αν κάποιοι νομίζουν πως το Πανεπιστήμιο είναι τσιφλίκι τους και μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν, να τους ενημερώσουμε πως είναι πολύ γελασμένοι.

Τον τελευταίο καιρό έχουμε δεχθεί πολλές καταγγελίες περί αυταρχικής συμπεριφοράς μέσα στον χώρο του Πανεπιστημίου και έχουμε γίνει μάρτυρες αλλά και αποδέκτες έμμεσων ή άμεσων απειλών οι οποίες σχετίζονται είτε με την καθημερινότητα στη δουλειά είτε με τη συνδικαλιστική δράση φοιτητών και εργαζομένων.

Πιο συγκεκριμένα, έχουν καταγραφεί περιστατικά όπου **φοιτητές απειλούνται με πειθαρχικές διαδικασίες και τρομοκρατούνται ευθαρσώς** ότι δεν θα πάρουν πτυχίο ποτέ. Περιστατικά όπου **συνδικαλιστές δέχονται τελεσίγραφα** τύπου «Μπους» - «ή μαζί μας ή εναντίον μας». **Εργαζόμενοι δέχονται συστάσεις να κάτσουν «ήσυχου» και να «προσέχουν».** Διευθυντές που «επαναπροσδιορίζουν» το καθηκοντολόγιο των εργαζομένων με το «έτσι θέλω», αγνοώντας επιδεικτικά την εργατική νομοθεσία. **Εργολαβικές εταιρείες καθαριότητας και σκευούριτι που απειλούν, εκβιάζουν,** δεν πληρώνουν και καταστρατηγούν κάθε νόμιμο εργασιακό δικαίωμα.

Η Διοίκηση, η οποία προφανώς είναι ενήμερη για αρκετά από αυτά τα γεγονότα (καταγγελίες έχουν γίνει και στη Σύγκλητο), παραμένει σιωπηλή, καλύπτοντας ουσιαστικά και συναινώντας στην πράξη στις παραπάνω συμπεριφορές. Δεν πρόκειται, όμως, για «μεμονωμένες περιπτώσεις» ή «συγκεκριμένες συμπεριφορές». Πρόκειται για μια συνολική στροφή του Ιδρύματος προς πιο αυταρχικές μεθόδους, με στόχο την επιβολή του δόγματος «Νόμος και τάξη», σύμφωνα με το οποίο το να συναλλάσσεται οικονομικά ένα ίδρυμα, όπως το ΕΚΠΑ, με εταιρείες που έχουν ως βασικό μέτοχο τον πρόσφατα δολοφονημένο Μακρή είναι κάτι το φυσιολογικό. **Πρόκειται για μια ανασύνταξη του αντιδραστικού μπλοκ, συνολικά σε όλα τα Πανεπιστήμια, με τη συμμετοχή πολιτικών δυνάμεων από την άκρα δεξιά μέχρι το ΣΥΡΙΖΑ,** το οποίο επιχειρεί να επιβάλει τα δικά του κριτήρια για το ποια πολιτικά πιστεύω είναι ανεκτά για την εργασιακή, φοιτητική και εκπαιδευτική κοινότητα στο Πανεπιστήμιο, προχωρώντας σε απανωτά λοκ άουτ και απειλές και καταπατώντας στοιχειώδεις αρχές και δικαιώματα.

Είναι προφανές ότι στο ευαγές Ίδρυμα που εργαζόμαστε ή φοιτούμε, η Διοίκηση και οι λοιποί παράγοντες έχουν θέμα με τη «νομιμότητα», αλλά και με τις δημοκρατικές διαδικασίες.

Κάθε αυταρχική συμπεριφορά θα μας βρίσκει δυναμικά απέναντί της.

Δεν θα ανεχτούμε καμία απειλή, καμία υπόδειξη άμεση ή έμμεση, καμία εκδικητική συμπεριφορά μέσα στους χώρους εργασίας και φοίτησης.

Οι νέοι επίδοχοι δικτατορίσκοι ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΘΕΣΗ ούτε στο ΕΚΠΑ ούτε πουθενά.

Πρωτοβουλία Εργαζομένων Πανεπιστημίου Αθηνών

Διαγραφή μέλους ΔΣ Συλλόγου Γονέων με φασιστικά κίνητρα

Ο Σύλλογος Γονέων πρέπει να υπάρχει για να μπαλώνει τις «τρύπες» του δημόσιου σχολείου και να το καθιστά περισσότερο «ελκυστικό» (κατά τη γνώμη των μελών του) στους μαθητές. Ζητώντας οικονομική ενίσχυση από τους αδέκαρους εργαζόμενους ή άνεργους γονείς να γεμίζει τις δεξαμενές πετρελαίου του σχολείου, να ευπρεπίζει αίθουσες πολλαπλών χρήσεων, να διοργανώνει πάρτι τις αποκριές και ξεφάντωμα για τους απόφοιτους του σχολείου σε κέντρα διασκέδασης, να στήνει λαχειοφόρους αγορές, να αναλαμβάνει την οργάνωση δραστηριοτήτων εντός σχολείου αλλά εκτός ωραρίου λειτουργίας του, όπως μπαλέτο, ζίου ζιτς, με συμμετοχή ιδιωτών και επιβάρυνση της τσέπης των γονιών, άντε και να μοιράζει ρούχα και τρόφιμα σε κάποιο οικοτροφείο ή γηροκομείο της περιοχής τα Χριστούγεννα κ.λπ. Το τελευταίο θεωρείται το αποκορύφωμα της κοινωνικής του δραστηριότητας και ευαισθησίας.

Κάθε δραστηριότητα με ευρύτερες κοινωνικές αναφορές, που ανοίγει τα μάτια σε παιδιά και γονείς στα πραγματικά προβλήματα της εργαζόμενης κοινωνίας, τους καθιστά κοινωνούς σε γεγονότα που συμβαίνουν

δίπλα τους και έχουν να κάνουν με το δικαίωμα στην εργασία, τους αγώνες εργαζόμενων, την αλληλεγγύη σε ανθρώπους που δίνουν μάχη για την επιβίωση, σε λαούς που ματώνουν για λευτεριά και δικαιοσύνη είναι κατακριτέα, είναι «εκτός καταστατικού» του Συλλόγου.

Οποιος, λοιπόν, τολμά να σπάσει την καθεστηκυία αντίληψη, το «status» λειτουργίας των Συλλόγων Γονέων είναι ανεπιθύμητος. Και στις μέρες μας που ο φασισμός σηκώνει κεφάλι, και με αφορμή το «Μακεδονικό» υψώνει τις μισητές παντιέρες του και κατεβάσει στο δρόμο 12χρονα να φωνάζουν εθνικιστικά και φασιστικά συνθήματα

(φευ! Οι εκδηλώσεις ήταν περιορισμένης κλίμακας, παρά τις προσπάθειες των νεοναζιστικών μορφωμάτων), πρέπει να εξοβελιστεί στο πυρ το εξώτερον.

Ο λόγος για τη διαγραφή από μέλος του ΔΣ του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων του δού Δημοτικού Σχολείου Συκεών Θεσσαλονίκης της κ. Κατερίνας Καστρίδου, η οποία χαρακτηρίστηκε (κατά την εισήγηση της διαγραφής) «άθνη εθνομηδενίστρια και άπλυτη κομμουνίστρια»!

Ποια ήταν τα «θανάσιμα αμαρτήματά» της; Η συμμετοχή του σχολείου στην καμπάνια αλληλεγγύης «Ένα τετράδιο για τα παιδιά της Παλαιστίνης», η

συλλογή τροφίμων για ανέργους, δράσεις για τους εγκλωβισμένους πρόσφυγες (σ.σ. Ειδομένη), η συναυλία αλληλεγγύης για τους απεργούς και τους απολυμένους της Coca Cola και της ΕΛΒΟ, κ.ο.κ». Κατά τους επίδοχους εισαγγεείς, τα μέλη δηλαδή του ΔΣ που προχώρησαν στη διαγραφή της κ. Καστρίδου (με ψήφους 5 έναντι 1), οι παραπάνω δράσεις «δεν εξυπηρετούσαν τους σκοπούς και τα συμφέροντα του συλλόγου».

Η ενέργεια της διαγραφής ήταν πέρα για πέρα παράνομη, αφού έγινε από ΔΣ και όχι από τη Γενική Συνέλευση και -υποτίθεται- στο πλαίσιο ελέγχου (;) της δράσης προηγούμενων ΔΣ (από το 2012!) στα οποία η κ. Καστρίδου συμμετείχε δραστήρια και πρωτοστάτησε ως πρόεδρος του Συλλόγου στις δράσεις αυτές.

Η διαδικασία που ακολουθήθηκε, κατάφωρα παράνομη, είναι όμως το έλασσον. Το μείζον είναι ο εκφασισμός μερίδων της κοινωνίας, που αποκαλύφθηκε. Όπως αποκαλύφθηκε και με τις υποκινούμενες από δεξιά, άκρα δεξιά και νεοναζιστικά μορφώματα εκδηλώσεις με προτάγματα «Μακεδονικό», «Βόρειος Ηπείρος» «Κατσίφας» μέσα στα σχολεία.

Γιούλα Γκεσούλη

Η ξενοδουλεία ως... αρετή Τομάρια

«Οι ΗΠΑ πρέπει να αποφασίσουν ποια πλευρά θα ευνοήσουν - και οι απαντήσεις δεν είναι αυτονόητες. Οι δημοσκοπήσεις θα παίξουν τον ρόλο τους. Όσο εύκολα μπορεί ο Πάιατ να συμμαχήσει ξανά με τον ΣΥΡΙΖΑ, άλλο τόσο εύκολα μπορεί να «παίξει» υπέρ της Ν.Δ., κορυφαία στελέχη της οποίας (τέσσερα πέντε) δεξιώθηκε πρόσφατα στην οικία του. Όταν γυρίσει από τις διακοπές του λογικά θα ξέρει. Ιδωμεν...».

Αυτή ήταν η κατακλείδα πρόσφατου άρθρου του Μανώλη Κοττάκη στη «Δημοκρατία» του ομίλου Φιλippάκη (του οποίου ο συνεπής καραμανλικός Κοττάκης είναι ηγετικό δημοσιογραφικό στέλεχος).

Παραβλέποντας τον κυνισμό του αρθρογράφου, ο οποίος μετατρέπει σε αρετή την ξενοδουλεία, μένουμε στα ουσιαστικά. Εισαγωγικά αναφέρει ότι ο Πάιατ, λίγο πριν φύγει για τις ΗΠΑ για τις χριστουγεννιάτικες διακοπές του, «υπήρξε αρκετά δραστήριος, καθώς διόργανωσε ουκ ολίγα δείπνα στην οικία του με στελέχη της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης, με κορυφαίους δημοσιογράφους της πατρίδας μας, αλλά και με δοκιμασμένους φίλους της Αμερικής». Σ' αυτά τα δείπνα ο Πάιατ είπε πολλά και διάφορα, από τα οποία ο Κοττάκης συμπεραίνει ότι «οι ΗΠΑ δεν έχουν λάβει ακόμη την τελική απόφαση για την κατεύθυνση όπου θέλουν να γείρουν την πλάστιγγά τους», αν δηλαδή θα στηρίξουν τον Τσίπρα ή τον Μητσοτάκη.

Η περιγραφή με τα δείπνα του Πάιατ και τις απόψεις που εκφράζει στους συνδαιτυμόνες του, καθώς και η κυνική ομολογία ότι ο εκάστοτε αμερικανός πρέσβης κάνει «λόμπινγκ» υπέρ του ενός ή του άλλου αστικού κόμματος, υπέρ του ενός ή του άλλου αστού πολιτικού, επαναφέρει στη μνήμη τις εποχές Πιουριφόι. Το μόνο που άλλαξε από τότε είναι ο τρόπος. Οι αστοί πολιτικοί δε χτυπάνε δημόσια προσοχές μπροστά στον κάθε αμερικανό διπλωμάτη ή στρατιωτικό, αλλά όλα γίνονται στο παρασκήνιο, με... τακτ.

Φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης. Αυτή την τακτική ακολούθησαν τα στελέχη της ΝΔ στη Ρόδο, προσπαθώντας να κρύψουν τις πομπές ενός από το σινάφι τους, που έγραψε εμετικά πράγματα στο facebook για την κοπέλα που δολοφόνησαν τα δυο νεαρά καθάρματα (του τύπου «τα ήθελε κι αυτή»). Μόνο ότι «της άξιζε αυτό το τέλος» που δεν έγραψε ο «γαλάζιος» πολιτευτής.

Όταν έγινε ο σχετικός θόρυβος με δημοσιεύματα στο Διαδίκτυο, η ΝΟ-ΔΕ Δωδεκανήσου της ΝΔ ανακοίνωσε ότι «το αναφερόμενο στο δημοσίευμα άτομο ουδέποτε υπήρξε στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας στη Ρόδο». Και προσπάθησε να περάσει στην αντεπίθεση: «Προφανώς ορισμένοι δεν έχουν ούτε θλίψη ούτε σεβασμό προς το αδικοχαμένο κορίτσι. Ακόμη και σε αυτές τις τραγικές στιγμές προσπαθούν να αποκομίσουν πολιτικά οφέλη. Ελεος, επιτέλους λίγη τσίπα... ντροπή!».

Όμως το συγκεκριμένο πρόσωπο (του οποίου έγιναν γνωστά μόνο τα αρχικά: Π.Ε.) φιγουράριζε στη λίστα των υποψηφίων του νυν περιφερειάρχη Νοτίου Αιγαίου, Χατζημάρκου, τον οποίο υποστήριζε η ΝΔ. Προέρχεται, άραγε, από άλλο χώρο; Και γιατί δε βγήκαν αμέσως να καταδικάσουν την ανάρτηση του εν λόγω υποκειμένου, αλλά έσπευσαν να καταδικάσουν μόνο τα δημοσιεύματα που αποκάλυπταν την πολιτική του ιδιότητα;

Για το ποίον αυτού του ανθρώπου είναι χαρακτηριστικά τα όσα είπε τηλεφωνικά σε τηλεοπτικό μεσημεριανάδικο: «Καμία σχέση. Αυτή την έχει φτιάξει ένα σάιτ. Δεν αντιπροσωπεύει την άποψή μου, σας μιλάω ειλικρινά. Ξέρετε γιατί έχει προκύψει αυτό το θέμα; Γιατί δεν μπορούν να βρουν αυτούς που έχουν γράψει αυτά τα σχόλια, οπότε πρέπει να ρίξουμε κάποιον στα λιοντάρια. Αυτό το οποίο ήθελα να πω, δεν αντιπροσωπεύει καθόλου έτσι όπως το παίρνετε, την άποψή μου. Και δεν έχω σχέση, ούτε γνωρίζω, πώς όλοι έχουν πέσει θύμα fake news, όπως και εγώ. Τίποτα παραπάνω. Αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε στον εισαγγελέα, για αυτό το θέμα. Θα σας πάρω τηλέφωνο σε δέκα λεπτά!» Εκλεσε το τηλέφωνο και -εννοείται- δεν ξαναπήρε.

ΥΓ. Ο περιφερειάρχης παρενέβη κατόπιν εορτής, καθώς ο θόρυβος συνεχιζόταν, για να καταγγείλει την «πολιτική αθλιότητα της μικρής μας Ρόδου», που διακινεί στο Διαδίκτυο «την νέα κατασκευασμένη συκοφαντία, ότι "ο δολοφόνος της Ελένης είναι ανιψιός του Περιφερειάρχη"!». Εμείς δεν ξέρουμε αν είναι ή δεν είναι ανιψιός του (μπορεί να μην είναι), προσέξαμε όμως πως στη δήλωσή του δε λείπει λέξη για τον υποψήφιο σύμβουλό του και τη βρομερή ανάρτησή του. Τα επαρχιακά πολιτικά παιχνίδια δεν μας ενδιαφέρουν. Την κοινωνική βρομιά, όμως, πρέπει να την καταγγέλλουμε.

Ψειρίζουν τη μαϊμού ή... ;

Αν πιστέψουμε τον Νίκο Παππά, Αμε την υπόθεση Πετσίτη η ΝΔ, το ΚΙΝΑΛ και ο φιλικός τους Τύπος «ψειρίζουν τη μαϊμού». Η παροιμιώδης έκφραση που επέλεξε να χρησιμοποιήσει ο Διόσκουρος του Τσίπρα δεν είναι και τόσο επιτυχημένη, σε σχέση μ' αυτό που θέλησε να πει. Αν ανοίξετε ένα λεξικό, θα διαπιστώσετε ότι ο όρος «ψειρίζω (ή ξεψειρίζω) τη μαϊμού» σημαίνει λεπτολογώ, σχολαστικίζω, περνά από κόσκινο, φιλολογώ και τα παρόμοια. Μ' άλλα λόγια, υπάρχει μεν θέμα, όμως κάποιοι του δίνουν διαστάσεις που δεν έχει. Εάν οι άλλοι «ψειρίζουν τη μαϊμού», τότε ο Παππάς θα έπρεπε να προσδιορίσει με ακρίβεια ποια είναι η ακριβής διάσταση του ζητήματος. Πέραν των άλλων, των ουσιαστικών, υπάρχει και η λαϊκή παροιμία που λέει «δείξε μου το φίλο σου, να σου πω ποιος είσαι».

Η φωτογραφία του Μανώλη Πετσίτη σε στιλ... πρωθυπουργού, πίσω από το γνωστό πόντιουμ μπροστά από το τζάκι του Μαξίμου, όπου ο πρωθυπουργός κάνει τις επίσημες δηλώσεις του με ομολόγους του και αρχηγούς ξένων κρατών που επισκέπτονται την Ελλάδα, είναι ασφαλώς εικόνα παιδικής χαράς. Όπως πάνε τα παιδάκια στο ζωολογικό κήπο και φωτογραφίζονται μπροστά από το κλουβί με τις μαϊμούδες, ένα πράμα. Τι συνέβη, ο Παππάς φώναξε στο Μαξίμου τον «παιδιάθεν φίλο του» (δική του η έκφραση) Πετσίτη και τον ξενάγησε στα άδυτα της εξουσίας, επιτρέποντάς του να βγάλει και φωτογραφία εκεί που οι «κοινοί θνητοί» δεν μπορούν καν να πλησιάσουν; Ακόμα, όμως, κι αν δεχτούμε αυτή την εκδοχή, το σημείωμα με τα εκλογικά προγνωστικά, στο οποίο ο Πετσίτης εμφανίζεται μαζί με τους Τσίπρα, Φλαμπουράρη, Παππά, Σακελλαρίδη και Μιχόπουλο (όλη την ηγετική ομάδα του Μαξίμου τότε, δηλαδή πριν από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015), δείχνει ότι ο εν λόγω τύπος δεν ήταν απλά ένας «παιδιάθεν φίλος» του Παππά, αλλά ένα μέλος της στενής ηγετικής ομάδας του Μαξίμου. Αν δεν συμμετείχε στην ηγετική ομάδα, ήταν τουλάχιστον ένας από τους παρακοιμωμένους αυτής της ομάδας, που «έκανε παρέα» (τουλάχιστον) με τα μέλη της. Ο Παππάς δε χρησιμοποίησε τυχαία τον όρο «παιδιάθεν φίλος». Δεν είναι το ίδιο με το «παιδικός φίλος». Εναν παιδικό φίλο μπορεί να τον έχεις χάσει και το πολύ ν' αγκαλιαστείτε άμα τύχει και συναντηθείτε κάποια στιγμή. Ο παιδιάθεν φίλος είναι ο στενός φίλος, με τον οποίο η φιλία κρατάει από τα παιδικά χρόνια και γι' αυτό είναι δυνατή.

Ο Παππάς δηλώνει ότι ο Πετσίτης υπήρξε «παιδιάθεν φίλος του», αλλά κρατάει αποστάσεις από τις μπιζνες του, δηλώνοντας ότι «είναι ο ίδιος αρμόδιος να απαντήσει για την πορεία του». Αμ' δεν είναι έτσι, Νικολάκη, και το ξέρεις καλά. Δεν υποχρεούσαι βέβαια (όπως κάθε άνθρωπος, άλλωστε) να δίνεις εξηγήσεις για την πορεία ενός «παιδιάθεν φίλου» σου, υποχρεούσαι όμως να απαντήσεις για έναν άνθρωπο που φαίνεται πως είχε σχέσεις με το μέγαρο Μαξίμου, δηλαδή με το κέντρο άσκησης της κυβερνητικής εξουσίας. Να εξηγήσεις τι ακριβώς σχέσεις είχε αυτός ο τύπος με το μέγαρο Μαξίμου. Το οποίο μέγαρο Μαξίμου σιωπά (και δηλώνει αποφασισμένο να σιωπήσει), διαμνηνύοντας στον Παππά να «καθαρίσει» μόνος του. Γι' αυτό και ο Παππάς βγήκε στο απόλυτα προστατευμένο περιβάλλον του κομματικού ραδιοσταθμού να δώσει τις πρώτες εξηγήσεις, παίζοντάς το «άνετος».

Μα τι στο διάολο είναι αυτός ο Πετσί-

της; Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, είναι ένας τύπος που το 2013 δούλευε σαν σερβιτόρος σε πιταρία στην Καισαριανή, με ετήσιο εισόδημα πέντε χιλιάδικα και μετά από τέσσερα χρόνια βρέθηκε με ετήσιο εισόδημα που ξεπερνά τα διακόσια χιλιάδικα, με δική του εταιρία συμβούλων (sic!), με βίλα με πισίνα στην Πάρνηθα, συνδιοκτήτης της «Νήαρ Ηστ» παρέα με γόνο γνωστής οικογένειας εργολάβων («Αλλαγή σελίδας για την ιστορική Νήαρ Ηστ. Νέα εποχή στην Καισαριανή καθώς η ομάδα περνάει στα χέρια των καισαριανιωτών επιχειρηματιών, Ακη Κικιδάκη και Μανώλη Πετσίτη», έγραφαν τα δημοσιεύματα) και με τη δυνατότητα -επιτέλους!- να κάθεται πρώτο τραπέζι πίστα στο πολιτιστικό κέντρο που ιερούργουσε η αγαπημένη του λαίδη Αντζελα (έχει και επίπεδο το παιδί, όπως και ο «παιδιάθεν φίλος» του Παππάς, άλλωστε, γνωστός θαυμαστής του Πλούταρχου).

Τα πολλά λεφτά φαίνεται να τα βγάζει από τον Λαυρεντιάδη (ο οποίος δε χρειάζεται συστάσεις). Ελα όμως που ο Λαυρεντιάδης έχει τη γνωστή «αμαρτωλή» σχέση με τη ΔΕΠΑ, το χρέος του προς την οποία όχι μόνο δεν μίκρυνε επί ΣΥΡΙΖΑ, αλλά συνέχισε να φουσκώνει, γεγονός που έχει ήδη οδηγήσει τον συριζαίο διευθύνοντα σύμβουλο της κρατικής επιχείρησης Κιτσάκο στη θέση του κατηγορούμενου για κακουργήματα! Ο Κιτσάκος έχει δηλώσει ότι για όλα ήταν ενήμεροι μισή ντουζίνα υπουργοί (Δραγασάκης, Φλαμπουράρης, Σταθάκης, Πιτσιόρλας, Τζάκρη) και ότι εκτελούσε εντολές τους όταν έπαιρνε «πέτσινες» μεταχρονολογημένες επιταγές από τον Λαυρεντιάδη.

Αντε τώρα να πείσεις τους πολιτικούς αντιπάλους του ΣΥΡΙΖΑ ότι είναι αβάσιμο το σενάριο: ο πιτσαδόρος Πετσίτης ξεπετάγεται μέσα σε μια τετραετία και γίνεται μεγάλος και τρανός, εισπράττοντας κυρίως από τον Λαυρεντιάδη, ο οποίος φεσώνει τη ΔΕΠΑ, με διαδικασίες που έχουν χαρακτηριστεί αδικήματα κακουργηματικού τύπου. Αρα, ο Πετσίτης λειτουργεί σαν «πλυντήριο» για τους συριζαίους. «Μήπως ο Πετσίτης ήταν ο ταμίας της κυβέρνησης;», αναρωτιόταν φωναχτά από τη φιλόξενη συχνότητα του ΣΚΑΙ ο αντιπρόεδρος της ΝΔ Μπουμπούκος, αφήνοντας να υπονοηθεί ότι υπάρχουν «ουρές» που θα βγουν εν καιρώ τω δέοντι.

Αποδείξεις δεν υπάρχουν, βέβαια, αλλά για μια πολιτική αποδοτική σκανδαλογία δε χρειάζονται αποδείξεις. Αρκούν τα σενάρια που έχουν αληθοφάνεια.

Κι εκεί που ο Παππάς δίνει τις πρώτες εξηγήσεις (της συμφοράς) σκάει δημοσίευμα στα «Νέα» του Μαρινάκη, που συνδέει τον Πετσίτη με τον Αρτεμίου.

Επειδή ίσως να έχετε ξεχάσει το όνομά του, σας θυμίζουμε ότι πρόκειται για κύπριο δικηγόρο, στέλεχος του ΑΚΕΛ (είχε διοριστεί από τον Χριστόφια και αναπληρωτής πρόεδρος του κυπριακού ΕΣΡ), ειδικευμένο στο στήσιμο offshore εταιριών. Αυτός ο Αρτεμίου εθεάθη κάποτε (στις 10 Οκτώβρη του 2016) να βγαίνει από το Μαξίμου. Πήγα προκειμένου «να υποβάλω, εκ μέρους και για λογαριασμό πελάτη μου, πρόταση με επενδυτικό ενδιαφέρον στην Ελληνική Δημοκρατία», ήταν η δικαιολογία του. Φυσικά, ποτέ δε μαθεύτηκε τίποτα γι' αυτή την... επενδυτική πρόταση. Μετά, έσκασε η υπόθεση του ταξιδιού στη Βενεζουέλα. Ο Παππάς, παρέα με τον Ησυχ (τότε ΣΥΡΙΖΑ, σήμερα ΛΑΕ), πήγε στη Βενεζουέλα παρέα με τον Αρτεμίου και έναν «σκοτεινό» λιβανέζο επιχειρηματία ονόματι Μαχέντ Χαλil, χρησιμοποιώντας μάλιστα το ιδιωτικό λίαρ τζετ του τελευταίου! «Υπήρχε μία διερεύνηση αν θα μπορούσε ο τότε αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ να επισκεφθεί τη χώρα και διερεύνηση άλλων δυνατοτήτων σε σχέση με αγορά προϊόντων αγροτικής από τα κρατικά σούπερ μάρκετ της Βενεζουέλας εκείνον τον καιρό», αναγκάστηκε να παραδεχτεί ο Παππάς! Το ταξίδι έγινε το 2013, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε σχέση με τη διαχείριση της εξουσίας! «Σιγά να μην πήγαμε στα supermarket της Βενεζουέλας για να αγοράσουμε πιπεριές και φασόλια» απάντησε ειρωνικά ο Αρτεμίου από το twitter.

Ο Παππάς αναγκάστηκε να διοχετεύσει στην πιστή ΕφΣυν την «είδηση» ότι πήγαν να προωθήσουν μπιζνες της οικογένειας Βαρδινογιάννη, στο πλαίσιο του προγράμματος της κυβέρνησης Τσάβες «πετρέλαιο αντί για τρόφιμα». Ο αμερικανόδουλος Σαμαράς δεν άφηνε τους Βαρδινογιάννηδες να κάνουν μπιζνες με τον Τσάβες (lies και θα του ζητούσαν την άδεια οι Βαρδινογιάννηδες) και ανέλαβαν ο Παππάς με τον Αρτεμίου να... διευκολύνουν τον ελληνικό καπιταλιστικό όμιλο. Ο Αρτεμίου επανήλθε με δική του νέα εκδοχή. Πήγαμε να πουλήσουμε φασόλια και αντζούγιες, αλλά ο Παππάς δεν είχε καμιά σχέση, τυχαία βρεθήκαμε την ίδια εποχή στη Βενεζουέλα. Ελα όμως που ο Παππάς είχε πει ότι πήγε για να διερευνήσει τη δυνατότητα πωλήσεων αγροτικών προϊόντων στα κρατικά σούπερ μάρκετ της Βενεζουέλας, άρα ήταν στο ίδιο «κόλλο» με τον Αρτεμίου.

Το καλύτερο ο Αρτεμίου το φύλαγε για το τέλος: «Δεν είχαμε ποτέ στο παρελθόν κάποια σχέση. Τον Νίκο τον γνώρισα σε αυτό το ταξίδι στη Βενεζουέλα και λόγω της ηλικίας αποκτήσαμε κάποια οικειότητα. Δεν σας κρύβω ότι αργότερα λόγω των επιχειρηματικών μου δραστηριοτήτων και με τον διευ-

θυντή του γραφείου του Αλέξη Τσίπρα και με άλλους υπουργούς προωθούσα τα συμφέροντα των πελατών μου!» Ο τύπος περιέγραφε με κυνισμό διαδικασίες διαπλοκής: γνώριζα τον Παππά, γνώριζα υπουργούς και έτσι προωθούσα τα συμφέροντα των πελατών μου! Δεν ξέρουμε αν ήταν και ο Λαυρεντιάδης πελάτης του Αρτεμίου και αν ο τελευταίος είχε σχέση με τον Πετσίτη. Το βέβαιο είναι ότι και τους δύο τους συνέδεε ο Παππάς. Ο οποίος Παππάς κάποια στιγμή εκδιώχθηκε από το Μαξίμου (όπου έλυνε και έδενε). Ο Τσίπρας του φόρτωσε το φιάσκο με τις τηλεοπτικές άδειες, αλλά μετά και τις τελευταίες αποκαλύψεις αναρωτιόμαστε: μήπως είχαν «βρομίσει» και άλλες ιστορίες και ο Παππάς έπρεπε να συνεχίσει τη δράση του μακριά από το Μαξίμου, για να παραμείνει στο απυρόβλητο ο Τσίπρας;

Είναι σίγουρο ότι οι άνθρωποι του Μαρινάκη σκαλίζουν πλέον τα πάντα (αν δεν τα έχουν βρει και απλά τα βγάζουν ένα-ένα για να τραβήξει το σίριαλ). Θέλει δε θέλει, η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ που σκανδαλολογεί σε βάρος των στελεχών της ΝΔ (και δευτερευόντως του ΠΑΣΟΚ), θα βρεθεί η ίδια στο κέντρο μιας σκανδαλογίας που θα τροφοδοτείται με γαργαλιστικές λεπτομέρειες για βίβες και γλάντια σε σκυλάδικα. Κι έτσι θα πάει το πράγμα μέχρι τις εκλογές, γιατί σε προεκλογικές περιόδους οι «ειρηνευτικές παρεμβάσεις» είναι συνήθως αναποτελεσματικές.

Το αρχικά σιωπηλό Μαξίμου αναγκάστηκε να τοποθετηθεί. Ο ίδιος ο Τσίπρας στη Βουλή, μάλιστα. Μια μηχητή πέταξε ο Μητσοτάκης, μιλώντας για σκάνδαλο ΔΕΠΑ (χωρίς ν' αναφέρει κανένα όνομα) και ο Τσίπρας «τσίμπησε». «Τώρα, λοιπόν, κύριε Μητσοτάκη, αφού τα fake news για την πολιτική, για τις συντάξεις, για τους υπουργούς, δεν πιάουν, αρχίσατε να σκανάρετε τους συγγενείς πρώτου βαθμού, τους συγγενείς δεύτερου βαθμού», είπε. Και συνέχισε: «Κι επειδή ούτε εκεί βρήκατε offshore, όπως ενδεχομένως μπορεί να βρίσκεται κανείς σε άλλους συγγενείς, έχετε αρχίσει να βρίσκετε ενδιαφέρον, να καταπιάνεστε με τους φίλους και τους συμμαθητές των υπουργών από το Δημοτικό και το Γυμνάσιο. Καλά το πάτε, δε λέω, στην απελπισία σας μπορεί να βγάλετε κάτι, μόνο που κινδυνεύετε με αυτά και με αυτά να γίνετε καταγέλαστος και εσείς και η παράταξή σας».

Σ' αυτή την απάντηση ήταν φανερό ο εκνευρισμός αλλά και η αμηχανία. Όταν μόνος σου ανοίγεις το ζήτημα, πρέπει να μιλήσεις με ονοματεπώνυμο και να ξεδιαλύνεις κάθε νέφος. Στην ανταπάντησή του, ο Μητσοτάκης αναφέρθηκε μόνο στον Κιτσάκο, παραπέμποντας για τα υπόλοιπα στη συζήτηση της επερώτησης της ΝΔ, που έχει οριστεί για τις 21 Δεκέμβρη (ημερομηνία βολική για να ξεχαστούν τα περισσότερα τις επόμενες μέρες των γιορτών και των αργιών). «Εχω να σας κάνω μόνο μία ερώτηση», είπε απευθυνόμενος στον Τσίπρα: «Ασκήθηκε ή δεν ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά του κ. Κιτσάκου; Και ο κύριος Κιτσάκος ήταν ή δεν ήταν στέλεχός σας, κύριε Τσίπρα; Αυξήθηκαν ή δεν αυξήθηκαν τα χρέη της ELFE στη ΔΕΠΑ επί των δικών σας ημερών; Και εμπλέκει ή δεν εμπλέκει κ. Κιτσάκος τουλάχιστον εφτά υπουργούς που του έλεγαν: “Κάν’ τα όλα αυτά κι έχεις τις πλάτες μας να φεσώσεις τη

ΔΕΠΑ“, για λόγους που μόνο εσείς μπορείτε να γνωρίζετε;». Το μόνο που βρήκε να απαντήσει ο Τσίπρας ήταν ότι «ο κ. Κιτσάκος ελέγχεται και καλά θα κάνει η Δικαιοσύνη να κάνει τη δουλειά της, αλλά αυτά τα χρέη ανέρχονταν στα 90 εκατομμύρια ευρώ, όταν εμείς αναλάβαμε και ανέβηκαν στα 110 εκατομμύρια, 115 εκατομμύρια ευρώ. Όμως, τα χρέη δημιουργήθηκαν επί των ημερών σας». Η μόχα του συμψηφισμού απλώθηκε στην αίθουσα...

Είτε επειδή δυσανεστήθηκε επειδή ο Κούλης δεν μίλησε για τον Πετσίτη είτε επειδή είχαν μοιράσει τους ρόλους, στον «παιδιάθεν φίλο» του Παππά αναφέρθηκε ο Μπουμπούκος, κατηγορώντας τον Τσίπρα ότι έκανε την πάπια: «Καλά, ο κύριος πρωθυπουργός δεν έχει ακούσει ότι ένας φίλος του, που είχε στο Facebook φωτογραφίες από το γραφείο του στο Μέγαρο Μαξίμου, από τα 5.000 ευρώ εισόδημα έχει πάει στα 200.000 ευρώ εισόδημα και έπαιρνε χρήματα από τον Λαυρέντη Λαυρεντιάδη, για τον οποίο η Δικαιοσύνη έχει ασκήσει κακούργημα στον δικό σας παραιτηθέντα Σύμβουλο της ΔΕΠΑ; Για όλο αυτό το θέμα δεν είχε να πει κάτι ο κ. Τσίπρας;».

Ο Τζανακόπουλος, σε μία από τις καθημερινές ραδιοφωνικές του εμφανίσεις, προσπάθησε να το παίξει άνετος: «Ψάχνουν τώρα να βρουν πατήματα σε ιστορίες, οι οποίες πραγματικά δεν μπορούν να αγγίξουν την ελληνική κυβέρνηση. **Δεν καταλαβαίνω ποια ακριβώς είναι η κατηγορία η οποία εξαπολύεται**, Δεν καταλαβαίνω, ακριβώς, τι προσπαθούν να επιτύχουν με αυτές τις αδιανόητες και **μάλλον** κούφιας καταγγελίες τις οποίες κάνουν».

Ενας άλλος συριζαίος, όμως, ο βουλευτής Τρικάλων Σάκης παπαδόπουλος, μίλησε για την ανάγκη «μηδενικής ανοχής και γρήγορων αντανάκλαστικών σε ό,τι προκαλεί αλλοτρίωση και το δημόσιο αίσθημα», τόνισε με νόημα ότι όλοι έχουν ευθύνη για τους συνεργάτες και τους φίλους τους και ζήτησε «κινήσεις αποκατάστασης» φωτογραφίζοντας τον Παππά. Ανάλογες θέσεις διαβάσαμε και σε διαδικτυακό πόνημα αρθρογράφου που συνδέεται με το επιτελείο προπαγάνδας του Μαξίμου. Είναι προφανές ότι τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορούν να «σηκώσουν» την υπόθεση Πετσίτη, ενώ το Μαξίμου (ή τουλάχιστον κάποια στελέχη του) προσπαθεί να κρατήσει αποστάσεις από τον Παππά.

Το επόμενο πρωί, άλλη έκπληξη περίμενε τους Τσιπραίους. Η πρώτη σελίδα των «Νέων» διασάλπιζε: «Ο Θ. Κιτσάκος (ΔΕΠΑ) μιλάει στα “Νέα”: “Ο Πετσίτης λειτουργούσε ως εκπρόσωπος υπηρεσιών του Μαξίμου”». Σε μακροσκελή δήλωσή του, ο πρώην διευθύνων σύμβουλος της ΔΕΠΑ, αφού διαψεύδει ότι έχει οποιαδήποτε συμμαθητική σχέση με τους Παππά-Πετσίτη και ότι ουδέποτε είχε σχέση με την Καισαριανή, συνεχίζει: «*Περί κυρίου Πετσίτη: Απ' ό,τι είχα ακούσει ο Μανώλης Πετσίτης επισκεπτόταν τη ΔΕΠΑ και τη διοίκηση του κ. Παλαιογιάννη. Δεχόμουν στο γραφείο μου στη ΔΕΠΑ επισκέψεις υπηρεσιακού χαρακτήρα από τον κ. Πετσίτη, ο οποίος λειτουργούσε ως εκπρόσωπος υπηρεσιών του Μεγάρου Μαξίμου.*».

Η ασάφεια στη δήλωση Κιτσάκου «βγάζει μάτια». Ποιες «υπηρεσίες» του Μαξίμου εκπροσωπούσε ο Πετσίτης και ποιο ήταν το αντικείμενο των «υπηρεσιακών επισκέψεων» που έκανε σ' αυτόν ο Πετσίτης; Ο Παλαιογιάννης, τοποθετημένος ως διευθύνων σύμβουλος της ΔΕΠΑ από τον Μανιάτη, παρέμεινε στο

Μαυρογιαλουργισμός και πολιτική αλητεία

Τη μια μέρα παίρνει αλά μπρατσέτα τη Βαρδινογιάννα και εγκαινιάζουν παρέα ένα υπνωτήριο για αστέγους στο Δήμο Νίκαιας-Ρέντη. Την άλλη μέρα πηγαίνει στην Ταινιοθήκη και χαιρετίζει μια κινηματογραφική προβολή που έγινε με συνθήκες προσβασιμότητας για άτομα με αναπηρία. Κινήσεις μαυρογιαλουργισμού από τη Δούρου, που συνοδεύονται με την εκφώνηση «δεκαρίκων», γεμάτων με αφόρητες κοινοτυπίες και με κάτι εξυπνακίστικες ατάκες που της γράφουν οι image makers που στηρίζουν την καμπάνια της για επανεκλογή στο θώκο του περιφερειάρχη Αττικής.

Ενδιαμέσως, η Δούρου πετάχτηκε και μέχρι το εργοτάξιο του Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια, για να... επιθεωρήσει την πρόοδο στο φαραωνικό έργο και να επαναβεβαιώσει ότι η περιφέρεια είναι έτοιμη να «χώσει» τα λεφτά του φορολογούμενου πολίτη για να γίνει ένα ιδιωτικό έργο. Πρόκειται για την ίδια Δούρου που το 2014 ξιφουλκούσε ενάντια στους «κοτσαμπάσηδες του ποδοσφαίρου» και κατήγγειλε τον Σγουρό που είχε καβατζώσει 20 εκατομμύρια της Περιφέρειας για το γήπεδο του Μελισσανίδη, με συνέπεια να της οργανώσει ο καπιταλιστής αντι-συγκέντρωση χουλιγκάνων που έφτιαχναν με το όνομά της εκείνα τα... ωραία λογοπαίγνια-συνθήματα που ξέρουν να φτιάχνουν οι χουλιγκάνοι.

«Ηρθα σήμερα εδώ όπως και χθες στη Νέα Φιλαδέλφεια...» είπε η Δούρου μιλώντας στη Νίκαια. Το γήπεδο του Μελισσανίδη στην ίδια κατηγορία με έναν ξενώνα αστέγων!

ΥΓ. Στη Φιλαδέλφεια-Χαλκηδόνα ο Μελισσανίδης κατεβάζει για υποψήφιο δήμαρχο τον Βούρο (ως γνωστόν, ο Γεωργαμλής, που με δυσκολία φτάνει πρόταση με τις λέξεις «λαγός - κυνηγός - δάσος», δεν έκανε τίποτα το 2014). Το γεγονός ότι ο Βούρος έχει ως σκοπό να πάρει τον Δήμο για λογαριασμό του Μελισσανίδη (το φαινόμενο είναι ανάλογο μ' αυτό των Μώραλη-Μαρινάκη στον Πειραιά), ουδόλως ενοχλεί τη Δούρου. Αντίθετα, μπορεί κανείς να καταλάβει ότι η αυτοπρόσωπη παρουσία της στο εργοτάξιο του Μελισσανίδη ήταν και ένα έμμεσο -πλην σαφές- μήνυμα: «ψηφίστε Βούρο και όχι Βασιλόπουλο».

Φούσκα και η κανναβοκαλλιέργεια;

Οι ουριζαίοι παρουσίασαν την Arhgia, την καναδική εταιρία που θα έστηνε στην περιοχή της Ξάνθης μονάδα καλλιέργειας και παραγωγής φαρμακευτικής κάνναβης, σαν μια ακόμα απόδειξη της επενδυτικής άνοιξης που ξεκινά χάρη στις δικές τους άοκνες προσπάθειες και της αποκατάστασης της διεθνούς εμπιστοσύνης προς την ελληνική οικονομία (δικό τους κατόρθωμα κι αυτό). Εκπρόσωποι της Arhgia είχαν έρθει στην Ελλάδα, συναντήθηκαν (με πολλά ταρατατζούμ) με τον Πιτσιόρλα και μετά πήγαν στην Ξάνθη όπου ήρθαν σε επαφή με αγρότες και συνεταιριστικές επιχειρήσεις για να τους ανακοινώσουν ότι ετοιμάζονται να δημιουργήσουν εγκαταστάσεις θερμοκηπίων έκτασης άνω των 92.000 τμ, με παραγωγική δυνατότητα άνω των 100 τόνων φαρμακευτικής κάνναβης, οι οποίες θα δημιουργήσουν καμιά πεντακοσαριά νέες θέσεις εργασίας μέχρι το 2021.

Το 2018, που υποτίθεται ότι θα άρχιζε να υλοποιείται το επιχειρηματικό πλάνο, πέρασε άπρακτο. Και πριν από μερικές μέρες, το Quintessential Capital Management, επιχείρηση απ' αυτές που οι Αμερικανοί ονομάζουν... φαντ-ακτιβιστές (είναι το ίδιο που ξεκίνησε την επίθεση για τις λαμογιές στη Follie Follie των Κουτολιούτσων) ανακοίνωσε σε σύναξη επενδυτών στη Νέα Υόρκη, ότι η Arhgia είναι «μια νέα εταιρική απάτη», που στηρίζεται σε εικονικές εξαγορές και επενδύσεις. Την επόμενη κιόλας μέρα η μετοχή της Arhgia στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης υπέστη καθίζηση κατά 27%. Δεν ξέρουμε, βέβαια, πού είναι η αλήθεια και πού το ψέμα, όμως θα έχει πλάκα οι επενδυτές του ΣΥΡΙΖΑ να αποδειχτούν «πέτσινοι».

Κυριάκος Μητσοτάκης

Σε ρόλο «ντίλερ» της ληστρικής ιδιωτικής ασφάλισης

«Οι νέοι σήμερα δεν πιστεύουν ότι θα πάρουν ποτέ σύνταξη, γι' αυτό και συχνά επιλέγουν ακόμη και να εργάζονται χωρίς ασφάλιση. Αυτό είναι αδιανόητο και πρέπει να αλλάξει», δήλωσε ο Μητσοτάκης. Θα περίμενε κανείς ότι θα συνέχιζε ανακοινώνοντας μέτρα στήριξης της κοινωνικής ασφάλισης, κατάργηση του νόμου Κατρούγκαλου, χαλάρωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης (όρια ηλικίας, αριθμός ενσήμων) και ενίσχυση των συντάξεων, ώστε να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των νέων στο ασφαλιστικό σύστημα.

Όμως, οι συγκεκριμένες δηλώσεις έγιναν κατά τη συνάντηση του Μητσοτάκη με τον πρόεδρο και τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, στα γραφεία της ΝΔ. Γι' αυτό και ο Μητσοτάκης συνέχισε παρουσιάζοντας τις «τολμηρές μεταρρυθμίσεις στο ασφαλιστικό σύστημα», που περιλαμβάνει το πρόγραμμα της ΝΔ, ήτοι τη δημιουργία τριών πυλώνων στο συνταξιοδοτικό. Μίλησε για την ανάγκη «δραστικού επανασχεδιασμού του δεύτερου κεφαλαιοποιητικού πυλώνα -υποχρεωτικής- ασφάλισης» και μετά πέρασε στο ζουμί: «Ειδικά για τον τρίτο πυλώνα -προαιρετικής- ασφάλισης, η πολιτεία πρέπει να χορηγήσει ουσιαστικά κίνητρα που να καθιστούν ελκυστικότερη την επιλογή συμπληρωματικών προγραμμάτων ιδιωτικής ασφάλισης». «Η ιδιωτική ασφάλιση είναι μέρος της λύσης και όχι μέρος του προβλήματος», αναφώνησε στο τέλος, σαν κανονικός τελάλης-διαφημιστής των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών.

Πότε ανθίζει η ιδιωτική ασφάλιση; Όταν καταβαρυνθώνεται η κοινωνική ασφάλιση. Αρκεί, βέβαια, να υπάρχει η δυνατότητα να καταφύγουν εργαζόμενοι στους απατεώνες της ιδιωτικής ασφάλισης. Γι'

αυτό ο Μητσοτάκης μιλά για κίνητρα που πρέπει να δώσει το κράτος για να ενισχύσει την ιδιωτική ασφάλιση! Πρόκειται για πρόκληση ολκής. Σε μια περίοδο που η κοινωνική ασφάλιση δέχεται συντριπτικά πλήγματα, στο όνομα του «εξορθολογισμού» και της γενικής μείωσης των κοινωνικών δαπανών του αστικού κράτους, ο Μητσοτάκης έρχεται και προαναγγέλλει κίνητρα για τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες, μπας και εξασφαλίσουν κάποια πελατεία.

Στην Ελλάδα, η ιδιωτική ασφάλιση με τη μορφή «συνταξιοδοτικών πακέτων» δε γνώρισε ποτέ ιδιαίτερη άνθηση. Και ποτέ δε θεωρήθηκε «πυλώνας του ασφαλιστικού συστήματος», μολονότι καταβλήθηκαν πολλές και συστηματικές προσπάθειες, ιδιαίτερα κατά τη δεκαετία του 1990. Οι παλαιότερες γενιές εργατών έτρεφαν μεγάλη εμπιστοσύνη στην κοινωνική ασφάλιση, όχι μόνο επειδή ήταν δημιουργία των αγώνων τους, αλλά επειδή είχαν δει στην πράξη τι σημαίνει να είσαι ασφαλισμένος σαν εργαζόμενος και τι σημαίνει να παίρνεις σύνταξη που να σου επιτρέπει να ζεις, φτωχικά έστω. Εγιναν σκληροί αγώνες για τη βελτίωση των όρων της κοινωνικής ασφάλισης (μείωση ορίων ηλικίας, καθιέρωση κατώτατης σύνταξης, αύξηση συντάξεων κτλ.). Και όταν από το 1990 άρχισαν οι διαδοχικές αντιστασιακές επιθέσεις, δόθηκαν σκληροί αμυντικοί αγώνες. Μπορεί τα αντιστασιατικά μέτρα να περνούσαν στο τέλος, όμως η εμπιστοσύνη των εργατών στην κοινωνική ασφάλιση δε χάθηκε.

Οπότε δεν υπήρχε ιδιαίτερα ευρύ έδαφος για την ανάπτυξη της ιδιωτικής ασφάλισης, η οποία περιοριζόταν σε κάποια προγράμματα ομαδικής ασφάλισης σε κλάδους με σχετικά ψηλούς μισθούς

(στον ευρύτερο δημόσιο τομέα), τα οποία οι ασφαλιστικές εταιρίες προωθούσαν μέσω διεφθαρμένων συνδικαλιστικών ηγεσιών που λειτουργούσαν σαν ατζέντδες (με το αζημίωτο φυσικά).

Η εποχή των Μνημονίων επέφερε τα πιο βαριά πλήγματα στην κοινωνική ασφάλιση. Πρώτα οι νόμοι Λοβέρδου-Κουτρομάνη-Παπακωνσταντίνου το 2010 κι αμέσως μετά ο νόμος Κατρούγκαλου το 2016, που δεν άφησε τίποτα όρθιο. Σε συνδυασμό με τη μαζική και μακρόχρονη ανεργία, αυτές οι ανατροπές άρχισαν να καλλιεργούν στις συνειδήσεις των νέων εργατών μια αντιστασιατική συνείδηση. Αυτός ήταν και ένας από τους στόχους του νόμου Κατρούγκαλου. Να περιορίζονται οι εργάτες στην εξασφάλιση των όρων που δίνουν τη λεγόμενη εθνική σύνταξη και να αδιαφορούν για την ασφάλισή τους από τους καπιταλιστές εργοδότες, με αποτέλεσμα να φουντώνει το φαινόμενο της μαύρης-ανασφάλιστης εργασίας.

Έδαφος για την ιδιωτική ασφάλιση, όμως, και πάλι δεν υπάρχει. Γιατί δεν υπάρχουν λεφτά. Ο εργαζόμενος του πεντακοσάρικου δεν μπορεί να συντηρήσει στοιχειωδώς τον εαυτό του και καταφεύγει στη βοήθεια της οικογένειάς του. Δε διανοείται καν να αναζητήσει «ασφάλιση» σε κάποια ιδιωτική ασφαλιστική εταιρία. Σκέφτεται απλά ότι όταν φτάσει σε ηλικία σύνταξης θα πάρει τα 384 ευρώ της εθνικής σύνταξης και τίποτα πενταροδεκάρες ως «ανταποδοτική» και τέρμα. Γι' αυτό οι ασφαλιστικές εταιρίες ζητούν κρατικά «κίνητρα», δηλαδή επιδότηση της ιδιωτικής ασφάλισης, μπας και τραβήξουν κάποια μερίδα από τους εργαζόμενους που παίρνουν έναν κάπως υποφερτό μισθό. Και βρίσκουν στο πρόσωπο του Μητσοτάκη τον καλύτερο ντίλερ τους.

Ψύνεται στη γκλίτσα του τσοπάνη

«Να πάρω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα από τη δική μου μεταρρυθμιστική εμπειρία στο υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, το οποίο μάλιστα και στον τίτλο του, στο όνομά του, έφερε τον όρο μεταρρύθμιση. **Αξιολόγηση στο δημόσιο.** Όλοι αναγνωρίζουν ότι η αξιολόγηση είναι απαραίτητη. Είναι αυτό από μόνο του μια σημαντική κατάκτηση, αν όχι όλοι, η μεγάλη πλειοψηφία. Δε συνέβαινε το ίδιο πριν από 4-5 χρόνια. Όμως, αρκετοί διαφωνούν για τη μηχανική της αξιολόγησης. Όταν, όμως, οι δημόσιοι υπάλληλοι θα αντιληφθούν ότι από τη διαδικασία της αξιολόγησης θα υπάρχουν πολλοί κερδισμένοι, ότι **ο καλός και άξιος υπάλληλος**, ο οποίος σήμερα αποδίδει, αλλά κανείς δεν αναγνωρίζει την αξία του, γιατί δεν υπάρχει σύστημα αξιολόγησης, **θα μπορεί, παραδείγματος χάριν, να έχει ταχύτερες μισθολογικές αναβαθμίσεις και να δει πιο γρήγορη πρόοδο** μέσα

στην εξέλιξη του στη δημόσια διοίκηση, με αυτό τον τρόπο οι μεταρρυθμίσεις δημιουργούν και εσωτερικούς συμμάχους».

Αυτά είπε (μεταξύ πολλών άλλων) ο Μητσοτάκης, κατά την παρουσίαση βιβλίου του νεοφιλελεύθερου αντιπροέδρου της ΝΔ Κ. Χατσηδάκη. Ψύνεται στη γκλίτσα του τσοπάνη ο αρχηγός της ΝΔ. Γιατί όλοι θυμούνται το περιεχόμενο της μεταρρύθμισης που με σαδιστική μανία επιχείρησε να περάσει. «Αξιολόγηση» που στο κέντρο της είχε ένα «πρόντισε», το οποίο υποχρεωτικά έπρεπε να κατατάξει τους δημόσιους υπάλληλους σε κλίμακα με συγκεκριμένη ποσοστ看ση: 25% άριστα, 60% καλώς και 15% κάτω από τη βάση. Με βάση αυτή την «αξιολογική» κατάταξη, κάποιοι θα έπαιρναν την άγουσα για την απόλυση, ενώ θα οργάνωνε το ρουσφέτι από τις παρατάξεις των εκάστοτε κυβερνητικών κομμάτων. Αυτό το σύστημα «αξιολόγησης» χρησιμοποι-

ούνταν από μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, κάποιες από τις οποίες (όπως π.χ. η Microsoft) αναγκάστηκαν να το εγκαταλείψουν, χαρακτηρίζοντάς το «κανιβαλικό», καθώς διαπίστωσαν ότι κάθε στέλεχος προσπαθούσε να διαβάλει το άλλο, για να ανέβει στην ιεραρχία εκτοπίζοντας τους υπόλοιπους, με αποτέλεσμα να μπαχαλοποιείται η λειτουργία της επιχείρησης.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι, που ξέρουν καλύτερα από τον καθένα το χώρο, κατάλαβαν αμέσως τι θα σήμαινε η «αξιολόγηση» του Μητσοτάκη και ξεσηκώθηκαν, με αποτέλεσμα ο Μητσοτάκης να γίνει ένας από τους πιο μισητούς υπουργούς της μνημονιακής κυβέρνησης των Σαμαροβενιζέλων και ειδικά για τους δημόσιους υπάλληλους να αποτελέσει κόκκινο πανί. Ήταν τόσο καθολική η αντίδραση των εργαζόμενων σ' αυτό το έκτρωμα, που συνεχίστηκε και επί των ημερών των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, με

αποτέλεσμα και η πιο ήπια «αξιολόγηση» της Γεροβασίλη να αντιμετωπιστεί με ένα τεράστιο κύμα αποχής από τους εργαζόμενους και να διεκπεραιωθεί τσάτρα-πάτρα μέσα από τις εκθέσεις των προϊσταμένων που στις περισσότερες περιπτώσεις λειτουργούσαν υπό εκβιασμό και απειλές.

Ο Μητσοτάκης επανέρχεται με νεοφιλελεύθερη εμμονή στο σχέδιο που ως μνημονιακός υπουργός πήγε να εφαρμόσει. Και βέβαια, τις διαβεβαιώσεις του ότι δεν πρόκειται να απολυθεί κανένας δημόσιος υπάλληλος δεν τις πιστεύει κανένας. Όταν τον ακούμε και τώρα να λέει ότι οι «άξιοι» θα παίρνουν προαγωγές και αυξήσεις μισθών, όλοι καταλαβαίνουν ότι οι «καλοί» θα μένουν στάσιμοι και οι «κακοί» θα παίρνουν την άγουσα για την απόλυση. Με κάτι τέτοια, ο Μητσοτάκης γίνεται ο καλύτερος προπαγανδιστής του ΣΥΡΙΖΑ στο συγκεκριμένο εργασιακό κλάδο.

Απορρίφθηκε η αίτηση αποφυλάκισης του Σάββα Ξηρού

Αμα δεν είσαι μεγαλολαμόγιο, δεν πα' να έχεις και 95% αναπηρία...

«Στο άρθρο 110Α του Ποινικού Κώδικα πρέπει να προστεθεί νέα παράγραφος που να ορίζει ότι: “Το άρθρο αυτό δεν ισχύει για τον κρατούμενο Σάββα Ξηρό”. Η ερμηνεία που πραγματοποίησε το Συμβούλιο Εφετών Πειραιά βρίσκεται εκτός των δυνατοτήτων που παρέχονται από το νόμο στο επίπεδο της ερμηνείας των νομικών διατάξεων και στην ουσία νομοθετεί υπερβαίνοντας την αρμοδιότητά του. Η αυθαίρετη εξαίρεση του Σάββα Ξηρού από τη ρύθμιση του 110Α σηματοδοτεί την αδυναμία των γενικών αρχών του δικαίου να επικρατήσουν έναντι των ιδιαίτερων πεποιθήσεων των δικαζόντων».

Στην παραπάνω δήλωση της **Αννυς Παπαρούτσου**, συνηγόρου του **Σάββα Ξηρού**, περιγράφεται με αυστηρούς νομικούς όρους το νέο ανοσιούργημα που διεπράχθη σε βάρος του βεβαιωμένα ανάπηρου πολιτικού κρατούμενου. Στις 22 σελίδες του βουλευμάτος 180/2018 του Συμβουλίου Εφετών Πειραιώς αποτυπώνεται με τον χαρακτηριστικό τρόπο η βούληση των δικαστικών αρχών (πίσω από τις οποίες κρύβεται η πολιτική εξουσία), να μην αποφυλάκισει τον Σάββα Ξηρό, όχι επειδή δεν πληροί τις προϋποθέσεις του νόμου, αλλά επειδή είναι ο Σάββας Ξηρός.

Στο βούλευμα εμφανίζεται νομική διχονομία ανάμεσα στον προτείνοντα εισαγγελέα και στους δικαστές του Συμβου-

λίου, όμως αυτή η διχονομία αφορά την επένδυση μιας προελημμένης απόφασης, η οποία είναι κοινή και για τους δύο: δεν πρέπει να αποφυλακιστεί!

Ο εισαγγελέας είναι κυνικός. Κάνει μια προκλητικά στρεβλή ερμηνεία του άρθρου 110Α του Ποινικού Κώδικα, αναφέροντας ότι αποφυλάκιση προβλέπεται για τον καταδικασθέντα σε ισόβια, όχι όμως για περισσότερες από μία ποινές ισόβιων, γι' αυτό και «ο νομοθέτης δεν χρησιμοποιεί πληθυντικό αριθμό στο επίμαχο σημείο του εν λόγω άρθρου». Αν πρωτοετείς της Νομικής διάβαζαν αυτή την ερμηνεία από ανώτερο εισαγγελέα, ίσως κάποιοι να σκέπτονταν να εγκαταλείψουν τις σπουδές τους. Ως προς τις υπόλοιπες προϋποθέσεις για την αποφυλάκιση ο εισαγγελέας δεν κάνει ακροβατισμούς, γιατί δεν τον

ενδιαφέρει, αφού ευθύς εξαρχής λέει πως με παραπάνω από μία ισόβια κάθειρξη αποκλείεται ο κρατούμενος από το άρθρο 110Α.

Θα παραβλέψουμε την κατασταλτική μανία με την οποία ο εισαγγελέας εκστρατεύει κατά της συγκεκριμένης διάταξης (τη χαρακτηρίζει «σφραγιστική νομική κολυμβήθρα του Σιλβάμ») και θα μείνουμε στη «δεύτερη γραμμή άμυνας», που αφορά τον Σάββα ως κρατούμενο. Παραδέχεται ότι «είναι τελείως τυφλός, χωρίς την δυνατότητα ανάκτησης, έστω και μερικώς της οράσεώς του, μη δυνάμενος να υποβληθεί σε σχετική θεραπεία». Όμως, γράφει, έχει τις υπόλοιπες αισθήσεις του και αν αποφυλακιστεί «θα καταστεί πόλος έλξεως, καθοδηγητής, αλλά και ιδεολογικός στρατολόγος» κτλ. κτλ.!

Οι δικαστές του Συμβουλίου δε δέχτηκαν την τερατώδη γραμματολογική ερμηνεία του εισαγγελέα και έκριναν ότι και ο καταδικασμένος σε περισσότερες από μία ισόβιες καθειρήσεις υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 110Α ΠΚ. Έκαναν, όμως, τη δική τους ακροβατική ερμηνεία, κρίνοντας ότι στις περιπτώσεις αναπήρων καταδικασμένων σε ισόβια δεν ισχύει η αποδέσμευση από τις προϋποθέσεις της χορήγησης της υπό όρο απόλυσης, όπως ισχύει για τους άλλους καταδίκους. Για να μην σας κουράζουμε με νομικές αναλύσεις, τα μέλη του Συμβουλίου έκαναν τη δική τους αριθμητική και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι ο τυφλός Σάββας Ξηρός μπορεί να αποφυλακιστεί μόνο όταν φτάσει το ανώτατο προβλεπόμενο όριο φυλάκισης των 25 ετών! Αυτός, όμως, με τη «σκαστή» ποινή που έχει εκτίσει (16 χρόνια, δύο μήνες και πέντε μέρες) και με τον λεγόμενο ευεργετικό υπολογισμό, φτάνει τα 21 χρόνια, τέσσερις μήνες και έξι μέρες, άρα δε δικαιούται να αποφυλακιστεί!

Δε χρειάζεται να γράψουμε περισσότερα. Δύο διαφορετικά όργανα (εισαγγελέας και Συμβούλιο), κάνοντας διαφορετικές ακροβατικές και εξαμβλωματικές ερμηνείες μιας απλής νομικής διάταξης, «συναντήθηκαν» στο «διά ταύτα» της μη αποφυλάκισης του Σάββα. Ηξεραν τι απόφαση έπρεπε να βγάλουν και απλά... αυτοσχεδίασαν.

Σχεδιάζουν δημάρχους-δικτάτορες

«Ο Κυριάκος Μητσοτάκης μόλις έρθει στην εξουσία θα κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του για να κάνει τη ζωή των δημάρχων πιο εύκολη», είπε με νόημα στο συνέδριο της ΚΕΔΕ ο αντιπρόεδρος της ΝΔ (και εκπαιδευτής σκύλων στην ανάγνωση αρχαίων κλασικών) Μπουμπούκος.

Η πρόεδρος Φώφη το είπε ανοιχτά στο ίδιο συνέδριο (αν και δεν έχει νόημα ό,τι λέει, γιατί δεν πρόκειται να γίνει πρωθυπουργός): «Αποτελεί δέσμευσή μας: με την εμπιστοσύνη που θα δείξει ο ελληνικός λαός στο Κίνημά μας, την έκκληση των επόμενων εκλογών, ο Κλεισθένης θα ανατραπεί. Εάν οι βουλευτικές εκλογές προηγηθούν των αυτοδιοικητικών, ο νόμος πρέπει να καταργηθεί άμεσα. Εάν όχι, ο Κλεισθένης θα πρέπει να ανατραπεί ριζικά και να θεσπιστούν όλα τα αναγκαία **αντίβαρα κυβερνησιμότητας**. Δεσμεύομαι προσωπικά ότι το Κίνημα Αλλαγής θα αγωνιστεί μαζί σας, εξαντλώντας κάθε θεσμικό τρόπο, για την επούλωση αυτής της πληγής στην καρδιά της τοπικής δημοκρατίας».

Αυτοί που ξέρουν λένε πως ο Μητσοτάκης σχεδιάζει νομοθετική παρέμβαση που θα μετατρέπει το δήμαρχο σε δικτάτορα, επιτρέποντάς του να εφαρμόζει με προσωπική του απόφαση πολιτικές σε διάφορα θέματα, που δεν έχουν την έγκριση του δημοτικού συμβουλίου, στο οποίο πλέον -μετά τη θέσπιση από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ της απλής αναλογικής- η παράταξη του δημάρχου αποκλείεται να έχει την απόλυτη πλειοψηφία.

Πέρα από το πολιτικό σκέλος, όμως, υπάρχει και τεράστιο νομικό πρόβλημα. Αποφάσεις που θα τις παίρνει ο δήμαρχος μόνος του, χωρίς να έχει την έγκριση του δημοτικού συμβουλίου, θα είναι ευάλωτες και θα μπορούν σχετικά εύκολα να καταπέσουν στα δικαστήρια. Ας κρατήσουμε, όμως, την πολιτική πρόθεση των ΝΔ-ΚΙΝΑΛ, που αποκαλύπτει την αυταρχική αντίληψή τους για την αστική δημοκρατία.

Ταξική, όχι τυφλή Δικαιοσύνη

Θυμόμαστε ασφαλώς τι διέρρεαν δικαστικοί κύκλοι και αναπαρήγαγαν τα παπαγαλάκια τους στον αστικό Τύπο, μετά την ανατριχιαστικά ανάλγητη απόφαση να ρίξουν δέκα χρόνια κάθειρξη και να κλείσουν στη φυλακή την καθαρίστρια από το Βόλο, που είχε τελειώσει την πέμπτη δημοτικού και παραποίησε το απολυτήριο για να γράφει έκτη, ώστε να μπορέσει να βρει ένα μεροκάματο. «Ο νόμος μας έχει δέσει τα χέρια, δεν μπορούσαμε να κάνουμε αλλιώς», ήταν το επιχείρημα.

Στο φύλλο μας της 1ης του Δεκέμβρη παραθέσαμε εκτενή αποσπάσματα από νομική ανάλυση του Κώστα Παπαδάκη που ξεσκέπαζε αυτό το ψευδές επιχείρημα, αποδεικνύοντας ότι «δεν ευθύνεται ο -αυστηρότατος αναμφισβήτητος- ν. 1608/1950», αλλά «η -εντός του οίκου της ΕΔΕ- επικίνδυνη αυξανόμενη τάση της νομολογίας των ποινικών δικαστηρίων τα τελευταία χρόνια, να **μετατρέπουν την απάτη από στιγμιαίο αδίκημα σε διαρκές και μάλιστα ως τελούμενο δια παραλείψεως κατ' εξακολούθηση**, καθημερινά, από την αρχική απατηλή εκδήλωση μέχρι την ημέρα της αποκάλυψης της απάτης. Και ακόμα να παραβλέπουν το εάν η απάτη προκάλεσε παράνομη περιουσιακή ζημία στο Δημόσιο ή όχι». Μια πρόσφατη απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Κακουρηγμάτων Πατρών ήρθε να επιβεβαιώσει ότι κανένας νόμος δεν τους είχε δέσει τα χέρια, ότι είχαν και άλλη επιλογή, όμως συμπεριφέρθηκαν με ταξική στυγνότητα, επιβεβαιώνοντας -όπως γράψαμε- την ιστορική πλέον απόφαση του επίσκοπου Ρομέρο του Σαλβαδόρ: «Η Δικαιοσύνη είναι σαν τα φίδια, δαγκώνει μόνο τους ξυπόλητους».

Διασώστης του ΕΚΑΒ, που έβαλε στο απολυτήριο Λυκείου του αδερφού του τη δική του φωτογραφία και το δικό του όνομα για να καταφέρει να διοριστεί, καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης τριών ετών με αναστολή, καθώς του αναγνωρίστηκε και το ελαφρυντικό της μεταγενέστερης καλής συμπεριφοράς (η πρωτόδικη καταδίκη ήταν τέσσερα χρόνια). Παρόμοια πραγματικά περιστατικά τυποποιήθηκαν ποινικά με διαφορετικό τρόπο (ο πρώην διασώστης του ΕΚΑΒ κατηγορήθηκε μόνο για νόθευση εγγράφου και ψευδή υπεύθυνη δήλωση) και οδήγησαν σε διαφορετική μεταχείριση από ομοιοβάθμια δικαστήρια.

Και στη μια και στην άλλη περίπτωση, δεν υπήρξε οικονομική βλάβη του Δημοσίου, αφού και η καθαρίστρια και ο διασώστης πρόσφεραν κανονικά τις υπηρεσίες τους. Δεν εισέπραξαν μισθούς τζάμπα, σαν τον δημοσιογράφο της «Αυριανής» και μετέπειτα καναλάρχη στη Μεσογία, Φλαούντα, που εμφανιζόταν σαν υπάλληλος του υπουργείου Γεωργίας και εισέπραττε για περισσότερα από είκοσι χρόνια τη μισθάρια του, χωρίς να εργαστεί ούτε για μια μέρα, ζημιώνοντας το Δημόσιο με 235.000 ευρώ (τόσα του καταλογίστηκαν, αν και είναι περισσότερα), όμως δεν κάθισε ούτε μια μέρα στη φυλακή μετά την πρωτόδικη καταδίκη του και στο δεύτερο βαθμό αθώωθηκε! Η αστική Δικαιοσύνη δεν είναι τυφλή και αδέκαστη, είναι ανοιχτομάτα και στυγνά ταξική.

Ψειρίζουν τη μαϊμού ή... ;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

πόστο περίπου ένα χρόνο επί ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (μέχρι τον Δεκέμβριο του 2015, που αντικαταστάθηκε από τον Κιτσάκο).

Τι θα πουν τώρα οι συριζαίοι, ότι ο Κιτσάκος είναι ένας κατηγορούμενος που λέει ψέματα για να υπερασπιστεί τον εαυτό του; Ακόμα κι έτσι να είναι, ο Κιτσάκος υπήρξε στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ, που τοποθετήθηκε με κυβερνητική απόφαση στο τιμόνι της ΔΕΠΑ (δεν τον πήραν από την «αγορά»). Και σίγουρα έχει κρατήσει αντίγραφα από το πρωτόκολλο επισκεπτών της ΔΕΠΑ, στο οποίο καταγράφεται κάθε επίσκεψη. Αρα, θα μπορεί ν' αποδειχτεί αν έκανε επισκέψεις εκεί ο Πετσίτης. Για τον τελευταίο τι θα πουν, ότι εκπροσωπούσε τον Λαυρεντιάδη και απλά έτυχε να είναι συμμαθητής και φίλος του Παππά; Η σχέση του με το μέγαρο Μαξίμου δεν μπορεί να διαψευστεί. Ούτε μπορούν να πείσουν κανέναν ότι ο πιτσαδόρος της Καισαριανής έγινε (με την αξία του κι όχι με ξένες πλάτες, που λέει και το τραγούδι) σύμβουλος επιχειρήσεων και απλώς συνέπεσε χρονικά η ανέλιξή του με την περίοδο που κυβερνά ο ΣΥΡΙΖΑ και που ο «παιδιάθθεν φίλος του» Νίκος Παππάς έγινε πανίσχυρος παράγοντας της εξουσίας.

Όταν γινόταν ο θόρυβος για το ταξίδι του Παππά το 2013 στη Βενεζουέλα, παρέα με τον περιβόητο (πλέον) Αρτεμίου, το

τελευταίο επιχείρημα που επιστράτευσε ο Παππάς ήταν πραγματικά για γέλια (και για σφαλιδρές). Το ταξίδι, είπε, «έγινε σε καιρό που δεν ήμουν βουλευτής, πολύ περισσότερο υπουργός!» Θα έχει μεγάλη πλάκα να χειριστούν με ανάλογη λογική και το πρόβλημα που τους «έσκασε» με τον Πετσίτη.

Η ΝΔ, πάντως, πήρε την πάσα του Μαρινάκη και έθεσε επίσημα ζήτημα Πετσίτη, με δήλωση του αναπληρωτή εκπροσώπου Τύπου: «Ο εξ απορρήτων του Νίκου Παππά, ο περιβόητος Μανώλης Πετσίτης καταγγέλλεται πλέον και επώνυμα ότι “λειτουργούσε ως εκπρόσωπος Υπηρεσιών του Μεγάρου Μαξίμου”». Το ερώτημα προς την κυβέρνηση είναι πλέον πολύ συγκεκριμένο: Ποιες υπηρεσίες παρείχε ο κ. Πετσίτης, σε ποια επιχειρηματικά συμφέροντα, και με τι ανταλλάγματα για την παρέα του Μαξίμου. Οι κ. Τσίπρας και Παππάς δεν μπορούν άλλο να κρύβονται. Θα επανέλθουμε».

Όπως αντιλαμβάνεστε, οι επόμενες μέρες θα είναι γεμάτες Πετσίτη, Λαυρεντιάδη, Κιτσάκο και ΣΥΡΙΖΑ. Στόχος της ΝΔ (και εν μέρει του ΚΙΝΑΛ, από το οποίο κινείται κυρίως ο Μανιάτης) είναι να μπει και ο ΣΥΡΙΖΑ στο κάδρο με τις λαμογιές. Τους είναι αδιάφορο αν στον κόσμο θα επικρατήσει η άποψη «όλοι ίδιοι είναι». Ο βρεγμένος δε φοβάται τη βροχή. Σημασία για τους αντιπολιτευόμενους έχει να αφαιρέσουν από

τον ΣΥΡΙΖΑ το «ηθικό πλεονέκτημα», για το οποίο καμαρώνει. Και βέβαια, γι' αυτή τη δουλειά -όπως είπαμε- δε χρειάζονται αποδείξεις. Αρκεί να υπάρχει μια ιστορία που να συνδέει κορυφαία στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ με τύπους σαν τον Πετσίτη. Τα υπόλοιπα τα αναλαμβάνει ο «δήμος». Ο κόσμος στα καφενεία και στις συναναστροφές, που έχει τα δικά του κριτήρια (βγαλμένα από την πείρα δεκαετιών) για τέτοια περιστατικά.

ΥΓ. Απαντώντας στη ΝΔ, ο Σταθάκης υποστήριξε σε ραδιοφωνική του συνέντευξη: «σαφώς και μπορώ να υπερασπιστώ το ηθικό πλεονέκτημα της κυβέρνησης». Και συμπλήρωσε: «τον κ. Κιτσάκο εγώ τον απέλυσα». Κάποιος άλλος τον διόρισε, όμως: ο Σκουρλέτης. Οσον αφορά το χρέος της ELFE του Λαυρεντιάδη προς τη ΔΕΠΑ, επανέλαβε τα γνωστά: «τα 90 από τα 120 εκατ. ευρώ είχαν δημιουργηθεί πριν από το 2015, επί κυβερνήσεων ΝΔ, ενώ τα τελευταία χρόνια έχουμε μια μικρή αύξηση, της τάξεως των 12 εκατ. ευρώ» (120 πλην 90, πάντως, δεν μας κάνει 12, αλλά 30). Αν αυτό δε λέγεται συμψηφισμός, πώς λέγεται; Όχι μόνο δεν μείωσαν το χρέος του Λαυρεντιάδη, αλλά το αύξησαν κιόλας, όπως έκαναν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Πρέπει να πάρουν και βραβείο από τον ελληνικό λαό γι' αυτό;

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Οι χριστιανοί λένε ότι στις 25 Δεκεμβρίου γεννήθηκε «ο αίρων τις αμαρτίες του κόσμου». Εξι μέρες νωρίτερα έχει γενέθλια (1939) ο αίρων τις αμαρτίες του πολιτικού κόσμου Ακης Τσοχατζόπουλος.

Αλέξη θα εκκλησιαστείς τούτες τις άγ(ρ)ιες μέρες;
Θα φας με τον Τζερόνιμο σουφλέ ή γαλοπούλα;
Θα νιώσεις την κατάνυξη ως χριστιανός που είσαι;
Σε κα'να αριστερό σαλέ θα πας; Ε αγαπούλα;
Θα γράψεις γράμμα να ζητάς δώρο απ' τον Αη Βασίλη
καμία δόση, παροχή, μέρισμα να σου στείλει;
Θα πας στα χιόνια, στο βουνό σαν τίμιος αντάρτης;
Θα έρθουνε εφοπλιστές και άλλοι τέτοιοι φίλοι;
Πολλά τα ερωτήματα, μας τρώει η αγωνία
γιατί 'σαι χαρισματικός και πρότυπο για όλους.
Ας όψεται το στρίμωγμα της χώρας στη γωνία
που σ' έκανε ν' ασπάζεσαι λερές ποδιές ΚΕΚ όλους.

«Το άγριο ζώο με τα χιλιάδες κεφάλια / κραυγάζει, βρυχάται μέσα στην αρένα. / Είναι το ζώο που το λένε πλήθος / και που πάντα διψάει για αίμα», έγραφε και τραγουδούσε πριν από τριάντα χρόνια η «Γενιά του χάους». Κάτι που εξακολουθεί να επιβεβαιώνεται καθημερινά μέσα από όσα συμβαίνουν, από τον τρόπο που προβάλλονται και τον τρόπο που προσλαμβάνονται από το... άγριο ζώο με τα χιλιάδες κεφάλια που αδειάζει μεθοδικά η συστημική προπαγάνδα.

Η κότα έκανε το αυγό ή το αυγό την κότα; Ο φόβος, ο συντηρητισμός και η συνεπακόλουθη αγραμματοσύνη έφεραν τη διάλυση της γλώσσας ή το αντίθετο;

«Οι μάζες φοβούνται τη λευτεριά. Απεγνωσμένα ψάχνουν (όταν όλα έχουν καταρρεύσει) για έναν καινούργιο θεό ή τον εκπρόσωπό του που θα τους την στερήσει, αλλά που στην πραγματικότητα θα τις απαλλάξει από την ευθύνη του εαυτού τους» (Λιλή Ζωγράφου).

Κατερινούλες μου καλές, όλοι τους σας φθονούνε που είστε της πολιτικής μάγισσες και ξεφτέρια και σας χτυπούν, σας λοιδορούν και σας συκοφαντούνε τόλμησαν μέχρι κι οι «Ριπές» χλεύη να ρίζουν πλήρεια. Αχ Νοτοπούλου εύμορφη κι ώριμη Παπακώστα σεις είστε οι ιέρειες του αριστερού του ήθους ο Αλέξης, διρακτικός, σας έδωσε τα πόστα κι αναδειχτήκατε σεμνά σ' ινδάλματα του πλήθους.

Πάντως αυτή η ιστορία στη Γαλλία με τα «κίτρινα γιλέκα» φαίνεται ότι θα τραβήξει επί Μακρόν. Merry crisis.

«Ανοιξε το παράθυρο της καρδιάς σου. / Ανοιξέ το στους ξεριζωμένους μετανάστες / που σε κοιτούν με βλέμμα κυνηγημένου αγριμιού. / Ανοιξέ το στους άνεργους / που χάνονται στις ψευδαισθήσεις των υποσχέσεων / για μια ακτίνα ήλιου. / Ανοιξε το παράθυρο της καρδιάς σου στα παιδιά των φαναριών / που το κρύο τους περονιάζει τα κόκαλα. / Ανοιξέ το σε αυτούς που απέτυχαν να αλλάξουν τον κόσμο / καίτοι προσπάθησαν. / Ανοιξε το παράθυρο της καρδιάς σου / σε όλους τους απόκληρους της ζωής» (Αντώνης Στασινόπουλος - «Της καρδιάς»).

Πού 'σαι βρε καμμενόπανο; Για δεν μιλείς, δεν κρένεις; Τι 'ναι όλη τούτη η σιωπή; Μη μας κακομαθαίνεις. Πού 'ναι τα κόκκινα χαλιά, στολές, πόζες, δηλώσεις; Μη θες τ' «Αντικυκωνικά» να τα αποτελειώσεις; Συ ήσουν μέγας χορηγός ανάμεσα σε άλλους τροφοδοτούσες με υλικό σχεδόν κάθε βδομάδα τη στήλη την κακόμοιρη που σ' είχε στους μεγάλους κι ούτε λαλιά ούτε μιλιά! Μας ρίχνεις στον Καιάδα.

Στολίστηκαν οι άγιες αγορές του αγίου καπιταλισμού, βοήθειά μας. Τσακισμένοι, αφημένοι, ανοργάνωτοι και (γι' αυτό) ανίσχυροι, όλοι ζούμε τις στρες μέρες και νύχτες μας, την απαιτητή λάμψη που μας προσφέρεται, αντί να σηκωθούμε και να πάρουμε πίσω το κλεμμένο φως, τον ληστευμένο πλούτο, τις κλεμμένες ζωές.

Κοκκινοσκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Μετά από πολύ καιρό ξαναβρέθηκε στην επικαιρότητα το project Athens Alive, που έχει στόχο την ανάπλαση των εγκαταστάσεων του ΟΑΚΑ και την αξιοποίησή τους από τον Παναθηναϊκό, με ταυτόχρονη διαμόρφωση της υπολοίπης έκτασης για εμπορική αξιοποίηση. Το συγκεκριμένο project είχε αποτελέσει τη ναυαρχίδα του Γιαννακόπουλου στην προσπάθειά του να αποκτήσει τον έλεγχο της πράσινης ΠΑΕ. Παρά το γεγονός ότι η λέξη Παναθηναϊκός δεν αναφέρεται στην ανακοίνωση που έβγαλε η Redstone για να κάνει γνωστή τη συνεργασία της με την Poseidon («μη κερδοσκοπική» επιχείρηση που ιδρύθηκε το 2018 και στοχεύει στην ευαισθητοποίηση του πληθυσμού για να σταματήσει η κλιματική αλλαγή!), στην αθλητική πιάτσα ξανάρχισε η συζήτηση για αλλαγές στο ιδιοκτησιακό καθεστώς του ποδοσφαιρικού Παναθηναϊκού. Οι περισσότεροι συνδέουν την ανακοίνωση με το φιάσκο της αγοράς της ΠΑΕ Παναθηναϊκός από τον ταϊλανδό επιχειρηματία, Παϊρότζ Πιεμπονγκσάντ, που θυμίζει εποχές Τσάκα, και θεωρούν ότι είναι μια κίνηση από την πλευρά του Γιαννακόπουλου για να δείξει τη σοβαρότητα της δικής τους πρότασης.

Δεν έχουμε τα απαραίτητα στοιχεία για να αξιολογήσουμε αν είναι βάσιμη αυτή η συσχέτιση (η εκτίμηση της στήλης είναι ότι τα δυο θέματα στην παρούσα φάση δε σχετίζονται), όμως αξίζει να σχολιάσουμε το περιεχόμενο της ανακοίνωσης της Redstone. Θα ξεκινήσουμε με το ύψος της υποτιθέμενης «επένδυσης», το οποίο ξεκίνησε από 1,1 δισ. ευρώ και έχει φτάσει στο 1,7 δισ., με προοπτικές να ανέβει και άλλο, παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχει απτή επιβεβαίωση, εκτός από μια καταρχήν θετική ανακοίνωση της κυβέρνησης. Οι εξελίξεις έχουν παγώσει και τίποτα δε δείχνει ότι θα γίνει πράξη η αρχική ιδέα, αφού επί της ουσίας η «επένδυση» δεν υπάρχει ως αντικείμενο. Θα συνεχίσουμε με την εκτίμηση της εταιρίας ότι «το συγκεκριμένο πρότζεκτ θα προσφέρει 15.000 θέσεις εργασίας και αναμένεται να φέρει 18 δισ. ευρώ για την Αθήνα στα επόμενα 20 χρόνια». Και θα κλείσουμε με το συμπέρασμα ότι οι επικοινωνιολόγοι της Redstone μας θεωρούν Χαχόλους, αφού η ανακοίνωση θυμίζει εξαγγελία που έχει στόχο να κάνει αβάντα στην κυβέρνηση δείχνοντας ότι ξένοι επενδυτές είναι έτοιμοι να ρίζουν φράγκα στην πιάτσα.

Όπως όλα δείχνουν, πιο εύκολο είναι να βρεθεί τρόπος αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής, από το να βρεθεί επενδυτής για τον ποδοσφαιρικό Παναθηναϊκό.

Ντόπινγκ με σφηνάκι αίμα

Στον επαγγελματικό αθλητισμό, «πρωταθλητισμός» σημαίνει ότι μπορεί ο αθλητής να χρησιμοποιήσει κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο για να φτάσει στην κορυφή, ακόμη και θέτοντας άμεσα ή έμμεσα σε κίνδυνο την υγεία του. Συνεπώς, το κάθε μορφής ντόπινγκ είναι μέρος αυτής της προσπάθειας. Όσο πιο ψηλά ανεβαίνει ο πήχης του πρωταθλητισμού τόσο εξελίσσεται και το ντόπινγκ. Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα από δανούς επιστήμονες, προκύπτουν νέα δεδομένα στο βιολογικό ντόπινγκ (ντόπινγκ με αίμα), που δυσκολεύουν την ανίχνευσή του από τους αντίντοπινγκ ελέγχους.

Το βιολογικό ντόπινγκ εμφανίστηκε στον επαγγελματικό αθλητισμό πριν από μια δεκαετία, με την υπόθεση του πρωταθλητή ποδηλασίας Λανς Αρμστρονγκ, και είναι μια τεχνική που βασίζεται στην αφαίρεση 2-3 μονάδων αίματος από τον οργανισμό του αθλητή, που καταψύχονται και μεταγγίζονται λίγο πριν από τον αγώνα. Έχει αποδειχτεί ότι το κρύο αίμα, «αναζωογονεί» τον οργανισμό του αθλητή και του δίνει τη δυνατότητα να αυξήσει την αντοχή του και τις επιδόσεις του έως και 10%, όμως ταυτόχρονα επιβαρύνει την υγεία του και αυξάνει τις πιθανότητες για μη αντιστρέψιμες βλάβες.

Μέχρι σήμερα, η ποσότητα του αίματος που έπρεπε να αφαιρεθεί από τον οργανισμό, να παγώσει και να μεταγγιστεί ξανά στον αθλητή ήταν μεγάλη και μπορούσε να ανιχνευτεί με σημαντικό βαθμό αποτελεσματικότητας. Όμως, τα ευρήματα της έρευνας που πραγματοποιήθηκε το τμήμα Αθλητισμού και Διατροφής του Πανεπιστημίου της Κοπεγχάγης δείχνουν ότι το βιολογικό ντόπινγκ έχει εξελι-

χτεί και μπορεί, εκτός από αποτελεσματικό, να είναι και «αόρατο», αφού οι μέθοδοι ανίχνευσης που χρησιμοποιούνται σήμερα δεν είναι πλέον αποτελεσματικές. Η έρευνα απέδειξε ότι χρειάζονται πολύ μικρές ποσότητες αίματος (χρησιμοποιείται ο όρος «σφηνάκι αίματος») για να κάνουν τη διαφορά στην επίδοση του αθλητή, με αποτέλεσμα να είναι υπό αμφισβήτηση ο μηχανισμός ελέγχου.

Σε σχέση με τα δεδομένα που είχαμε μέχρι σήμερα, η αύξηση της επίδοσης των αθλητών που έλαβαν μέρος στο πείραμα (9 αθλητές που μετρήθηκε η απόδοσή τους στο ποδηλατικό σπριντ) ήταν της τάξης του 5%, ενώ χρειάστηκε πολύ μικρότερη ποσότητα αίματος (λιγότερο από το 1/3 της σημερινής). Μπορεί η απόδοση να έπεσε από το 10% στο 5%, όμως η μικρή ποσότητα αίματος που απαιτείται μειώνει τους κινδύνους για την υγεία του αθλητή και ταυτόχρονα δυσκολεύει την ανίχνευση του ντοπαρίσματος. Για να μιλήσουμε με αριθμούς, η αύξηση της απόδοσης κατά 5% σε επίπεδο πρωταθλητισμού σημαίνει για το ποδηλατικό σπριντ ότι ο ποδηλάτης θα είναι περίπου ένα λεπτό πιο γρήγορος σε μια κούρσα των 40 λεπτών. Με δεδομένο ότι οι μεγάλοι ποδηλατικοί αγώνες κρίνονται για τρία και τέσσερα δέκατα, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι ένα 5% είναι υπεραρκετό για να χαρίσει στον αθλητή τη νίκη και την κορυφή, ειδικά όταν είναι και μη ανιχνεύσιμο.

Για μια ακόμα φορά αποδεικνύεται ότι όσο η νίκη με κάθε μέσο και τρόπο είναι πάνω απ' όλα, το ντόπινγκ θα εξελισσεται και όσοι προσπαθούν να το καταπολεμήσουν (αν υποθέ-

σουμε ότι έχουν αυτή την πρόθεση) θα έρχονται δεύτεροι και κατ'αδρόμωμένοι.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Σε αντίθεση με τη συντριπτική πλειοψηφία του αθλητικού Τύπου (έντυπα και ιστοσελίδες), που θεωρεί αρνητική εξέλιξη την απόρριψη από την ΟΥΕΦΑ του αιτήματος της ΑΕΚ να παραστεί στην εκδίκαση της υπόθεσης για τα επεισόδια στον αγώνα με τον Αγιαξ, η επίσημη ΑΕΚ προσπαθεί να υποβαθμίσει το γεγονός. Τα «παπαγαλάκια» της προσπαθούν να πείσουν ότι δεν πρέπει να υπάρχει ανησυχία, γιατί το υπερασπιστικό υπόμνημα που έχει σταλεί είναι πολύ καλά τεκμηριωμένο από τους νομικούς της ΠΑΕ. Σύμφωνα με τις «διαρροές» από την κιτρινόμαυρη ΠΑΕ, δε συνηθίζεται οι ομάδες να παρευρίσκονται στις συνεδριάσεις της Πειθαρχικής Επιτροπής (τότε γιατί το ζήτησαν) και στην εξέλιξη της υπόθεσης, αν κριθεί αναγκαίο από την Επιτροπή της ΟΥΕΦΑ, θα κληθεί η ΑΕΚ να καταθέσει. Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν υπάρχουν κάποιες παρασκηνιακές διαβουλεύσεις με την ΟΥΕΦΑ που να δικαιολογούν την αισιοδοξία των κύκλων της ΠΑΕ ΑΕΚ, όμως από τα στοιχεία της υπόθεσης τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Καταρχάς, άπαντες στην ΑΕΚ αναφέρουν ότι η εκδίκαση της υπόθεσης αναμένεται με πολύ γρήγορες διαδικασίες (ορισμένοι μιλούν ακόμα και για αυθημερόν απόφαση). Επίσης, τονίζουν ότι σε παρόμοιες περιπτώσεις με πολύ βαριές κατηγορίες, η Πειθαρχική Επιτροπή έδινε στις ομάδες τη δυνατότητα να παραστούν στην εκδίκαση της υπόθεσης για να υποστηρίξουν τα επιχειρήματά τους. Τα παραπάνω δείχνουν ότι στην περίπτωση της ΑΕΚ η Πειθαρχική Επιτροπή έχει εξαντλήσει την αυστηρότητά της στην τήρηση της διαδικασίας και αυτό δεν μπορείς να το πεις καλό σημάδι. Πέρα από τα διαδικαστικά, αυτό που στην ουσία αποτελεί μεγάλο εμπόδιο για μια θετική εξέλιξη είναι το βίντεο με τη μολότοφ που εκτόξευσαν οι ΑΕΚτζήδες εναντίον των οπαδών του Αγιαξ. Επεισόδια και συγκρούσεις μεταξύ οπαδών έχουμε δει αρκετές φορές και πολύ πιο σοβαρά από όσα έγιναν στο ΟΑΚΑ, αλλά είναι ελάχιστες οι περιπτώσεις που εντός του γηπέδου χρησιμοποιήθηκε μολότοφ. Αυτό θα είναι το καθοριστικό στοιχείο για μια «σκληρή» τιμωρία της ΑΕΚ (αποκλεισμός από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις).

Στα άκρα πηγαίνει η κόντρα του Κούγια με τους οργανωμένους οπαδούς της Λάρισας, με το γνωστό ποινικολόγο να απειλεί ότι θα τους κλείσει στη φυλακή, αφού πρόκειται «για 20 πιτσιρίκια από την Αλβανία (που είχαν στόχο να διαλύσουν τους Μάνστερς, αλλά δεν τα κατάφεραν) και 5 εμπόρους ναρκωτικών που χρησιμοποιούν τις εξέδρες για να σπρώχνουν το εμπόρευμα». Με τις δηλώσεις του ο Κούγιας έδειξε ότι είναι ένας ανιδιοτελής εργάτης του ελληνικού ποδοσφαίρου που προσπαθεί με τεράστιο προσωπικό κόστος να το βγάλει από το σημερινό τέλμα. Πρέπει να κρυφτούν στις τρύπες τους όσοι λένε ότι η αιτία για το ξέσπασμά του ήταν το πανό της φωτογραφίας, καθώς είναι γνωστό ότι ο ύψους... 1,85 Κούγιας τα παίρνει στο κρανίο όταν τον αποκαλούν κοντό.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

► «Στην κατώτερη βαθμίδα αυτής της ευγενούς κλίκας σχηματίζεται νομοτελειακά, μια ευγενής κατηγορία παρασίτων, ένα λούμπεν προλεταριάτο αριστοκρατών, που ζει από χρέη, από ύποπτες υποθέσεις, από εκβιασμούς, από ζητιανιά και πολιτική κατασκοπία. Το σύνολο αυτής της κοινωνίας αποτελεί τον κόσμο των πρώην γιούνκερ και αποτελεί έναν από τους κυριότερους στύλους του παλιού πρωσικού κράτους». Φ. Ενγκελς, από το ίδιο βιβλίο. Τσίγκλισμα 2ο.

► «Η βία ως μαμή της ανοησίας», Καθημερινή, 17/10/2010. Π(άσχων) Μανδραβέλης.

► Οι μπάτσοι (εκ των δολοφόνων του Ζακ Κωστόπουλου) ελεύθεροι χωρίς περιοριστικούς όρους. Το αστικό κράτος χαϊδεύει τα σκυλιά του.

► Εξωθεν υποστήριξη του Κούλη: «Ο Μητσστάκης μπορεί να γίνει ο νέος πρωθυπουργός της Ελλάδας» - Handelsblatt.

► «Αδίκες και αχρείαστες οι περικοπές συντάξεων επί ΣΥΡΙΖΑ» - Βρούτσης. (Εννοώντας) οι δικές μας (θα) είναι καλύτερες (ιδιαίτερα μετά από νωπή «λαϊκή» εντολή...).

► Κοινώς: ο ένας (Τσίπρας) μας έβγαλε το μάτι (πρωθυπουργός ων) ο άλλος (Κούλης) περιμένει να μας βγάλει (και) το άλλο το μάτι (όταν θα γίνει πρωθυπουργός).

► May or May not. That is the question.

► Η είδηση λέει ότι δύο καλόγριες υπεξαίρεσαν χρήματα από το ταμείο καθολικού σχολείου για να παίξουν σε καζίνο του Λας Βέγκας. Με τη βοήθεια του... θεού θα τίνανται τη μπάνκα...

► 12ο συνέδριο ΝΔ. 12ο συνέδριο ΚΝΕ.

► Και ο Απ. Δοξιάδης (Δεξιόδης) να δηλώνει: «Ο Τσίπρας παραμένει κομμουνιστής» - όπως και ο Κατρούγκαλος άλλωστε...

► Ο πάπας Φραγκίσκος (μόνο) απομάκρυνε από την ομάδα συμβούλων του δύο καρδινάλιους εμπλεκόμενους σε σεξουαλική κακοποίηση. Ο ίδιος τους ευχαρίστησε για το έργο που επιτέλεσαν την τελευταία πενταετία... Παποφρένεια.

► Οι δολοφονίες Παλαιστινίων από τους σιωνιστές εγκληματίες των IDF συνεχίζονται. Τετράχρονο αγόρι η νέα «σοδειά» των ναζιστιώνιστών. Απόσταση βολής: 300 μέτρα. Εκτέλεση.

► «Σφίγγα» ο Περισσός για τη συνάντηση του αδελφού «Κ»Κ

Πολλοί, μα πάρα πολλοί, το ζήτημα της λαϊκής αντιβίας στη Γαλλία το πέρασαν στο ντούκου.

Οι περισσότεροι μετέχουν προθυμότατα στη διαδικασία του κοινοβουλευτικού κρετινισμού.

«Γενικά, η ατομική ιδιοκτησία δεν εμφανίζεται στην ιστορία σαν αποτέλεσμα της ληστείας και της βίας. Αντίθετα. Υπάρχει κιόλας, έστω και περιορισμένη, σε ορισμένα αντικείμενα στην πανάρχαια πρωτόγονη κοινότητα όλων των πολιτισμένων λαών» (Φ. Ενγκελς: «Ο ρόλος της βίας στην ιστορία») - Τσίγκλισμα για διάβασμα.

Κίνας με αντιπροσωπεία της Χρυσής Αυγής.

► Μετά (και ταυτόχρονα με) τους φοιτητές της Αλβανίας, στους δρόμους και άλλος κόσμος (πολύς) λόγω της φορολόγησης των καυσίμων και του ρεύματος.

► Όταν ο (χουντο)Μίχαλος μιλάει για «καταφανή απαίτηση πολιτών για αύξηση μισθών» δεν κάνει λόγο (ακόμα) για το πού (και αν) θα είναι υποψήφιος...

► Οι ειδικοί φρουρόματσον πήραν τα αναδρομικά τους (και ο Κορκονέας ζει). Διαπιστώσεις πολλών.

► Για «το λαοπρόβλητο Γέρο της Δημοκρατίας Γ.Α. Παπανδρέου» κάνει λόγο ο Π. Μακρής στο άρθρο του «Ημέρες Ντροπής του 1965». Αλήθεια, ποια φυλλάδα έκαιγαν σωρηδόν οι οπαδοί της Ενωσης Κέντρου τότε;

► Και τίνος την εκλογική νίκη «προέβλεπε» «ειδική έρευνα» του 1963 του συγκροτήματος Λαμπράκη; Της ΕΡΕ...

► Χρήση ρήσης του Χ.Λ. Μένκεν («ένας μεγάλος αμερικανός δημοσιογράφος») κάνει ο homo Pretenderius, www.tovima.gr, 12/12/2018, «Πούλμαν για τα Σκόπια». Μεγάλος ο Μένκεν, μεταξύ άλλων και ρατσιστής (που ξεχνάει ο κυρ-Γιάννης...).

► Ταυτόχρονα με το queer cinema (το ελληνικό) το απαλό χάδι στους δολοφόνους-μπάτσους του Ζ. Κωστόπουλου.

► Ενώ τον Οκτώβρη αυτής της χρονιάς σημειώθηκε ρεκόρ απολύσεων η ΑΥΓΗ (www.avgi.gr, 12/12/2018) διαφημίζει: «Σε υψηλά δεκαετίας οι προσλήψεις» (τίτλος), για να μας «προσγειώσει» λίγο μετά: «...προοπτικές απασχόλησης...» και «...προθέσεις για προσλήψεις από τους Έλληνες εργοδότες...». Κοινώς... θα... θα... θα...

► «Εργα» της διαφημίζει (ανε-ρυθριάστως) η υπεύθυνη για το καρβούνιασμα ανθρώπων στο Μάτι, Ρ. (Γαϊ)Δούρου.

► «Η πολιτική επιβίωση του προέδρου Μακρόν αποτελεί... μεγάλο στοίχημα». Καθημερινή, κύριο άρθρο, 11/12/2018, «Στοίχημα όλης της Ευρώπης». Τα στοιχήματα, ως γνωστόν, μπορεί και να τα χάσει κάποιος...

► Κραυγαλέος ο (μόνιμα) Π(άσχων) Μανδραβέλης: «Τώρα που κατέπεσαν οι κατηγορίες για λαθρεμπόριο χρυσού μπορούν τα ΜΜΕ να χρησιμοποιούν το όνομα του κ. Ρ.». Απαλό δημοσιογραφικό άρωμα πάνω από το βόρβορο της αστικής κοινωνίας.

► «Σοφιστείς». Λέξη από το πόνημα του Π. Μανδραβέλη «Ο ετήσιος χαμός «εις μνήμην» του Αλέξη». Αυτοπροσδιορισμοί...

► «Μια ισχυρή μειοψηφία νοικοκυριών και επιχειρήσεων σηκώνει το βάρος των φορολογικών εσόδων» (www.kathimerini.gr, «Υπέρογκα φορολογικά βάρη σε λίγους και το 2019»). Προβάλλοντας τη ρήση «αφέντες και δούλοι ένα μάτσο γίναμι» ούλοι η Καθημερινή κάνει πως αγνοεί την εκτεταμένη φτωχοποίηση αλλά και -ταυτόχρονα- προετοιμάζει το έδαφος.

► Η -γνωστή και μη εξαιρετά- Ι. Μάνδρου (της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ) πάντα με τις δυνάμεις καταστολής, ιδιαίτερα όταν αυτές δολοφονούν ΑΟΠΛΟΥΣ πολίτες.

► Δίνουμε μερικές ημερομηνίες δημοσιευμάτων του Ριζοσπάστη για τη Γαλλία και τα κίτρινα γιλέκα. Το διάβασμα... δικό σας: 27/11/2018, 8/12/2018, 4/12/2018, 20/11/2018, 5/12/2018, 6/12/2018, 11/12/2018. Εννοείται πως δε θα βρείτε λέξη για τη λαϊκή αντιβία.

► «Γιατροί Χωρίς Σύνορα» στις

απολύσεις.

► Αυτό το «αξιοποιούν τη συκοφάντηση» (οι κυβερνήσεις) παραείναι (;) λογική Περισσού, στην κοινή (;) απόφαση των φοιτητικών συλλόγων Δασκάλων, Νηπιαγωγών, Φιλοσοφικής, Νομικής, Πολιτικού και Μαθηματικού του ΕΚΠΑ. Η είδηση στον Ριζοσπάστη της 12/12/2018.

► Αφού είναι «μεταλλαγμένο» το «Γαλλικό ΚΚ» τι διάολο δέχτηκαν (αυτοί, οι μη... μεταλλαγμένοι) τη συμμετοχή του στην 20ή διεθνή συνάντηση «κομμουνιστικών και εργατικών κομμάτων» - Ριζοσπάστης, 23/11/2018.

► Ωρες απασχόλησης των μαθητών για σχολικές εργασίες στο σπίτι την εβδομάδα: από 11,1 στη Γερμανία μέχρι 29,7 στα Αραβικά Εμιράτα. 2 -μόλις- ώρες την εβδομάδα αφιερώνουν οι 15χρονοι Φινλανδοί στη μελέτη των (θετικών) επιστημών. (Από την εφημερίδα La Repubblica, έντυπη έκδοση, 11/12/2018, "L'altra pagina").

► Κρατάμε τη φράση από τη naftemporiki.gr: «Στρασβούργο, μία πόλη σε κατάσταση σοκ».

► Και αναρωτιόμαστε: γιατί σε κατάσταση σοκ; Δεν ήταν ήδη σοκαρισμένοι (πολύ «λεπτή» έκφραση) όταν είδαν την αγριότητα των «δικών» τους δυνάμεων καταστολής κατά των διαδηλωτών -κυρίως- στο Παρίσι και άλλες πόλεις της χώρας;

► Μας δημοσκοπούν, μας δακτυλοσκοπούν, μας αφαιμάσσουν.

► Δεν τους έφτανε η ήδη μείωση επί των κερδών, ρώτησαν τον Τσακαλώτο (καλό παιδί αλλά πολύ... παρεξηγημένο) αν το νέο (φορολογικό) σύστημα που επαγγέλλεται θα έχει κι άλλη μείωση φορολογίας επιχειρήσεων και αυτός ανέφερε το κατά Τσίπραν... Ευαγγέλιο (=ευχάριστη-για τους καπιταλιστές-είδηση) ότι ο φόρος θα μειώνεται 1% ετησίως για τα επόμενα χρόνια. Διότι είναι δίκαιο και έγινε πράξη... Γιατί ο Ευκλείδης έχει φιλοδοξίες: «Αν έμενα υπουργός Οικονομικών για ακόμα 3-4 χρόνια...».

► Αδειανά τα χαμόσπιτα, / Καινούρια, σαν από ζαχαρωτό ψωμί, / Από παραμύθια με νεράιδες στο χόμα / Των περριτωμάτων. / Αδειανά. Σαν χοιροστάσια χωρίς χοίρους, / Στο κέντρο κήπων χωρίς πρασινάδα, χωραφιών χωρίς χόμα, / Καναλιών χωρίς νερό. (Π.Π. Παζολίνι: από το ποίημα «Προφητεία»).

Βασίλης

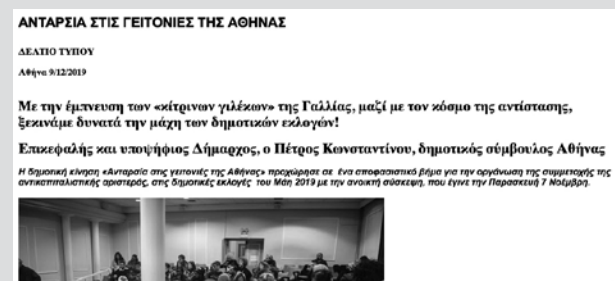
οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Το πανό σκώθηκε από τους «Φενταγίν» του Ατρόμητου, μια από τις πιο προοδευτικές «Θύρες» οπαδών στα ελληνικά γήπεδα. Και αντανάκλα την πολιτική αφέλεια των εθιμοτυπικών «μπαχάλων». Αρκεί να συγκρίνει κανείς αυτό που γράφει το πανό μ' αυτό που γίνεται τις τελευταίες εβδομάδες στη Γαλλία. Καμιά Αθήνα δεν παραδόθηκε στα χέρια των παιδιών που κάθε χρόνο στις 6 Δεκεμβρίου τιμούν τη μνήμη του δολοφονημένου Αλέξη Γρηγορόπουλου. Η αστυνομία ξέρει το κόλπο και περιορίζει τα γεγονότα σε μερικά οικοδομικά τετράγωνα. Την άλλη μέρα κανείς δε θα θυμόταν αυτά τα γεγονότα, αν δε φρόντιζε να τα αναπαράγει η αντιπολίτευση «του νόμου και της τάξης» για να κάνει αντικυβερνητική πολιτική σπέκουλα. Αντίθετα, στη Γαλλία τα γεγονότα αποδίδουν πολιτικά. Πρώτο, επειδή δεν έχουν χαρακτήρα εθιμοτυπικής εκδήλωσης, αλλά εκφράζουν με αυθεντικό τρόπο το «σημείο βρασμού» μιας ολόκληρης κοινωνίας. Δεύτερο, επειδή η αστυνομία, παρά την τεράστια κινητοποίηση, τις προληπτικές συλλήψεις και την άγρια καταστολή, δεν μπορεί να ελέγξει το πλήθος των διαδηλωτών. Τρίτο, επειδή αυτοί που συγκροούνται βίαια έχουν ευρύτερη κοινωνική αποδοχή. Τέταρτο, επειδή ο Μακρόν με τις απανωτές υποχωρήσεις του έδειξε ότι «πόνεσε» πραγματικά από τον αγώνα των «κίτρινων γιλέκων».

◆ Ένας λαός διχασμένος. Οι μεν διαδηλώνουν υπέρ της παραμονής στην ΕΕ, οι δε υπέρ της αποχώρησης (κατηγορώντας μάλιστα τη Μεί για προδοσία και κουνώντας κρεμάλες στις διαδηλώσεις τους). Ένα πολιτικό σύστημα παραζαλισμένο. Διχασμένο κι αυτό. Χωρίς καμιά πλευρά να έχει ξεκάθαρη στρατηγική. Με τις εσωτερικές πολιτικές σκοπιμότητες να κυριαρχούν πάνω στην «εθνική στρατηγική». Μόνο οι βρετανοί καπιταλιστές φαίνεται να διαθέτουν καθαρές θέσεις και εμμονή σ' αυτές: είτε φύγετε από την ΕΕ είτε παραμείνετε, εμάς πρέπει να μας εξασφαλίσετε καθεστώς τελωνειακής ένωσης με την ηπειρωτική Ευρώπη ίδιο μ' αυτό που έχουμε σήμερα.

◆ Τι άλλο θ' ακούσουμε και θα διαβάσουμε ακόμα; Οι άλλοι έχουν κάψει δυο-τρεις φορές το κέντρο του Παρισιού, έχουν αναγκάσει τον Μακρόν σε αποσύρσεις νόμων και πολιτικούς ελιγμούς, έχουν γίνει «πρώτη είδηση» σε όλη την Ευρώπη και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μας λέει πως... εμπνέεται από το παρδειγμά τους για να ξεκινήσει δυνατά τη μάχη των δημοτικών εκλογών, με επικεφαλής και υποψήφιο τον Πέτρο Κωνσταντίνου! Ούτε ντροπή ούτε τσίπα. Από τη μια έχουμε ένα βίαιο αυθόρμητο κίνημα στους δρόμους των γαλλικών πόλεων, χωρίς αναφορά σε κάποιο πολιτικό κόμμα, ανοργάνωτο πολιτικά (οργανώνεται μόνο σε επιχειρησιακό επίπεδο, σε μικροκλίμακα κυρίως) και από την άλλη μια πολιτική ομάδα που οργανώνει μια συγκέντρωση σε καθωσπρέπει αίθουσα για να ανακοινώσει την καθοδό της στις δημοτικές εκλογές της Αθήνας. Με γεια τους με χαρά τους να θέλουν να ξαναβγάλουν τον Κωνσταντίνου δημοτικό σύμβουλο (δε θα το σχολιάσουμε εδώ αυτό), όμως η πλήρης απουσία μέτρου, η κοινωνική αυθάδεια, ο μικρομεγαλισμός, ο αχαλίνωτος βερμπαλισμός, η χρησιμοθηρία, αποκαλύπτουν αστική σκέψη που δεν έχει σχέση με κάθε γνήσιο λαϊκό κίνημα.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

«Φαντάζομαι τη σύνοδο των ευρωπαϊών ηγετών να ακούει το επιχείρημα του Μητσοτάκη ότι το οικονομικό πρόγραμμα της χώρας και η επιτυχής έξοδος από το μνημόνιο και η κατάργηση των μέτρων, τα οποία εκ των πραγμάτων είναι αχρείαστα δημοσιονομικά, είναι ένα θέμα που διαπραγματεύεται η ίδια σύνοδος των ευρωπαϊών ηγετών για ένα άλλο θέμα για το οποίο η θέση επίσης είναι πολύ καλή και πολύ καθαρή...». Με αυτό το... αποστομωτικό επιχείρι-

Ο Τσίπρας αιφνιδιάστηκε κάπως και αντέδρασε με πολλά θυμωμένα «ντροπή» στην κατηγορία για συναλλαγή. Αναγκάστηκε να απευθύνει και μια «πέτσινη» προειδοποίηση στον Ζάεφ («η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας οφείλει τόσο με τις συνταγματικές της τροπολογίες, που συζητούνται τούτες τις μέρες, καθώς συζητείται η επικείμενη αλλαγή του Συντάγματος της έτσι όπως ορίζει η Συμφωνία των Πρεσπών, όσο όμως και με

Μια ακόμα κοκορομαχία με στόχο την εξαπάτηση του λαού

ρημα απάντησε ο Γ. Σταθάκης σε δημοσιογραφικό ερώτημα σχετικό με την κατηγορία που εκτόξευσε από το βήμα της Βουλής ο Μητσοτάκης κατά του Τσίπρα: «Ανταλλάξατε το Σκοπιανό με τις μειώσεις των συντάξεων. Ανταλλάξατε ένα μέτρο που δεν θα έπρεπε να έχετε ψηφίσει με μια μείζονα εθνική υποχώρηση».

Πίσω απ' αυτό το επιχείρημα συντάσσεται ολόκληρος ο ΣΥΡΙΖΑ. Οτι ο Μητσοτάκης δεν προσέβαλε μόνο τον Τσίπρα, αλλά και τους ιμπεριαλιστές ηγέτες της ΕΕ, τη Μέρκελ, τον Μακρόν και τους υπόλοιπους, λέγοντας ότι αυτοί έδωσαν στον Τσίπρα τη μη περικοπή των συντάξεων ως αντάλλαγμα για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Κι ότι θα τον κάνουν «ντα» τον Μητσοτάκη οι ιμπεριαλιστές ηγέτες για την προσβολή που τους έκανε!

Σιγά μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου. Ο Μητσοτάκης θέλει να κερδίσει τις εκλογές και να γίνει πρωθυπουργός. Ξέρει καλά πως αν το καταφέρει αυτό, όλα όσα θα έχει πει κατά την προεκλογική περίοδο θα ξεχαστούν. Εδώ ο Τσίπρας έβριζε πατόκορφα τη «μάνταμ Μέρκελ» και της φώναζε «γκόου μπακ» και τώρα είναι το αγαπημένο παιδί όλων των ιμπεριαλιστών ηγετών. Στο κά-

τω-κάτω, αν χρειαστεί, θα κάνει και ο Μητσοτάκης την αυτοκριτική του. Όπως έκανε ο Σαμαράς για τα «Ζάπεια» και ο Τσίπρας για τις αντιμνημονιακές... αυταπάτες του.

Για να κερδίσει, λοιπόν, τις εκλογές, πρέπει ν' ανεβάσει τους τόνους και να προσπαθήσει να αποδομήσει το αφήγημα της «εξόδου από τα Μνημόνια» που επαναλαμβάνουν σε καθημερινή βάση οι Τσιπραίοι. Ετσι που στήθηκε η συγκεκριμένη συζήτηση, ο Μητσοτάκης δεν είχε άλλο περιθώριο. Επρεπε να ανεβάσει τους τόνους και να «χοντύνει» την επίθεσή του. Κι εδώ που τα λέμε κάτι κατάφερε, γιατί ο Τσίπρας χοροπήδησε σαν κατσίκι όταν τον κατηγορήσε για συναλλαγή με τους Ευρωπαίους. Προφανώς δεν περίμενε ότι θα του το πέταγε κατόμουτρα.

Στη Βουλή ψηφιζόταν η ρύθμιση για τη μη περικοπή των συντάξεων, στην οποία τσοντάρισαν και μια σειρά τροπολογίες, όπως αυτή για την επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών των καπιταλιστών για νέους μέχρι 25 ετών. Υπό άλλες συνθήκες, ο Τσίπρας δε θα πέταγε το πόδι του σε μια κοινοβουλευτική συζήτηση ρουτίνας. Ηθελε όμως να κάνει εμφάνιση θριαμβευτή και ειδοποίησε και τον Μητσο-

τάκη να πάει για να μονομαχήσουν. Η πρωτομιλία του Τσίπρα συμπυκνώθηκε σε μερικά απλά νοήματα: «έβγαλα τη χώρα από τα Μνημόνια, άρχισα να διορθώνω τις αδικίες και το απολαμβάνω να σας βλέπω να ψηφίζετε τα φιλολαϊκά μέτρα που εγώ εισηγούμαι» (όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης ψήφισαν τη μη περικοπή των συντάξεων).

Ο Μητσοτάκης το ήξερε αυτό και με το επιτελείο του σχεδίασαν αλλαγή της ατζέντας της συζήτησης. Ξεκίνησε πηγαίνοντας την κουβέντα στο «Μακεδονικό» και τη Συμφωνία των Πρεσπών. Συνέχισε με ΔΕΠΑ και σκάνδαλα. Ακολούθησε απαρίθμηση τα προεκλογικά ψέματα του Τσίπρα κι αμέσως πέταξε την κορόνα περί ανταλλαγής της μη περικοπής των συντάξεων με τη «μείζονα εθνική υποχώρηση» που έξι προηγούμενοι πρωθυπουργοί είχαν αρνηθεί, όπως είπε. Αμέσως μετά καταφέρθηκε κατά του νόμου Κατρούγκαλου, θύμισε όλα τα μνημονιακά μέτρα που πήρε η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ («έχασε» να πει, όμως, ότι τα περισσότερα απ' αυτά τα μέτρα τα ψήφισαν όλοι μαζί τον Ιούλη-Αύγουστο του 2015) και έκλεισε ξανά με «Μακεδονικό» και αίτημα για εκλογές.

τις δηλώσεις των αξιωματούχων της, οφείλει να τηρεί το πνεύμα και το γράμμα της Συνθήκης των Πρεσπών. Αν αυτό δεν γίνει, έχουμε δηλώσει και στους ίδιους, αλλά και σε όλους τους τόνους δημόσια, ότι δεν θα προχωρήσει ούτε η Συμφωνία ούτε η ένταξη της γειτονικής χώρας σε διεθνείς οργανισμούς») και επανέλαβε τις γνωστές συγκρίσεις: «Τα αρνητικά μέτρα, λοιπόν, που πήραμε εμείς ήταν κοντά στα 9 δισεκατομμύρια ευρώ, όταν εσείς σε μια πενταετία πήρατε 65 δισεκατομμύρια ευρώ. Τι έρχεστε να συγκρίνετε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα; Τα 65 δισεκατομμύρια ευρώ με τα 9 δισεκατομμύρια ευρώ; Ποιο είναι βαρύτερο και μεγαλύτερο;». «Έχασε», βέβαια, να πει ότι τα αντιλαϊκά μέτρα που πήρε η δική του κυβέρνηση **προσέθηκαν** σε όσα είχαν πάρει οι προηγούμενες (με τα δύο πρώτα Μνημόνια), από τα οποία δεν κατήργησε ούτε ένα!

Επί τρεις ώρες μονομαχούσαν σαν ήρωες του θεάτρου σκιών, σε μια προσπάθεια να εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό, ο καθένας για λογαριασμό του. Υστερα, ανέλαβαν τα παπαγάλια τους να «κάνουν ταμείο» για το ποιος «νίκησε».

βαθύ κόκκινο

Εθνικιστικός κυνισμός

Υπάρχουν οι... ντροπαλοί εθνικιστές (σαν την ηγεσία και τα στελέχη του Περισού, για παράδειγμα), που σκίζουν τα ιμάτιά τους ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει σλαβομακεδονική μειονότητα, αλλά κάποιοι «σλαβόφωνοι Έλληνες», οι οποίοι ουδεμία εθνική σχέση έχουν με τους «σλαβόφωνους» της Δημοκρατίας της Μακεδονίας και της βουλγαρικής Μακεδονίας του Πιρίν.

Οι ίδιοι «μπερδεύονται» όταν αποδίδουν αλτρωτισμό στη γειτονική χώρα. Όπως και άλλες φορές έχει επισημανθεί από τις στήλες της «Κόντρας», αλτρωτισμός υπάρχει όταν υπάρχουν ομοεθνείς σε μια άλλη χώρα, δεν υπάρχει αλτρωτισμός, και κάθε σχετική αναφορά είναι σκέτη καρικατούρα. Για να ανησυχούν τόσο πολύ για αλτρωτισμό από τους γείτονες, σημαίνει ότι αυτοί που βαφτίζουν «σλαβόφωνους Έλληνες» δεν είναι τέτοιοι, αλλά είναι ομοεθνείς του κυρίαρχου έθνους των γειτόνων.

Υπάρχουν και οι κυνικοί εθνικιστές, οι οποίοι -στην προσπάθειά τους να κάνουν πολιτική ζημιά στον ΣΥΡΙΖΑ και να δικαιολογήσουν την άρνηση του Μητσοτάκη να ψηφίσει την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών, λένε τα πράγματα με τ' όνομά τους. Σαν τον Πρετεντέρη, για παράδειγμα, που έγραψε πρόσφατα στην καθημερινή στήλη του στην τελευταία σελίδα των «Νέων»:

«Αν λοιπόν η χώρα βρεθεί απολογούμενη στο εγγύς μέλλον για μια “μακεδονική μειονότητα”, δεν θα φταίει ούτε ο Μητσοτάκης, ούτε η Φώφη, ούτε ο Κουτσούμπας. Σίγουρα δεν θα ευθύνονται οι ιστορικές πολιτικές παρατάξεις του τόπου. Θα φταίνει όσος έχουν προσφέρει σε οιοδήποτε έλληνα πολίτη θεωρεί ότι ανήκει στους “Μακεδόνες της Ελλάδας” που μιλούν τη “μακεδονική γλώσσα” τη νομιμοποίηση να διεκδικήσει τα μειονοτικά δικαιώματά του - και πολύ καλά θα κάνει!... Διότι είτε υπάρχει αυτή η μακεδονική εθνότητα ή ταυτότητα ή οντότητα που περιγράφεται στη συμφωνία, είτε δεν υπάρχει».

Δε χρειάζεται αποκρυπτογράφηση η θέση του Πρετεντέρη. Λέει ότι δεν πρέπει να αναγνωρίσουμε μακεδονική εθνική ταυτότητα και μακεδονική γλώσσα, γιατί υπάρχουν «τέτοιοι» και στην Ελλάδα και δικαίως θα διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Κι επειδή εμείς δε γουστάρουμε να τους αναγνωρίσουμε τα δικαιώματά τους, δεν έπρεπε να υπογράψουμε αυτή τη συμφωνία!

Δεν πρόκειται για «σλαβόφωνους Έλληνες», λοιπόν, αλλά για εθνικά Μακεδόνες (Σλαβομακεδόνες, για να συνεννοούμαστε). Οι οποίοι έχουν δικαιώματα (όπως οι Έλληνες της νότιας Αλβανίας, ας πούμε), τα οποία το ελληνικό κράτος καταπατά εδώ και δεκαετίες, πάντοτε βίαια, πάντοτε τρομοκρατικά, συχνά αιματηρά (όσοι δεν έχετε διαβάσει τη μπροσούρα της ΣΑΚΕ πρέπει να το κάνατε, για να ξέρετε την πρόσφατη Ιστορία του τόπου μας).

Ας αφήσουν, λοιπόν, τις κουτοπονηριές περί «σλαβόφωνων Ελλήνων» οι... ντροπαλοί εθνικιστές. Το νεοελληνικό έθνος σχηματίστηκε από διάφορες «φυλές», τα μέλη των οποίων ήταν σε κάποιες περιπτώσεις διγλώσσα (για παράδειγμα, οι Αρβανίτες και οι Βλάχοι). Όλοι αυτοί συνδιαμόρφωσαν, από τα βάθη του βυζαντινού μεσαίωνα, όπως έγραφε ο Ζαχαριάδης, το νεοελληνικό έθνος. Κατά τους ίδιους αιώνες, όμως, στα Βαλκάνια σχηματίστηκαν και άλλα έθνη. Ενα απ' αυτά ήταν και οι Μακεδόνες, έθνος που γεννήθηκε από τα νοτιοσλαβικά φύλα (όπως οι Σέρβοι και άλλα έθνη). Το γεγονός ότι μετά την επανάσταση του Ιλιντεν, που οι οθωμανικές δυνάμεις έπνιξαν στο αίμα, αυτό το έθνος δεν είχε κρατική βάση εφόρμησης και μετά τους βαλκανικούς πολέμους ο πληθυσμός του διαμοιράστηκε μεταξύ των Βασιλείων Σερβίας, Ελλάδας και Βουλγαρίας, δεν αλλάζει τίποτα ως προς την εθνική του συγκρότηση. Όπως οι Σλαβομακεδόνες της Σερβίας δεν έγιναν «Σέρβοι», έτσι και αυτοί της Βουλγαρίας δεν έγιναν «Βούλγαροι» (κι ας μιλούσαν συγγενική γλώσσα) και αυτοί της Ελλάδας δεν έγιναν «σλαβόφωνοι Έλληνες».

Ας φύγει, λοιπόν, από τη μέση η εθνικιστική πανούκλα, για να μπορέσει να διαμορφωθεί -πάνω στη βάση της πιο πλήρους εθνικής ισοτιμίας, πλειονοτήτων και μειονοτήτων- η ταξική ενότητα του προλεταριάτου και της φτωχο-λογίας, ανεξάρτητα από εθνική καταγωγή, ενάντια στην αστική τάξη όλων των εθνών.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξαμηνια συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση